

**Casa Corpului
Didactic**

TELEORMAN

***REVISTA
CALEIDOSCOPI DIDACTIC
TELEORMĂNEAN
NR. 59***

ISSN-2558-8893

**Avizat,
I.S.J. TELEORMAN
Nr. 1452/02.03.2026**

an școlar 2025-2026

ECHIPA DE REDACȚIE A REVISTEI

CALEIDOSCOP DIDACTIC TELEORMĂNEAN

An școlar 2025-2026

Director

Prof. Tatiana Mihaela SOARE

Comitet științific:

Prof. Tatiana Mihaela SOARE

Prof. metodist Nicoleta CRĂIȚĂ

Prof. metodist Ștefan Florin IANCU

Prof. metodist Violeta SOCOL

Prof. metodist Floarea AUREL

Prof. metodist Dida DONCEA

Redactor șef:

Prof. Tatiana Mihaela SOARE

Colectivul de redacție:

Prof. metodist Ștefan Florin IANCU

Prof. metodist Violeta SOCOL

Prof. metodist Floarea AUREL

Prof. metodist Dida DONCEA

Informatician Mariana POPA

Bibliotecar Rozalinda MÎRTÎCU

Administrator financiar Adina CONSTANTIN

Secretar Loredana COMAN

Tehnoredactare computerizată

Inf. Mariana POPA

CUPRINS

Nr. Crt.	Numele și prenumele	Titlul lucrării	Pag.
1	Dincă Sonia	VALORI MORALE ȘI ÎNVĂȚĂTURI DIN FABULE - O PERSPECTIVĂ DIGITALĂ	2
2	Gheorghescu Daniela	DEZVOLTAREA COMUNICĂRII EDUCAȚIONALE UTILIZÂND AI	7
3	Haită Ionela	<i>EDUCAȚIA VIITORULUI, INOVAȚIE, INCLUZIUNE ȘI COMPETENȚE ÎNTR-O LUME ÎN SCHIMBARE</i>	11
4	Marin Clement	DIGITALIZAREA ȘCOLII ȘI MANAGEMENTUL EDUCAȚIONAL ÎN FORMAREA COMPETENȚELOR VIITORULUI	14
5	Neagu Silvia Mioara	DIGITALIZAREA EDUCAȚIEI ÎN ZILELE NOASTRE	19
6	Rădoi Magda Adriana	EDUCAȚIA DIGITALĂ ȘI MULTICULTURALĂ – PREMISE ALE FORMĂRII COMPETENȚELOR VIITORULUI	23
7	Soare Tatiana Mihaela	EDUCAȚIA DINCOLO DE BANCĂ: DE CE ACTIVITĂȚILE EXTRAȘCOLARE SUNT ESENȚIALE PENTRU VIITOR	28
8	Drăgan Florența	METODE MODERNE DE PREDARE-ÎNVĂȚARE-EVALUARE ȘI PROMOVAREA BUNELOR PRACTICI	30
9	Mehedințu Andreea Melania	DIGITALIZAREA EDUCAȚIEI	36
10	Mitran Mariana Monica	<i>EDUCAȚIA – CHEIA SUCCESULUI ÎN VIAȚĂ</i>	40
11	Mitran Marcel Adrian	<i>EDUCAȚIA – FACTOR ESENȚIAL ÎN DEZVOLTAREA INDIVIDULUI ȘI A SOCIETĂȚII</i>	42
12	Socol Violeta	DIGITALIZAREA EDUCAȚIEI – INTEGRAREA TEHNOLOGIEI ÎN PROCESUL INSTRUCTIV-EDUCATIV ÎN GRĂDINIȚĂ	46
13	Toma Alina Alexandra	DIGITALIZAREA EDUCAȚIEI ÎN ÎNVĂȚĂMÂNTUL PRIMAR: OPORTUNITĂȚI ȘI PROVOCĂRI	50
14	Marinescu Maria	DIGITALIZAREA EDUCAȚIEI ÎN GRĂDINIȚĂ – OPORTUNITĂȚI, PROVOCĂRI ȘI PERSPECTIVE	54

Nr. Crt.	Numele și prenumele	Titlul lucrării	Pag.
15	Streche Delia Ionela	METODE INTERACTIVE DE PREDARE ȘI ÎNVĂȚARE A LIMBII ENGLEZE ÎN CONTEXT EUROPEAN	61
16	Cătrună Iuliana	INTEGRAREA ELEVILOR VULNERABILI ȘI ASIGURAREA EGALITĂȚII DE ȘANSE ÎN EDUCAȚIE	65
17	Luca Simona Gabriela	CONSILIEREA ȘCOLARĂ ÎN ÎNVĂȚĂMÂNTUL PROFESIONAL: RESURSE DIGITALE ȘI INTELIGENȚA ARTIFICIALĂ ÎN CONSILIEREA ȘCOLARĂ DE GRUP A ADOLESCENȚILOR	70
18	Ciupitu-Călușaru Ionela	ȘCOALA ȘI FAMILIA	86
19	Marioara Georgeta Mihaela	COMBATerea ABANDONULUI ȘCOLAR ÎN MEDIUL RURAL PRIN EDUCAȚIE INCLUZIVĂ ȘI PRACTICI INOVATOARE	95
20	Iancu Ștefan Florin	INTEGRAREA TEHNOLOGIEI ÎN PROCESUL INSTRUCTIV-EDUCATIV	99
21	Pınar ÜNAL AKPINAR	ARTIFICIAL INTELLIGENCE AND THE REDEFINITION OF PEDAGOGICAL PARADIGMS: IMPLEMENTING THE 5E MODEL AND UDL IN MODERN CLASSROOMS	102

„VALORI MORALE ȘI ÎNVĂȚĂTURI DIN FABULE - O PERSPECTIVĂ DIGITALĂ”

**Profesor Dincă Sonia,
Școala Gimnazială „Grigore Dimitrie Ghica”**

Extensia Sălii de Clasă: O Perspectivă Digitală Mediul Virtual de Învățare: Perspectiva de la Catedră

Digitalizarea educației a devenit o realitate care transformă profund modul în care predăm și învățăm. Provocările aduse de pandemia globală au accelerat nevoia de adaptare a cadrelor didactice la instrumentele și metodele digitale. Participarea la diferite cursuri, spre exemplu cursul „Pedagogia în lumea digitală”, „Digital Game-Based Learning and Co-creation”, m-a făcut să înțeleg că integrarea tehnologiei în educație nu este doar o simplă utilizare a unor instrumente, ci o transformare a modului în care predăm, evaluăm și interacționăm cu elevii, dobândind competențe esențiale pentru a transforma predarea într-un proces interactiv și captivant.

Ca profesor în era digitală, integrarea unei comunități virtuale de învățare în activitatea mea didactică nu mai este o simplă opțiune, ci o extensie firească a sălii de clasă tradiționale. Experiența mea directă cu platforme precum Google Classroom și Microsoft Teams a transformat radical modul în care predau, interacționez cu elevii și gestionez procesul educațional dincolo de orele de curs fixate în orar.

Am observat că transformarea clasei fizice într-una virtuală mută accentul de la predarea pasivă la participarea activă. Clasa nu mai reprezintă doar un spațiu fizic delimitat de patru pereți și un program fix, ci devine un hub accesibil permanent.

Fișă RED

A. Date generale:

Titlul lecției: Fabula – învățături transmise de textele literare

Clasa : a VI a

Disciplina: Limba și literatura română

Profesor: Dincă Sonia

Tipul resursei create: ghid vizual sub forma unei prezentări dinamice interactive

Numele resursei create: „Valori morale și învățături în fabule”

Link resursă creată: <https://gamma.app/docs/Valori-morale-si-invataaturi-in-fabule-fkr99v4lz85lmch?mode=doc>

Descriere RED: Prezentarea „Valori morale și învățături în fabule” realizată cu ajutorul inteligenței artificiale ilustrează rolul fabulelor de a educa prin exemple ușor de înțeles, de a oferi modele de comportament, de a prezenta conflicte morale într-un mod simbolic și amuzant și de a transmite lecții de viață într-o formă scurtă, dar puternică. Cu sprijinul instrumentelor digitale moderne, informațiile sunt prezentate vizual, interactiv și accesibil, transformând studiul fabulelor într-o experiență captivantă de învățare.

Cuprinde informații utile și specifice despre fabule precum: definiția, exemple de fabule și mari fabuliști ai lumii, exemple de valori morale, impactul fabulelor în dezvoltarea personalității, moștenirea culturală și concluzii.

Totul este prezentat succint, iar informațiile teoretice sunt însoțite de imagini sugestive, specifice elevilor de clasa a VI a.

B. Descrierea aplicației IA utilizate:

Denumirea aplicației: Gamma.app

Motivele pentru care am ales aplicația:

👁️ 1. Prezentări atractive vizual

Gamma oferă un design modern, colorat și echilibrat — perfect pentru a capta atenția copiilor. Folosește imagini, iconițe și animații care fac conținutul mai ușor de înțeles și plăcut vizual.

🗨️ 2. Ușurință în explicare

Structura clară și slide-urile bine organizate mă ajută să prezint noțiunile despre fabulă, pas cu pas, fără a încărca elevii cu prea mult text.

👉 Ideal pentru teme precum „Fabula”.

💬 3. Interactivitate

Gamma permite adăugarea de linkuri, videoclipuri sau elemente multimedia, ceea ce transformă o simplă lecție într-o experiență interactivă. Elevii pot explora singuri conținutul, chiar și acasă.

4. Rapiditate și simplitate

Platforma generează automat designuri profesionale pe baza textului introdus — deci economisești timp, iar rezultatul este elegant și coerent fără efort mare de editare.

5. Potrivire cu stilul de învățare al elevilor

Elevii de clasa a VI-a reacționează foarte bine la imagini, culori și povești vizuale. Gamma îți permite să prezinți conținutul științific într-un mod jucăuș, clar și logic.

6. Sprijin pentru digitalizare

Folosirea Gamma dezvoltă competențele digitale atât la profesor, cât și la elevi, integrând instrumente moderne în procesul didactic — un obiectiv important al școlii moderne.

Modul în care am folosit aplicația în realizarea resursei:

În realizarea prezentării „**Valori morale și învățături în fabule**”, am folosit aplicația Gamma aap pentru a combina explicațiile teoretice cu elemente vizuale sugestive (imagini, iconițe, culori), pentru a crea o prezentare dinamică și vizuală, care să capteze atenția elevilor.

Am introdus textul temei, iar aplicația a generat automat structura slide-urilor și designul potrivit. Aplicația a generat automat o structură logică și echilibrată, ușor de urmărit de către elevi. Gamma oferă posibilitatea de a modifica informațiile generate, de a modifica sau introduce imagini, culori, linkuri, de a personaliza materialul, pentru a transforma informațiile teoretice despre ecosisteme într-un material atractiv și ușor de urmărit.

Astfel, lecția a devenit mai atractivă, iar învățarea – mai interactivă.

„Fabulele sunt ferestre spre suflet și oglinzi ale societății – prin ele, copiii de azi devin adulții înțelepți de mâine.”

Integrarea echilibrată a tehnologiei în predare nu înlocuiește profesorul, ci îmbunătățește actul educațional, făcându-l mai interactiv, flexibil și relevant. Această experiență m-a motivat să continui să explorez resurse digitale, să promovez învățarea activă și să împărtășesc idei și instrumente utile cu alți colegi, pentru o educație modernă și eficientă.

În concluzie, mediul virtual nu trebuie să înlocuiască școala tradițională, ci să o completeze. Succesul acestei extensii digitale depinde exclusiv de echilibrul dintre tehnologia avansată și menținerea conexiunii umane autentice. Experiența mea de profesor în mediul virtual demonstrează că tehnologia nu va înlocui niciodată căldura și spontaneitatea unei săli de clasă reale. Totuși, utilizată cu măsură și strategie pedagogică, comunitatea virtuală oferă instrumente extraordinare care îmbogățesc actul didactic și pregătesc elevii pentru realitatea unei lumi profund digitalizate.

"MORAL VALUES AND LESSONS FROM FABLES - A DIGITAL PERSPECTIVE"

The Classroom Extension: A Digital Perspective

Virtual Learning Environment: A Departmental Perspective

The digitalization of education has become a reality that is profoundly transforming the way we teach and learn. The challenges brought by the global pandemic have accelerated the need for teachers to adapt to digital tools and methods. Participating in various courses, for example the course "Pedagogy in the Digital World", "Digital Game-Based Learning and Co-creation", made me understand that integrating technology into education is not just a simple use of tools, but a transformation of the way we teach, assess and interact with students, acquiring essential skills to transform teaching into an interactive and captivating process.

As a teacher in the digital age, integrating a virtual learning community into my teaching is no longer a simple option, but a natural extension of the traditional classroom. My direct experience with platforms like Google Classroom and Microsoft Teams has radically transformed the way I teach, interact with students, and manage the educational process beyond the scheduled hours.

I have observed that transforming the physical classroom into a virtual one shifts the emphasis from passive teaching to active participation. The classroom is no longer just a physical space bounded by four walls and a fixed schedule, but becomes a hub that is always accessible.

RED Sheet

A. General data:

Lesson title: Fable - lessons conveyed by literary texts

Grade: 6th

Subject: Romanian language and literature

Teacher: Dincă Sonia

Type of resource created: visual guide in the form of a dynamic interactive presentation

Name of the created resource: "Moral values and lessons in fables"

Link to the created resource: <https://gamma.app/docs/Valori-morale-si-invata-turi-in-fabule-fkr99v4lz85lmch?mode=doc>

RED Description: The presentation "Moral values and lessons in fables" created with the help of artificial intelligence illustrates the role of fables in educating through easy-to-understand examples, providing behavioral models, presenting moral conflicts in a symbolic and funny way, and transmitting life lessons in a short but powerful form. With the support of modern digital tools, the information is presented visually, interactively and accessible, transforming the study of fables into a captivating learning experience.

It includes useful and specific information about fables such as: definition, examples of fables and great fabulists of the world, examples of moral values, the impact of fables on personality development, cultural heritage and conclusions.

Everything is presented succinctly, and the theoretical information is accompanied by suggestive images, specific to 6th grade students.

B. Description of the AI application used:

Application name: Gamma.app

Reasons why I chose the application:

 1. Visually attractive presentations

Gamma offers a modern, colorful, and balanced design — perfect for capturing children's attention. It uses images, icons, and animations that make the content easier to understand and visually pleasing.

 2. Ease of explanation

The clear structure and well-organized slides help me present the concepts of the fable, step by step, without burdening students with too much text.

 Ideal for topics like "Fable".

 3. Interactivity

Gamma allows you to add links, videos, or multimedia elements, which turns a simple lesson into an interactive experience. Students can explore the content on their own, even at home.

 4. Speed and simplicity

The platform automatically generates professional designs based on the text you enter — so you save time, and the result is elegant and coherent without much editing effort.

 5. Matching students' learning style

Sixth grade students respond very well to images, colors, and visual stories. Gamma allows you to present scientific content in a playful, clear and logical way.

 6. Support for digitalization

Using Gamma develops digital skills in both teachers and students, integrating modern tools into the teaching process — an important objective of the modern school.

How we used the app to create the resource:

In creating the presentation "Moral values and teachings in fables", we used the Gamma app to combine theoretical explanations with suggestive visual elements (images, icons, colors), to create a dynamic and visual presentation that captures the attention of students.

We entered the text of the topic, and the app automatically generated the structure of the slides and the appropriate design. The app automatically generated a logical and balanced structure, easy for students to follow. Gamma offers the possibility to modify the generated information, to modify or insert images, colors, links, to customize the material, to transform theoretical information about ecosystems into attractive and easy-to-follow material.

Thus, the lesson became more attractive, and learning – more interactive.

"Fables are windows to the soul and mirrors of society – through them, today's children become tomorrow's wise adults."

The balanced integration of technology in teaching does not replace the teacher, but improves the educational act, making it more interactive, flexible and relevant. This experience motivated me to continue exploring digital resources, promoting active learning and sharing useful ideas and tools with other colleagues, for a modern and effective education. In conclusion, the virtual environment should not replace the traditional school, but complement it. The success of this digital extension depends exclusively on the balance between advanced technology and maintaining authentic human connection. My experience as a teacher in the virtual environment demonstrates that technology will never replace the warmth and spontaneity of a real classroom. However, used with measure and pedagogical strategy, the

virtual community offers extraordinary tools that enrich the teaching act and prepare students for the reality of a deeply digitalized world.

DEZVOLTAREA COMUNICĂRII EDUCAȚIONALE UTILIZÂND AI

Prof. Dr. Gheorghescu Daniela
Liceul Tehnologic Virgil Madgearu Roșiorii De Vede

Prezentul referat își propune să analizeze modul în care inteligența artificială contribuie la dezvoltarea competențelor de comunicare educațională, avantajele și limitele acesteia, precum și perspectivele de utilizare în educația modernă. Inteligența artificială (AI) transformă rapid modul în care se realizează comunicarea educațională în unitățile de învățământ.

În contextul digitalizării educației, AI contribuie la îmbunătățirea relațiilor dintre profesori, elevi, părinți și managementul școlar, facilitând transmiterea rapidă, clară și personalizată a informațiilor. Comunicarea educațională modernă nu mai reprezintă doar transferul de informații, ci un proces interactiv, adaptiv și colaborativ. Transformările tehnologice din ultimele decenii au influențat profund domeniul educației, determinând apariția unor noi metode de predare, învățare și evaluare. În acest context, inteligența artificială (AI) reprezintă una dintre cele mai importante inovații tehnologice cu impact major asupra procesului educațional. Utilizarea aplicațiilor bazate pe AI contribuie la dezvoltarea competențelor de comunicare educațională, atât pentru cadrele didactice, cât și pentru elevi. Comunicarea educațională eficientă reprezintă fundamentul procesului instructiv-educativ, facilitând transmiterea informațiilor, formarea competențelor și dezvoltarea relațiilor interpersonale. Prin intermediul inteligenței artificiale, comunicarea poate deveni mai interactivă, personalizată și accesibilă. Comunicarea educațională reprezintă ansamblul proceselor prin care se transmit și se recepționează informații, idei, valori și feedback între actorii implicați în procesul educativ: profesor – elev; profesor – părinte; elev – elev; conducerea școlii – cadre didactice; școală – comunitate. Comunicarea educațională reprezintă procesul de transmitere și receptare a informațiilor între participanții la actul educațional: profesor, elev, grup școlar și comunitate educațională. Aceasta include: comunicarea verbală; comunicarea nonverbală; comunicarea digitală; comunicarea colaborativă; feedback-ul educațional.

Scopul principal al comunicării educaționale este facilitarea învățării și dezvoltarea competențelor cognitive, sociale și emoționale ale elevilor, având ca rol formarea competențelor; dezvoltarea relațiilor interpersonale; creșterea motivației pentru învățare; susținerea incluziunii și colaborării.

Profesorul rămâne elementul central al educației. AI nu înlocuiește cadrul didactic, ci îl sprijină în: organizarea activităților; adaptarea strategiilor didactice; monitorizarea progresului; dezvoltarea comunicării empatică. Profesorul trebuie să dezvolte: competențe digitale; gândire critică; competențe de selecție și validare a informațiilor generate de AI.

Inteligența artificială reprezintă o oportunitate majoră pentru modernizarea comunicării educaționale. Utilizarea responsabilă a tehnologiilor AI poate contribui la: creșterea calității educației; eficientizarea activității didactice; dezvoltarea competențelor digitale; îmbunătățirea

colaborării dintre școală, elevi și familie. Succesul integrării AI în educație depinde însă de echilibrul dintre tehnologie și dimensiunea umană a procesului educativ. Comunicarea empatică, relațiile interpersonale și rolul formativ al profesorului rămân fundamentale în educația modernă. Printre cele mai utilizate instrumente bazate pe inteligență artificială se numără: platforme de învățare adaptivă; asistenți virtuali educaționali; aplicații pentru traducere automată; programe de generare a conținutului didactic; sisteme de evaluare automată; aplicații pentru recunoaștere vocală și comunicare asistată. Aceste aplicații facilitează comunicarea educațională și susțin procesul de învățare modernă. Inteligența artificială reprezintă ramura informaticii care dezvoltă sisteme capabile să realizeze activități specifice inteligenței umane, precum: învățarea; rezolvarea problemelor; analiza datelor; recunoașterea limbajului natural; luarea deciziilor. AI utilizează algoritmi avansați și modele de învățare automată (machine learning) pentru a procesa volume mari de informații și pentru a genera răspunsuri sau soluții adaptate contextului.

În educație, inteligența artificială este utilizată pentru: platforme educaționale inteligente; asistenți virtuali; evaluare automată; traducere și adaptare lingvistică; personalizarea conținutului educațional.

AI contribuie la eficientizarea comunicării prin: automatizarea transmiterii informațiilor; personalizarea mesajelor; analiza feedbackului; sprijinirea învățării interactive; creșterea accesibilității informațiilor. Exemple de utilizare: chatbot-uri educaționale; platforme adaptive de învățare; traducere automată; generare de materiale didactice; evaluare automată și feedback instant; asistenți virtuali pentru profesori și elevi.

Inteligența artificială reprezintă un instrument valoros pentru dezvoltarea competențelor de comunicare educațională. Prin personalizarea învățării, îmbunătățirea feedback-ului și facilitarea accesului la informație, AI contribuie la modernizarea procesului educațional. Cu toate acestea, utilizarea tehnologiilor inteligente trebuie realizată responsabil, echilibrat și în complementaritate cu relația umană profesor–elev. Comunicarea autentică, empatia și interacțiunea directă rămân elemente fundamentale ale educației.

În concluzie, integrarea inteligenței artificiale în educație poate conduce la creșterea calității actului educațional și la formarea unor competențe esențiale pentru societatea digitală a viitorului.

BIBLIOGRAFIE

Cerghit, I. – Sisteme de instruire alternative și complementare, Editura Aramis, București.

Cucoș, C. – Pedagogie, Editura Polirom, Iași.

Joița, E. – Instruirea constructivistă, Editura Didactică și Pedagogică.

OECD – Artificial Intelligence in Education.

UNESCO – Guidance for Generative AI in Education and Research.

Legea învățământului preuniversitar nr. 198/2023.

Studii și articole privind utilizarea inteligenței artificiale în educație

DEVELOPING EDUCATIONAL COMMUNICATION USING AI

Prof.Dr. Gheorghescu Daniela
Virgil Madgearu Technological High School Roșiori De Vede

This paper aims to analyze how artificial intelligence contributes to the development of educational communication skills, its advantages and limitations, as well as the prospects for use in modern education. Artificial intelligence (AI) is rapidly transforming the way educational communication is carried out in educational institutions. In the context of the digitalization of education, AI contributes to improving relationships between teachers, students, parents and school management, facilitating the rapid, clear and personalized transmission of information.

Modern educational communication is no longer just the transfer of information, but an interactive, adaptive and collaborative process. Technological transformations in recent decades have profoundly influenced the field of education, determining the emergence of new methods of teaching, learning and assessment.

In this context, artificial intelligence (AI) represents one of the most important technological innovations with a major impact on the educational process. The use of AI-based applications contributes to the development of educational communication skills, both for teachers and students.

Effective educational communication is the foundation of the instructional-educational process, facilitating the transmission of information, the formation of skills and the development of interpersonal relationships. Through artificial intelligence, communication can become more interactive, personalized and accessible.

Educational communication represents the set of processes through which information, ideas, values and feedback are transmitted and received between the actors involved in the educational process: teacher - student; teacher - parent; student - student; school management - teaching staff; school - community.

Educational communication represents the process of transmitting and receiving information between the participants in the educational act: teacher, student, school group and educational community. This includes: verbal communication; nonverbal communication; digital communication; collaborative communication; educational feedback.

The main purpose of educational communication is to facilitate learning and develop students' cognitive, social and emotional skills, with the role of training skills; developing interpersonal relationships; increasing motivation for learning; supporting inclusion and collaboration.

The teacher remains the central element of education. AI does not replace the teaching staff, but supports them in: organizing activities; adapting teaching strategies; monitoring progress; developing empathetic communication. The teacher must develop: digital skills; critical thinking; skills for selecting and validating information generated by AI.

Artificial intelligence represents a major opportunity for the modernization of educational communication. The responsible use of AI technologies can contribute to: increasing the quality of education; making teaching more efficient; developing digital skills; improving collaboration between school, students and family. However, the success of integrating AI into education depends on the balance between technology and the human dimension of the educational process. Empathetic communication, interpersonal relationships and the formative role of the teacher remain fundamental in modern education.

Among the most widely used tools based on artificial intelligence are: adaptive learning platforms; virtual educational assistants; applications for automatic translation; programs for generating didactic content; automatic assessment systems; applications for voice recognition and assisted communication. These applications facilitate educational communication and support the modern learning process.

Artificial intelligence is the branch of computer science that develops systems capable of performing activities specific to human intelligence, such as: learning; problem solving; data analysis; natural language recognition; decision-making. AI uses advanced algorithms and machine learning models to process large volumes of information and generate context-adapted answers or solutions.

In education, artificial intelligence is used for: intelligent educational platforms; virtual assistants; automated assessment; translation and language adaptation; personalization of educational content.

AI contributes to making communication more efficient by: automating the transmission of information; personalizing messages; analyzing feedback; supporting interactive learning; increasing the accessibility of information. Examples of use: educational chatbots; adaptive learning platforms; automated translation; generation of teaching materials; automated assessment and instant feedback; virtual assistants for teachers and students.

Artificial intelligence is a valuable tool for developing educational communication skills. By personalizing learning, improving feedback and facilitating access to information, AI contributes to the modernization of the educational process.

However, the use of intelligent technologies must be carried out responsibly, balanced and in complementarity with the human teacher-student relationship. Authentic communication, empathy and direct interaction remain fundamental elements of education.

In conclusion, the integration of artificial intelligence in education can lead to an increase in the quality of the educational act and the formation of essential skills for the digital society of the future.

BIBLIOGRAPHY

Cerghit, I. – Alternative and complementary training systems, Aramis Publishing House, Bucharest.

Cucoș, C. – Pedagogy, Polirom Publishing House, Iași.

Joița, E. – Constructivist training, Didactic and Pedagogical Publishing House.

OECD – Artificial Intelligence in Education.

UNESCO – Guidance for Generative AI in Education and Research. Pre-university Education Law no. 198/2023.

Studies and articles on the use of artificial intelligence in education.

EDUCAȚIA VIITORULUI, INOVAȚIE, INCLUZIUNE ȘI COMPETENȚE ÎNTR-O LUME ÎN SCHIMBARE

Profesor limba engleză, Haită Ionela
Școala Gimnazială Călinești, Teleorman

În contextul actual, oamenii se confruntă cu provocări sociale, economice și de mediu fără precedent, datorate globalizării accelerate și dezvoltărilor tehnologice. Fără îndoială, trebuie să fim deschiși și pregătiți pentru viitorul imprevizibil. Internetul, prin accesarea cu ușurință a oricărei informații necesare, a făcut ca lumea să pară mult mai mică, multe persoane apreciind flexibilitatea, lucrând sau studiind de acasă. Prin urmare, limba engleză a devenit un instrument esențial de comunicare în întreaga lume. Limba engleză reprezintă poarta de acces a oamenilor pentru a comunica cu cei din culturi diferite și necesită cunoștințele și abilitățile necesare pentru a putea face acest lucru.

Elevii, de asemenea, trebuie să fie pregătiți pentru locuri de muncă, care nu au fost încă create. Ei trebuie să fie capabili să înțeleagă viziuni și perspective diferite asupra lumii, contribuind astfel la schimbări pozitive în societatea în care trăiesc. Date fiind împrejurările, profesorii trebuie să-i sprijine pe elevi în dezvoltarea nu doar a cunoștințelor și abilităților, ci și a unor atitudini și valori care să-i poată ghida către acțiuni etice și responsabile.

Misiunea profesorilor este de a depăși competența lingvistică, pur teoretică, și de a reorienta atenția către nevoia elevilor de a folosi limba engleză în situații din viața reală, pentru a putea stabili, în acest mod, legături cu persoane reale, nu doar pentru a-și demonstra cunoștințele în cadrul unor examene. Prin urmare, aceștia au nevoie de abilități interpersonale, cum ar fi abilități de comunicare, de ascultare activă și de gestionare a conflictelor.

Profesorii trebuie să aducă în prim-plan metode de predare care depășesc practicile convenționale, regândind și îmbunătățind metodele tradiționale. Acest lucru creează o experiență de învățare mai atractivă, eficientă și relevantă pentru noile generații de elevi, oferindu-le puterea de a deveni cetățeni activi, responsabili și implicați. Într-o lume în care tehnologia și Inteligența Artificială pot prelua sarcini de comunicare ce țin de simplul schimb de informații de bază, aceste abilități sunt și mai importante.

Competențele cheie ale secolului XXI – gândirea critică, colaborarea, creativitatea și rezolvare de probleme – modelează viitorul educației permițându-le elevilor să evalueze informațiile și să genereze idei noi. Elevii trebuie să colaboreze în grupuri, găsind răspunsuri adecvate prin intermediul jocului, exersându-și gândirea critică și comunicarea. Acestea influențează nu doar modul în care elevii învață, ci și modul în care educația răspunde la schimbările sociale rapide. Evident, competențele cheie devin pilonul dezvoltării holistice și al reformei educaționale, de la sălile de clase către viața reală.

Din fericire, instrumentele digitale facilitează explorarea și personalizează experiențele de învățare. O varietate de resurse sunt disponibile: videoclipuri integrate, table interactive, diverse aplicații care ajută la învățarea vocabularului, versiuni audio/video ale textelor, care permit elevilor să asculte/vizioneze diverse materiale, dezvoltându-și simțul ritmului și al intonației limbii. Materialele tipărite sau obiectele din viața reală rămân, de asemenea, resurse valoroase, ajutând la aducerea relevanței lumii reale în sala de clasă. În plus, Inteligența Artificială poate fi utilizată pentru a genera materiale de ascultare și lectură, precum și sarcini bazate pe nivelul și interesul elevilor. Conținutul lecției poate fi personalizat, iar elevii pot avea experiențe interactive și oportunitatea de a exersa vorbirea în jocuri de rol și conversații simulate. Elevii trebuie încurajați să pună întrebări, să analizeze și să rezolve probleme din lumea reală în mod creativ.

Incontestabil, programele de schimb academic și de elevi, cum ar fi Erasmus, schimburile de experiență, în cadrul cărora tineri din țări diferite învață împreună, își împărtășesc perspectivele sau colaborează la proiecte, construiesc relații de durată și dezvoltă competențe interculturale, abilități lingvistice și o conștiință globală, abilități esențiale pentru cetățeanul secolului XXI. Aceste experiențe dezvoltă competențele de care elevii au nevoie pentru viață și cariere tot mai interconectate, ajutându-i să-și înțeleagă locul în lume.

Categoric, limba engleză a devenit o *lingua franca* globală și este percepută pe scară largă ca o condiție prealabilă a succesului în multe domenii. Totuși, elevii cu cerințe educaționale speciale (CES) consideră că pot fi uneori dezavantajați de modul în care mediul lor de învățare interacționează cu diferențele lor individuale. Este bine cunoscut faptul că, prin asocierea sa cu metodologiile centrate pe elev, orele de limba engleză oferă oportunități excelente de a implementa practici incluzive, care le permit tuturor cursanților să participe efectiv și să facă acest lucru cu succes. Făcând mici ajustări în practica de la clasă și în materialele de învățare, profesorii vor putea răspunde nevoilor tuturor elevilor lor, urmărind interesele fiecăruia. Promovând cooperarea între elevi și oportunitățile de învățare colaborativă, prin lucrul în perechi, în grup sau pe proiecte, sala de limba engleză devine un mediu ideal pentru incluziune.

Prin crearea unor experiențe de învățare dinamice și captivante, precum și prin înțelegerea nevoilor în schimbare ale pieței muncii, educatorii îi pregătesc și îi dotează pe elevi cu abilitățile necesare pentru a avea succes într-o lume din ce în ce mai complexă și mai interconectată.

Bibliografie:

Berlitz (2022): *Abilități viitoare: Pregătit pentru lumea de mâine a muncii*
<https://www.berlitz.com/de-de/blog/future-skills>

Falk, J. [Attitudes and values as part of teacher competencies](#)

Hallmann, J. (2020). *Abilități de viață și dezvoltarea acestora.*
<https://doi.org/10.17623/BZGA:Q4-i070-2.0>

Kumar, A. (2013). *Educația incluzivă: Reducerea diferențelor pentru elevii cu nevoi speciale*
<https://girt.shodhsagar.com/index.php/j/article/view/1>

Wagner, T. (2008). *Diferența globală de performanță. De ce nici chiar cele mai bune școli nu pot preda abilități noi de supraviețuire de care au nevoie copiii noștri- și ce putem face în legătură cu acest lucru. Noțiuni de bază.*

FUTURE EDUCATION, INNOVATION, INCLUSION AND COMPETENCIES IN A CHANGING WORLD

English teacher: HAITĂ IONELA
School: Middle School Călinești, Teleorman

In today's landscape people are facing unprecedented social, economic, environmental challenges due to the accelerate globalization and technological developments.

Nevertheless, we need to be open and ready for the unpredictable future. The Internet, easy access to information, has made our world much smaller, many people value flexibility, working or studying from home. Therefore, English has become an essential tool to communicate all over the world. English is people's gateway to communicate with those of different cultures and requires the knowledge and skills to do so. Students have to be prepared

for jobs which have not been created, yet. They need to be able to understand different perspectives and world views, in this way they contribute to positive changes in the world they live in. In this context, teachers have to support students in developing not only knowledge and skills but also attitudes and values that can guide them towards ethical and responsible actions. Teachers' mission is to go beyond linguistic competence, to refocus attention to students' need to use English in real-world situations to be able to build relationships with people in the real world, not simply demonstrate their knowledge in exam settings. Consequently, they need interpersonal skills, such as communication skills, active listening skills and conflict management skills.

Teachers need to bring forward teaching methods, beyond conventional practices, rethinking and improving the traditional teaching methods, creating a more engaging, effective and relevant learning experience for the new generations of students, empowering them to become active, responsible and engaged citizens. In a world where technology and AI can take over communicative tasks of basic information sharing, these skills are even more important. 21st century core competencies, critical thinking, collaboration, creativity, problem-solving, are shaping the future of education, enabling students to evaluate information and generate new ideas. Students must collaborate in groups, finding out appropriate answers, through games, practicing critical thinking and communication. Not only how students learn is influenced by these, but also how education responds to rapid social changes. Obviously, core competencies are becoming the key to holistic development and educational reform, from classrooms to real life.

Thankfully, digital tools facilitate exploration, personalizing learning experiences, different types of resources being available, such as integrated videos, interactive whiteboard materials, apps that help with vocabulary learning, audio versions of the texts, which allow students to listen as they read the text and develop a sense of rhythm and intonation of the language. Paper-based materials or real-life objects are also valuable resources, helping to bring the relevance of the real world into the classroom.

Additionally, Artificial Intelligence could be used to generate listening, reading materials, tasks based on students' level and interest, the lesson content can be personalized, students can have interactive experiences and the opportunity to practice speaking in simulated roleplays and conversations. Students should be encouraged to question, analyze and solve real-world problems creatively.

Academic and student exchange programs, like Erasmus, where students from different countries learn together, share perspectives or collaborate on projects, build lasting relationships, develop cross-cultural competence, language skills and global awareness-essential skills for 21st-century citizenship. These experiences develop competencies the students need for increasingly interconnected lives and careers, making them to understand their place in the world.

Without doubt, English has become a global lingua franca and is widely perceived as a prerequisite for success in many areas. However, language learners with special educational needs may find they are disadvantaged by the way their learning environment interacts with their individual differences. It is well known that, through its association with learner-centred communicative methodologies, English lessons offer opportunities to implement inclusive practices, which allow learners to fully participate and achieve success. Making small

adjustments to classroom practice and learning materials, teachers will be able to meet the needs of all their learners, to look for each student's interests. Promoting cooperation between learners, collaborative learning opportunities, through pair work or group work, project work, English language classroom is a suitable environment for inclusive practices.

Creating dynamic, engaging learning experiences, understanding changing labour market needs, educators empowered and equip students with skills for success in an increasingly complex and interconnected world.

Bibliography:

Berlitz (2022): *Future Skills: Fit for tomorrow's world of work*. <https://www.berlitz.com/de-de/blog/future-skills>

Falk, J. [Attitudes and values as part of teacher competencies](#)

Hallmann, J. (2020). *Life skills and skills development*. <https://doi.org/10.17623/BZGA:Q4-i070-2.0>

Kumar, A. (2013). *Inclusive education: Bringing the Gap for Students with Special Needs* <https://girt.shodhsagar.com/index.php/j/article/view/1>

Wagner, T. (2008). *The global achievement gap. Why even our best schools don't teach the new survival skills our children need – and what we can do about it*. Basic books

Digitalizarea școlii și managementul educațional în formarea competențelor viitorului

Marin Clement

Școala Gimnazială „Grigore Dimitrie Ghica” Peretu

Argument

Transformarea digitală a devenit o componentă esențială a educației moderne. Dincolo de activitățile desfășurate la clasă, gestionarea eficientă a informațiilor educaționale și implementarea sistemelor administrative digitale contribuie semnificativ la creșterea calității actului educațional. Lucrarea evidențiază rolul operatorului de date în procesul de digitalizare a educației, subliniind importanța instrumentelor digitale, a platformelor educaționale, a gestionării bazelor de date și a comunicării online în crearea unui mediu educațional eficient, accesibil și centrat pe elev. De asemenea, sunt prezentate exemple de bune practici implementate la nivelul unității școlare pentru susținerea comunicării, organizării și activităților educaționale digitale.

Rolul digitalizării în educația modernă

Educația contemporană este puternic influențată de dezvoltarea tehnologiei și de necesitatea gestionării eficiente a informațiilor educaționale. În ultimii ani, unitățile de învățământ s-au confruntat cu provocări majore legate de transformarea digitală, comunicarea online și implementarea resurselor educaționale digitale.

În acest context, rolul operatorului de date a devenit din ce în ce mai important. Digitalizarea educației nu se referă doar la utilizarea tehnologiei la clasă, ci și la procesele administrative și organizaționale care asigură buna funcționare a instituției de învățământ.

Utilizarea platformelor digitale și a bazelor de date facilitează comunicarea eficientă între profesori, elevi, părinți și conducerea școlii. Site-ul școlii, documentele electronice, formularele online, rapoartele digitale și platformele educaționale contribuie la îmbunătățirea accesului la informație și la creșterea transparenței instituționale.

La nivelul Școlii Gimnaziale „Grigore Dimitrie Ghica” Peretu, inițiativele de digitalizare au susținut atât activitățile educaționale, cât și pe cele administrative ale instituției. Utilizarea instrumentelor digitale a contribuit la o mai bună organizare a informațiilor școlare, la eficientizarea comunicării cu beneficiarii educației și la facilitarea accesului la resurse educaționale.

Tehnologiile educaționale și comunicarea digitală

Instituțiile de învățământ moderne utilizează tot mai frecvent instrumente digitale pentru comunicare, organizare și gestionare a datelor. Platformele educaționale și aplicațiile online simplifică activitățile administrative și îmbunătățesc colaborarea dintre membrii comunității școlare.

Utilizarea unor instrumente precum Google Forms, Canva, Microsoft Excel și WordPress contribuie la:

- ✓ organizarea informațiilor educaționale și administrative;
- ✓ realizarea formularelor și rapoartelor digitale;
- ✓ îmbunătățirea comunicării cu elevii și părinții;
- ✓ promovarea online a activităților școlare;
- ✓ susținerea cadrelor didactice în proiectele educaționale digitale.

Site-ul școlii, <https://scoalaperetu.ro>, a devenit un instrument important de comunicare între instituția de învățământ și comunitatea locală. Prin publicarea anunțurilor, resurselor educaționale, galeriilor foto și documentelor online, școala oferă informații accesibile și actualizate pentru elevi, părinți și profesori.

Comunicarea digitală contribuie, de asemenea, la crearea unui mediu educațional mai transparent și mai colaborativ. Părinții pot accesa mai rapid la informațiile importante, elevii beneficiază de materiale educaționale online, iar profesorii pot promova eficient activitățile și proiectele educaționale.

Managementul datelor și administrația educațională

Gestionarea eficientă a datelor educaționale reprezintă o componentă esențială a organizării școlare. Evidențele elevilor, documentele educaționale, rapoartele, orele și bazele de date instituționale necesită acuratețe, confidențialitate și actualizare permanentă.

Operatorul de date are un rol important în:

- administrarea bazelor de date școlare;
- asigurarea corectitudinii informațiilor;
- susținerea activităților de raportare digitală;
- menținerea evidențelor electronice;
- sprijinirea cadrelor didactice și a conducerii școlii în procesele digitale.

Implementarea sistemelor digitale contribuie la reducerea volumului de muncă administrativă și la creșterea eficienței instituționale. Totodată, gestionarea documentelor în

format electronic susține protecția mediului prin reducerea consumului de hârtie și promovarea practicilor sustenabile.

Digitalizarea educației sprijină și incluziunea și accesibilitatea. Informațiile și resursele online pot fi accesate mai ușor de către elevi, părinți și profesori, indiferent de locație sau de program.

Exemplu de bună practică – Promovarea digitală a activităților educaționale

Un exemplu de bună practică implementat la nivelul instituției școlare a fost promovarea și organizarea digitală a atelierelor și proiectelor educaționale prin intermediul site-ului școlii și al platformelor online.

Utilizând WordPress și aplicații de design digital precum Canva, au fost realizate anunțuri, formulare de înscriere, afișe digitale și galerii online pentru promovarea activităților școlare și a proiectelor extracurriculare.

Organizarea digitală a activităților educaționale a contribuit la:

- îmbunătățirea comunicării cu participanții;
- creșterea vizibilității proiectelor școlare;
- facilitarea înscrierii și participării online;
- promovarea colaborării și a competențelor digitale.

Integrarea instrumentelor digitale în administrația școlară a demonstrat faptul că tehnologia poate îmbunătăți semnificativ atât procesele educaționale, cât și pe cele organizaționale.

Provocări și perspective

În ciuda avantajelor digitalizării educației, școlile continuă să se confrunte cu provocări legate de:

- accesul la tehnologie;
- competențele digitale;
- securitatea cibernetică și protecția datelor;
- formarea continuă a personalului;
- adaptarea la schimbările tehnologice rapide.

De aceea, dezvoltarea profesională continuă și colaborarea între membrii comunității educaționale rămân esențiale pentru implementarea cu succes a transformării digitale în educație.

Viitorul educației depinde nu doar de tehnologie, ci și de capacitatea instituțiilor de învățământ de a utiliza tehnologia într-un mod responsabil, eficient și incluziv.

Concluzii

Digitalizarea educației reprezintă o direcție esențială în modernizarea școlilor și în dezvoltarea unor sisteme educaționale eficiente, adaptate societății contemporane. Rolul operatorului de date este din ce în ce mai important în asigurarea comunicării, organizării și accesibilității în mediul educațional.

Prin integrarea tehnologiilor digitale, școlile pot crea experiențe educaționale inovatoare, incluzive și colaborative, care susțin atât eficiența administrativă, cât și dezvoltarea competențelor viitorului.

Bibliografie

1. Legea învățământului preuniversitar nr. 198/2023
2. DigCompEdu – European Framework for the Digital Competence of Educators

3. Documente ale Comisiei Europene privind educația digitală
4. Resurse privind digitalizarea educației și managementul școlar

School Digitalization and Educational Management for the Development of Future Skills

Marin Clement
Secondary School „Grigore Dimitrie Ghica” Peretu

Abstract

Digital transformation has become an essential component of modern education. Beyond classroom activities, the efficient management of educational information and the implementation of digital administrative systems contribute significantly to improving the quality of education. This paper highlights the role of the school data operator in the process of educational digitalization, emphasizing the importance of digital tools, educational platforms, database management, and online communication in creating an efficient, accessible, and student-centered educational environment. The paper also presents examples of good practices implemented at school level to support communication, organization, and digital educational activities.

The Role of Digitalization in Modern Education

Contemporary education is strongly influenced by technological development and by the increasing need for efficient management of educational information. In recent years, schools have faced major challenges related to digital transformation, online communication, and the implementation of digital educational resources.

In this context, the role of the school data operator has become increasingly important. Educational digitalization does not refer only to classroom technology, but also to the administrative and organizational processes that ensure the smooth functioning of the educational institution.

The use of digital platforms and databases facilitates efficient communication between teachers, students, parents, and school management. School websites, electronic documents, online forms, digital reports, and educational platforms contribute to improving access to information and increasing institutional transparency.

At Secondary School „Grigore Dimitrie Ghica” Peretu, digitalization initiatives have supported both the educational and administrative activities of the institution. The use of digital tools has improved the organization of school information, communication with beneficiaries, and access to educational resources.

Educational Technologies and Digital Communication

Modern educational institutions increasingly rely on digital tools for communication, organization, and data management. Educational platforms and online applications simplify administrative tasks and improve collaboration among school staff.

The use of tools such as Google Forms, Canva, Microsoft Excel, and WordPress contributes to:

- ✓ organizing educational and administrative information;

- ✓ creating digital forms and reports;
- ✓ improving communication with students and parents;
- ✓ promoting school activities online;
- ✓ supporting teachers in digital educational projects.

The school website, <https://scoalaperetu.ro>, has become an important communication tool between the educational institution and the local community. Through digital announcements, educational resources, event galleries, and online documents, the school provides accessible and updated information for students, parents, and teachers.

Digital communication also contributes to creating a more transparent and collaborative educational environment. Parents can access information more quickly, students benefit from online educational materials, and teachers can efficiently promote educational activities and projects.

Data Management and Educational Administration

Efficient management of educational data represents an essential component of school organization. Student records, educational documents, reports, schedules, and institutional databases require accuracy, confidentiality, and continuous updating.

The data operator plays an important role in:

- managing educational databases;
- ensuring data accuracy;
- supporting digital reporting activities;
- maintaining electronic records;
- assisting teachers and school management in digital processes.

The implementation of digital systems contributes to reducing administrative workload and improving institutional efficiency. Moreover, digital document management supports environmental sustainability by reducing paper consumption and promoting eco-friendly practices.

Educational digitalization also supports inclusion and accessibility. Online information and digital resources can be accessed more easily by students, parents, and teachers, regardless of location or schedule constraints.

Example of Good Practice – Digital Promotion of Educational Activities

An example of good practice implemented within the school institution was the digital promotion and organization of educational workshops and projects through the school website and online platforms.

Using WordPress and digital design applications such as Canva, announcements, registration forms, digital posters, and online galleries were created to promote school activities and extracurricular projects.

The digital organization of educational activities contributed to:

- improving communication with participants;
- increasing visibility of school projects;
- facilitating online registration and participation;
- promoting collaboration and digital competences.

The integration of digital tools in school administration demonstrated that technology can significantly improve both educational and organizational processes.

Challenges and Perspectives

Despite the advantages of educational digitalization, schools continue to face challenges related to:

- access to technology;
- digital competences;
- cybersecurity and data protection;
- continuous staff training;
- adaptation to rapidly changing technologies.

Therefore, continuous professional development and collaboration among educational staff remain essential for the successful implementation of digital transformation in education.

The future of education depends not only on technology itself, but also on the ability of educational institutions to use technology responsibly, efficiently, and inclusively.

Conclusions

Educational digitalization represents an essential direction in the modernization of schools and in the development of efficient educational systems adapted to contemporary society. The role of the data operator is increasingly important in ensuring communication, organization, and accessibility within the educational environment.

Through the integration of digital technologies, schools can create innovative, inclusive, and collaborative educational experiences that support both administrative efficiency and the development of students' future skills.

Bibliography

1. Romanian Pre-University Education Law no. 198/2023
2. DigCompEdu – European Framework for the Digital Competence of Educators
3. European Commission documents regarding digital education
4. Resources regarding educational digitalization and school management

DIGITALIZAREA EDUCAȚIEI ÎN ZILELE NOASTRE

Profesor Neagu Silvia Mioara

Școala Gimnazială „Grigore Dimitrie Ghica”, Peretu

Digitalizarea educației este o necesitate a zilelor noastre pentru a asigura un învățământ de succes. Chiar și în afara contextului pandemiei, educația digitală a devenit, pe an ce trecea, o nevoie tot mai mare atât pentru profesori cât și pentru elevi. Pandemia a acutizat însă această nevoie și a adus-o până la un nivel vital pentru orice societate și pentru orice sisteme educaționale din lume.

În ultimii ani a avut loc o schimbare majoră privind modul în care școlile noastre abordează tehnologia. Transformarea procesului educațional și evoluția către școala digitală necesită asigurarea accesului la instrumente digitale de studiu pentru elevi și personalul didactic, într-un mediu care să permită colaborarea și comunicarea eficientă între toate părțile implicate.

Educația digitală presupune, pe deoparte, un set de cunoștințe pe care un individ trebuie să le aibă cu privire la utilizarea unui sistem digital, adică să fie capabil să folosească

funcționalitățile minime ale acestuia. Pe de altă parte, educație digitală se referă deseori și la niște metode digitale care să înlocuiască metodele clasice pe care învățământul le-a folosit dintotdeauna.

În clasa viitorului, profesorii și elevii folosesc intuitiv și în detaliu toate funcțiile și resursele echipamentelor și tehnologiei de top, pentru **proces de predare-învățare-evaluare atractive și eficiente**. Apariția unor dispozitive și servicii mobile mai ușor de folosit și mai accesibile, alături de dorința de a adapta educația la generația de copii 'digitali', cu așteptări complet noi în ceea ce privește procesul de învățământ, a dus la schimbarea semnificativă a felului în care se înțelege și se practică actul de învățare, la școală. În loc să folosească tehnologia doar ca pe un instrument adițional la mijloacele tradiționale de predare și învățare, multe școli folosesc tehnologia pentru a influența în mod pozitiv actul educațional.

Mai mult, în loc să o folosească înainte sau după ore, multe cadre didactice folosesc tehnologia în timpul orelor pentru a stimula interacțiunea cu și dintre elevi și a obține rezultate mai bune. **Lecțiile interactive îi determină pe educați să își dorească să participe activ la ore.** Pentru a ține pasul cu o astfel de generație de copii și adolescenți, cadrele didactice trebuie să fie deschise la schimbare. Elevii care folosesc tehnologia digitală pentru a învăța devin mai implicați în acest proces și sunt mai interesați să-și dezvolte baza de cunoștințe, poate fără să-și dea da seama, pentru că învață într-un mod activ, angajat și implicat.

Deoarece învățarea digitală este mult mai interactivă, mai ușor de reținut și asimilat decât manualele voluminoase, putem spune cu certitudine că digitalizarea reprezintă un context mai bun, care oferă o perspectivă mai largă și activități mult mai atractive decât metodele tradiționale de învățământ. Acest lucru îi ajută pe elevi să se conecteze mai bine cu materialele de studiu. Instrumentele și tehnologia digitală oferă bucurie copiilor, precum și numeroase beneficii în ceea ce privește dezvoltarea cognitivă a copilului.

Astfel, orele de la clasă sunt mai eficiente, punându-se accent pe dezvoltarea materiei prin discuții și angajarea în activități care au la bază comunicarea și cooperarea între elevi. Ajutând copiii să gândească în afara cadrului tradițional și rigid de învățare, prin instrumente și metode digitale, le este stimulată creativitatea și le oferă sentimentul de încredere în propriile capacități.

Învățarea digitală nu numai că permite elevilor să acceseze tot mai multe informații, dar pot și să se asigure că informațiile sunt adaptate nevoilor lor specifice. Posibilitatea de a ajuta fiecare elev să învețe în cea mai eficientă manieră, este cel mai important beneficiu al învățării digitale.

Instrumentele și tehnologia digitală oferă profesorilor șansa de a împărtăși rapid informații cu alți profesori, în timp real. Prin îmbrățișarea dispozitivelor digitale și a învățării conectate, sălile de clasă din întreaga lume își sporesc abilitățile de învățare, experiența educațională și comunicare.

Educația digitală prezintă o serie de avantaje pentru care se recomandă realizarea ei în școli. Ca avantaje putem aminti:

- Stimularea capacității de învățare inovatoare, adaptabilă la condiții de schimbare socială rapidă;
- Creșterea randamentului însușirii coerente a cunoștințelor prin aprecierea imediată a răspunsurilor elevilor;
- Întărirea motivației elevilor în procesul de învățare;

- Conștientizarea faptului că noțiunile învățate își vor găsi ulterior utilitatea;
- Facilități de prelucrare rapidă a datelor, de efectuare a calculelor, de afișare a rezultatelor, de realizare de grafice, de tabele;
- Introducerea unui stil cognitiv, eficient, a unui stil de muncă independentă;
- Asigurarea unui feed-back permanent, profesorul având posibilitatea de a reproiecta activitatea în funcție de secvența anterioară;
- Stimularea gândirii logice și a imaginației;
- Metode pedagogice diverse;

În concluzie, nu putem neglija faptul că această generație de copii și adolescenți se identifică cu dispozitivele electronice în ere internetului. Pentru copiii mai mici, este un joc atractiv, iar pentru cei mari, interesați și motivați, reprezintă sursa de informare, modul sigur de a rezolva orice problemă, de a învăța și de a fi evaluat. Dacă putem determina modul în care să "trezim" interesul elevului pentru studiu, atunci, resursele web apar pline de beneficii, avantaje în fața învățământului tradițional.

Bibliografie:

1. <http://edu.glogster.com/>
2. <https://www.mykoolio.com/>
3. <https://www.eduapps.ro/resurse-educationale/>

DIGITAL EDUCATION NOWADAYS

Teacher: Silvia Mioara Neagu

‘Grigore Dimitrie Ghica’, Secondary School, Peretu

The digitalization of education is a necessity of our days to ensure successful education. Even outside the context of the pandemic, digital education has become, with each passing year, a growing need for both teachers and students. However, the pandemic has sharpened this need and brought it to a vital level for any society and for any educational systems in the world.

In recent years, a major change has occurred in the way our schools approach technology. The transformation of the educational process and the evolution towards the digital school requires ensuring access to digital study tools for students and teaching staff, in an environment that allows for collaboration and effective communication between all parties involved.

Digital education implies, on the one hand, a set of knowledge that an individual must have regarding the use of a digital system, that is, to be able to use its minimum functionalities. On the other hand, digital education often also refers to some digital methods that replace the classic methods that education has always used.

In the classroom of the future, teachers and students use intuitively and in detail all the functions and resources of top equipment and technology, for attractive and efficient teaching-learning-evaluation processes. The emergence of easier-to-use and more accessible mobile devices and services, along with the desire to adapt education to the generation of "digital" children, with completely new expectations regarding the educational process, has led to a significant change in the way the act of learning is understood and practiced at school. Instead of using technology merely as an additional tool to traditional teaching and learning methods, many schools are using technology to positively influence the educational process.

Moreover, instead of using it before or after classes, many teachers are using technology during classes to stimulate interaction with and between students and achieve better results. Interactive lessons make students want to actively participate in classes. To keep up with such a generation of children and adolescents, teachers must be open to change. Students who use digital technology to learn become more involved in the process and are more interested in developing their knowledge base, perhaps without realizing it, because they learn in an active, engaged and involved way.

Since digital learning is much more interactive, easier to remember and assimilate than bulky textbooks, we can say with certainty that digitalization represents a better context, which offers a broader perspective and much more attractive activities than traditional teaching methods. This helps students connect better with the study materials. Digital tools and technology bring joy to children, as well as numerous benefits in terms of the child's cognitive development.

Thus, classroom hours are more effective, emphasizing the development of the subject through discussions and engaging in activities that are based on communication and cooperation between students. By helping children think outside the traditional and rigid framework of learning, through digital tools and methods, their creativity is stimulated and they give them a sense of confidence in their own abilities.

Digital learning not only allows students to access more and more information, but they can also ensure that the information is tailored to their specific needs. The ability to help each student learn in the most effective way is the most important benefit of digital learning.

Digital tools and technology give teachers the chance to quickly share information with other teachers, in real time. By embracing digital devices and connected learning, classrooms around the world are enhancing their learning skills, educational experience, and communication.

Digital education has a number of advantages that make it recommended for implementation in schools. Some of the advantages include:

- Stimulating innovative learning capacity, adaptable to conditions of rapid social change;
- Increasing the efficiency of coherent knowledge acquisition by immediately assessing students' responses;
- Strengthening students' motivation in the learning process;
- Awareness of the fact that the learned concepts will later find their utility;
- Facilities for rapid data processing, calculations, results display, graphics, tables;
- Introducing an efficient cognitive style, an independent work style;
- Ensuring permanent feedback, with the teacher having the opportunity to redesign the activity based on the previous sequence;
- Stimulating logical thinking and imagination;
- Various pedagogical methods;

In conclusion, we cannot neglect the fact that this generation of children and adolescents identifies with electronic devices in the Internet era. For younger children, it is an attractive game, and for older, interested and motivated ones, it represents a source of information, a sure way to solve any problem, to learn and to be evaluated. If we can determine how to "awaken" the student's interest in studying, then web resources appear full of benefits, advantages over traditional education.

Bibliography:

4. <http://edu.glogster.com/>
5. <https://www.mykoolio.com/>
6. <https://www.eduapps.ro/resurse-educationale/>

Educația digitală și multiculturală – premise ale formării competențelor viitorului

Rădoi Magda Adriana, profesor de matematică
Școala Gimnazială „Grigore Dimitrie Ghica” Peretu

Argument

Societatea contemporană traversează schimbări rapide generate de dezvoltarea tehnologiei, globalizare și diversitatea culturală tot mai accentuată. În acest context, educația are rolul de a forma elevi adaptați cerințelor secolului XXI, capabili să utilizeze tehnologia în mod responsabil, să colaboreze într-un mediu multicultural și să manifeste creativitate, gândire critică și spirit civic. Lucrarea evidențiază importanța integrării resurselor digitale și a educației multiculturale în procesul instructiv-educativ, precum și impactul acestora asupra dezvoltării competențelor-cheie ale elevilor. De asemenea, sunt prezentate exemple de bune practici implementate în activitățile didactice desfășurate la nivelul unității școlare.

Educația viitorului între digitalizare și multiculturalitate

Educația modernă trebuie să răspundă provocărilor unei lumi aflate într-o continuă transformare. Ritmul accelerat al progresului tehnologic, accesul rapid la informație și mobilitatea internațională determină apariția unor noi cerințe educaționale. Școala nu mai are doar rolul de transmitere a cunoștințelor, ci și responsabilitatea formării unor competențe esențiale pentru integrarea socială și profesională a elevilor.

În acest context, conceptele de inovație, incluziune și multiculturalitate devin piloni fundamentali ai educației contemporane. Integrarea tehnologiei digitale și promovarea dialogului intercultural contribuie la dezvoltarea unui climat educațional deschis, flexibil și adaptat nevoilor fiecărui elev.

Digitalizarea educației oferă multiple oportunități de diversificare a strategiilor didactice. Platformele interactive, aplicațiile educaționale și resursele multimedia transformă procesul de învățare într-o experiență atractivă și participativă. Utilizarea unor instrumente precum Canva, Genially, LearningApps sau Google Forms facilitează realizarea unor activități moderne, bazate pe colaborare, creativitate și feedback imediat.

În cadrul activităților didactice desfășurate la disciplina matematică, utilizarea resurselor digitale contribuie la creșterea motivației elevilor și la dezvoltarea competențelor digitale. Lecțiile interactive, jocurile educaționale, evaluările online și proiectele colaborative stimulează participarea activă și transformă elevul într-un participant direct al procesului de învățare.

Totodată, educația viitorului trebuie să promoveze incluziunea și respectul pentru diversitate. Într-o societate multiculturală, școala are misiunea de a forma atitudini bazate pe toleranță, empatie și cooperare. Proiectele educaționale internaționale oferă elevilor

oportunitatea de a descoperi alte culturi, tradiții și perspective educaționale, contribuind la dezvoltarea competențelor interculturale și lingvistice.

Participarea la activități și mobilități internaționale în cadrul programelor educaționale europene a demonstrat faptul că schimbul de bune practici reprezintă un factor important în modernizarea educației. Interacțiunea cu profesori și elevi din alte țări facilitează transferul de metode inovatoare, dezvoltarea competențelor digitale și promovarea unor modele educaționale centrate pe elev.

Educația multiculturală contribuie la crearea unui mediu școlar echitabil și incluziv, în care fiecare elev se simte valorizat și respectat. Activitățile tematice, proiectele colaborative internaționale, atelierele interculturale și utilizarea resurselor digitale interactive dezvoltă capacitatea elevilor de a comunica eficient și de a colabora într-un context european.

În plus, formarea competențelor secolului XXI presupune dezvoltarea gândirii critice, a creativității, a competențelor digitale și a abilităților de rezolvare a problemelor. Școala trebuie să pregătească elevii pentru profesii care încă nu există și pentru provocări imposibil de anticipat complet. De aceea, accentul trebuie pus pe învățarea activă, pe colaborare și pe adaptabilitate.

Cadrele didactice au un rol esențial în acest proces de transformare educațională. Profesorul devine facilitator al învățării, mentor și promotor al inovării. Formarea continuă, participarea la proiecte internaționale și utilizarea tehnologiilor moderne contribuie la dezvoltarea unui act educațional de calitate.

Exemplu de bună practică – Lecție digitală interactivă la matematică

În cadrul activităților didactice desfășurate la clasa a V-a, la disciplina matematică, am realizat o lecție digitalizată cu tema „Adunarea și scăderea fracțiilor ordinare”, utilizând platforma Genially.

Link: <https://view.genially.com/69752a49843db1def355ea99>

Lecția a combinat explicațiile interactive, animațiile și exercițiile digitale cu activități de tip joc didactic, pentru a crește implicarea elevilor și pentru a facilita înțelegerea conceptelor matematice. Elevii au lucrat individual și în echipe, rezolvând provocări matematice și exerciții interactive cu feedback imediat.

Activitatea a urmărit:

- dezvoltarea competențelor matematice;
- dezvoltarea competențelor digitale;
- colaborarea și comunicarea în echipă;
- creșterea motivației pentru învățare;
- participarea activă a tuturor elevilor, inclusiv a celor cu ritm diferit de învățare.

Rezultatele activității au evidențiat o implicare crescută a elevilor, un nivel mai ridicat de atenție și o mai bună înțelegere a noțiunilor matematice prin utilizarea resurselor digitale interactive.

Exemplu de activitate inovatoare – Escape Room educațional

Pentru dezvoltarea competențelor financiare și digitale ale elevilor, am realizat în cadrul proiectului educativ „Educația financiară pe înțelesul tuturor”, pe care l-am inițiat, coordonat și

derulat în săptămâna Școala Altfel, o activitate de tip „Escape Room financiar – „Salvează bugetul clasei” utilizând platforma Genially.

Link: <https://view.genially.com/69c43a7f134c8a5d07f340bf>

Elevii au avut de rezolvat probe financiare interactive pentru a descoperi indicii și coduri necesare finalizării misiunii. Activitatea a inclus:

- ✓ exerciții de educație financiară;
- ✓ probleme interactive;
- ✓ coduri și provocări digitale;
- ✓ colaborare în echipe;
- ✓ elemente de gamificare.

Prin această activitate au fost dezvoltate:

- gândirea critică;
- atitudinea responsabilă față de bani;
- colaborarea;
- competențele digitale;
- creativitatea și autonomia în învățare.

Elevii au manifestat un interes ridicat pentru activitate, iar utilizarea jocului didactic digital a contribuit la transformarea învățării într-o experiență atractivă și motivantă.

Concluzii

Educația viitorului trebuie să fie inovatoare, incluzivă și orientată spre dezvoltarea competențelor necesare unei societăți aflate într-o permanentă schimbare. Integrarea tehnologiilor digitale și promovarea multiculturalității reprezintă direcții esențiale pentru modernizarea procesului educațional și pentru formarea unor elevi autonomi, creativi și responsabili.

Schimbul de bune practici în cadrul cercurilor pedagogice, al comisiilor metodice și al proiectelor educaționale internaționale contribuie la dezvoltarea profesională a cadrelor didactice și la crearea unor experiențe de învățare relevante pentru elevi. Prin colaborare, deschidere și inovație, școala poate deveni un spațiu al progresului și al formării cetățenilor activi ai Europei de mâine.

Bibliografie

1. Legea învățământului preuniversitar nr. 198/2023
2. Recomandarea Consiliului Uniunii Europene privind competențele-cheie pentru învățarea pe tot parcursul vieții (2018)
3. DigCompEdu – European Framework for the Digital Competence of Educators

Digital and Multicultural Education – Premises for Developing Future Skills

Rădoi Magda Adriana, math teacher
Secondary School / „Grigore Dimitrie Ghica” Peretu

Introduction

Contemporary society is undergoing rapid changes generated by technological development, globalization, and the increasingly visible cultural diversity. In this context, education plays the role of preparing students for the demands of the 21st century, enabling them to use technology responsibly, collaborate in multicultural environments, and demonstrate creativity, critical thinking, and civic spirit.

This paper highlights the importance of integrating digital resources and multicultural education into the teaching-learning process, as well as their impact on the development of students' key competences. Furthermore, examples of good practices implemented within educational activities carried out at school level are presented.

The Education of the Future Between Digitalization and Multiculturalism

Modern education must respond to the challenges of a constantly changing world. The accelerated pace of technological progress, rapid access to information, and international mobility generate new educational requirements. School no longer has only the role of transmitting knowledge, but also the responsibility of developing essential competences for students' social and professional integration.

In this context, the concepts of innovation, inclusion, and multiculturalism become fundamental pillars of contemporary education. The integration of digital technology and the promotion of intercultural dialogue contribute to the development of an open, flexible educational climate adapted to each student's needs.

The digitalization of education offers multiple opportunities to diversify teaching strategies. Interactive platforms, educational applications, and multimedia resources transform the learning process into an attractive and participatory experience. The use of tools such as Canva, Genially, LearningApps, or Google Forms facilitates the implementation of modern educational activities based on collaboration, creativity, and immediate feedback.

Within mathematics lessons, the use of digital resources contributes to increasing students' motivation and developing digital competences. Interactive lessons, educational games, online assessments, and collaborative projects stimulate active participation and transform students into direct participants in the learning process.

At the same time, the education of the future must promote inclusion and respect for diversity. In a multicultural society, school has the mission of developing attitudes based on tolerance, empathy, and cooperation. International educational projects offer students the opportunity to discover other cultures, traditions, and educational perspectives, thus contributing to the development of intercultural and linguistic competences.

Participation in activities and international mobilities within European educational programs has demonstrated that the exchange of good practices represents an important factor in the modernization of education. Interaction with teachers and students from other countries facilitates the transfer of innovative methods, the development of digital competences, and the promotion of student-centered educational models.

Multicultural education contributes to creating an equitable and inclusive school environment in which every student feels valued and respected. Thematic activities, international collaborative projects, intercultural workshops, and the use of interactive digital resources develop students' ability to communicate effectively and collaborate within a European context.

Moreover, developing 21st-century skills involves enhancing critical thinking, creativity, digital competences, and problem-solving abilities. Schools must prepare students for professions that do not yet exist and for challenges that cannot be fully anticipated. Therefore, emphasis must be placed on active learning, collaboration, and adaptability.

Teachers play an essential role in this process of educational transformation. The teacher becomes a facilitator of learning, a mentor, and a promoter of innovation. Continuous professional development, participation in international projects, and the use of modern technologies contribute to the development of quality education.

Example of Good Practice – Interactive Digital Mathematics Lesson

Within the teaching activities carried out in the 5th grade mathematics class, I created a digital lesson entitled “*Addition and Subtraction of Common Fractions*” using the Genially platform.

Link: [Genially Interactive Lesson](#)

The lesson combined interactive explanations, animations, and digital exercises with educational game activities in order to increase students’ involvement and facilitate the understanding of mathematical concepts. Students worked individually and in teams, solving mathematical challenges and interactive exercises with immediate feedback.

The activity aimed at:

- developing mathematical competences;
- developing digital competences;
- encouraging teamwork and communication;
- increasing motivation for learning;
- ensuring the active participation of all students, including those with different learning paces.

The results of the activity highlighted increased student involvement, a higher level of attention, and a better understanding of mathematical concepts through the use of interactive digital resources.

Example of Innovative Activity – Educational Escape Room

In order to develop students’ financial and digital competences, within the educational project “*Financial Education for Everyone*”, which I initiated, coordinated, and implemented during the “*Different School*” program week, I organized an activity entitled “*Financial Escape Room – Save the Class Budget*” using the Genially platform.

Link: [Financial Escape Room Activity](#)

Students had to solve interactive financial challenges in order to discover clues and codes necessary for completing the mission. The activity included:

- financial education exercises;
- interactive problems;
- digital codes and challenges;
- teamwork activities;
- gamification elements.

Through this activity, the following competences were developed:

- critical thinking;

- responsible attitudes towards money;
- collaboration;
- digital competences;
- creativity and autonomous learning.

Students showed a high level of interest in the activity, and the use of digital educational games contributed to transforming learning into an attractive and motivating experience.

Conclusions

The education of the future must be innovative, inclusive, and oriented toward the development of competences required by a constantly changing society. The integration of digital technologies and the promotion of multiculturalism represent essential directions for modernizing the educational process and for developing autonomous, creative, and responsible students.

The exchange of good practices within pedagogical circles, methodological committees, and international educational projects contributes to teachers' professional development and to the creation of relevant learning experiences for students. Through collaboration, openness, and innovation, school can become a space of progress and of shaping the active citizens of tomorrow's Europe.

Bibliography

1. Romanian Pre-University Education Law no. 198/2023
2. Recommendation of the Council of the European Union on Key Competences for Lifelong Learning (2018)
3. DigCompEdu – European Framework for the Digital Competence of Educators

EDUCAȚIA DINCOLO DE BANCĂ: DE CE ACTIVITĂȚILE EXTRAȘCOLARE SUNT ESENȚIALE PENTRU VIITOR

**Prof. SOARE TATIANA MIHAELA
PALATUL COPIILOR ALEXANDRIA**

Când ne gândim la educație, prima imagine care ne vine în minte este adesea o sală de clasă tradițională, bănci aliniate și un profesor la tablă. Însă învățarea adevărată și profundă nu se oprește niciodată atunci când sună clopoțelul. Activitățile extrașcolare – de la sport și arte plastice, până la cluburi de robotică, dezbateri academice sau voluntariat – reprezintă pilonul nevăzut al unei dezvoltări armonioase și complete a tânărului în societatea modernă.

Școala oferă cunoștințele academice de bază, structura conceptuală și rigoarea evaluării. Cu toate acestea, activitățile extrașcolare sunt cele care șlefuiesc personalitatea, oferind contextul practic în care teoria prinde viață. Într-o lume aflată în continuă schimbare, unde adaptabilitatea este mai valoroasă decât simpla memorare, aceste activități complementare nu mai reprezintă doar un mod plăcut de petrecere a timpului liber, ci o componentă educațională indispensabilă.

Dezvoltarea abilităților non-cognitive și sociale

Unul dintre cele mai mari avantaje ale educației non-formale este stimularea inteligenței emoționale și sociale. Într-un meci de fotbal, într-o trupă de teatru sau într-un proiect de voluntariat, copiii învață direct ce înseamnă munca în echipă, negocierea, empatia și, mai ales, gestionarea eșecului. Acestea sunt competențe fundamentale (așa-numitele „soft skills”) pe care niciun manual nu le poate preda prin teorie. Învățând să colaboreze pentru un scop comun dincolo de miza unei note, elevii își dezvoltă reziliența și spiritul de lider.

Descoperirea vocației și orientarea în carieră

De multe ori, programa școlară standard este rigidă și nu permite explorarea unor domenii de nișă. Activitățile extrașcolare oferă un spațiu sigur pentru experimentare. Un curs de programare pe weekend, un atelier de pictură sau un club de public speaking poate transforma o simplă curiozitate nativă într-o pasiune de o viață sau chiar într-o carieră de succes. Ele permit elevilor să își testeze limitele, să înțeleagă ce le place cu adevărat și, la fel de important, să descopere domeniile care nu li se potrivesc, înainte de a face alegeri majore pentru facultate.

Managementul timpului și disciplina personală

Un elev implicat în activități extrașcolare învață rapid valoarea organizării. Să jonglezi între teme, proiecte școlare, antrenamente sportive și momente de relaxare necesită o disciplină riguroasă. Această capacitate de a gestiona eficient timpul și de a stabili priorități corecte reprezintă un avantaj competitiv major la vârsta adultă, prevenind procrastinarea și gestionând eficient stresul cotidian.

„Educația prin activități extrașcolare nu este un lux sau o metodă de a umple timpul, ci o investiție pe termen lung în personalitatea complexă a omului de mâine. Ea transformă elevul dintr-un receptor pasiv de informații într-un cetățean activ, flexibil și încrezător în propriile forțe.”

EDUCATION BEYOND THE DESK: WHY EXTRACURRICULAR ACTIVITIES MATTER FOR THE FUTURE

**Prof. SOARE TATIANA MIHAELA
PALATUL COPIILOR ALEXANDRIA**

When we think of education, the first image that often comes to mind is a traditional classroom, rows of desks, and a teacher at the blackboard. However, true and profound learning never stops when the school bell rings. Extracurricular activities—ranging from sports and fine arts to robotics clubs, academic debates, or volunteering—form the unseen pillar of a well-rounded and complete development of young individuals in modern society.

While schools provide foundational academic knowledge, conceptual structures, and the rigor of formal assessment, extracurricular activities are what polish personality traits, offering the practical context where theory comes to life. In an ever-changing world where adaptability is far more valuable than simple memorization, these complementary activities are no longer just a pleasant pastime, but an indispensable educational component.

The Development of Non-Cognitive and Social Skills

One of the greatest advantages of non-formal education is the stimulation of emotional and social intelligence. In a football match, a drama club, or a community volunteer project, children directly experience the real meaning of teamwork, negotiation, empathy, and, most importantly, resilience in the face of failure. These are fundamental competencies (so-called

"soft skills") that no textbook can teach through theory alone. By learning to collaborate for a common goal beyond the stakes of a grade, students develop leadership skills and emotional stability.

Discovering Passions and Career Guidance

Quite often, the standard school curriculum is rigid and does not allow for the exploration of niche fields. Extracurricular activities provide a safe environment for experimentation. A weekend coding course, a painting workshop, or a public speaking club can transform a simple curiosity into a lifelong passion or even a successful career. They allow students to test their limits, understand what they truly enjoy, and, just as importantly, discover what they do not like, well before making major life choices regarding higher education.

Time Management and Personal Discipline

A student actively involved in extracurricular activities quickly learns the value of organization. Juggling homework, school projects, sports practices, and downtime requires strict discipline. This ability to efficiently manage time and set correct priorities represents a major competitive advantage in adulthood, preventing procrastination and helping individuals successfully navigate daily stress.

"Extracurricular education is not a luxury or a way to kill time; it is a long-term investment in the complex personality of tomorrow's adult. It transforms a student from a passive receiver of information into an active, adaptable, and self-confident citizen."

METODE MODERNE DE PREDARE-ÎNVĂȚARE-EVALUARE ȘI PROMOVAREA BUNELOR PRACTICI

Drăgan Florența
Școala Gimnazială Lisa

Inovarea didactică la limba română presupune utilizarea unor metode moderne de predare-învățare-evaluare, care stimulează participarea activă a elevilor, dezvoltă competențele de comunicare și susțin evaluarea formativă. Prin aplicarea bunelor practici și a strategiilor educaționale inovatoare, ora de limba română devine mai atractivă, mai eficientă și mai aproape de nevoile reale ale elevilor.

Inovarea didactică în predarea limbii române reprezintă o necesitate pentru adaptarea procesului educațional la cerințele societății moderne și pentru stimularea interesului elevilor față de învățare. Metodele tradiționale de predare, bazate în principal pe transmiterea unilaterală a cunoștințelor, nu mai răspund pe deplin nevoilor actuale ale elevilor, care necesită un parcurs educațional activ, interactiv și centrat pe elev.

Inovarea presupune integrarea unor metode moderne care să stimuleze gândirea critică, creativitatea, autonomia și colaborarea. În limba română, aceasta poate însemna utilizarea tehnologiilor digitale, a jocurilor educaționale, a învățării prin proiecte sau a metodelor diferențiate de predare pentru a răspunde diversității elevilor din clasă.

Moderne de Predare-Învățare-Evaluare

Metode interactive: Folosirea discuțiilor în grup, dezbaterilor, brainstorming-ului și muncii în echipă ajută la dezvoltarea competențelor de comunicare și argumentare, esențiale în învățarea limbii române.

Învățarea prin proiecte: Elevii lucrează pe teme sau teme interdisciplinare care îi implică activ în cercetare, redactare și prezentare, ceea ce facilitează consolidarea cunoștințelor într-un mod practic și aplicat.

Tehnologii digitale: Utilizarea platformelor educaționale, a aplicațiilor de creare a textelor, a podcasturilor sau video-urilor presupune o abordare multimedia care captează atenția și oferă multiple perspective asupra textelor literare și gramaticale.

Evaluarea formativă și sumativă: Evaluarea trebuie să fie continuă, variată și să ofere feedback constructiv. Se pot folosi teste online interactive, portofolii electronice, autoevaluări și evaluări între colegi pentru monitorizarea progresului.

Metode diferențiate: Adaptarea conținutului, a timpului și a suporturilor didactice în funcție de nivelul și ritmul fiecărui elev este esențială pentru a sprijini succesul școlar.

Promovarea Bunelor Practici și Metode Inovatoare

Promovarea inovării didactice în limba română necesită un cadru colaborativ între profesorii care implementează aceste metode și împărtășesc experiențele pozitive. Este important ca școlile să încurajeze formarea continuă a cadrelor didactice în domeniul metodologiei moderne și al utilizării tehnologiilor educaționale.

Crearea unor platforme online sau grupuri de discuții pentru schimbul de materiale didactice, exemple de activități, evaluări și strategii inovatoare poate contribui semnificativ la dezvoltarea profesională. De asemenea, implicarea elevilor în procesul de feedback privind metodele aplicate ajută la ajustarea acestora la nevoile reale.

În concluzie, inovarea didactică în predarea limbii române trebuie să fie un proces continuu, centrat pe elev, care să sprijine formarea competențelor esențiale pentru comunicare, gândire critică și învățare pe tot parcursul vieții. Promovarea metodelor moderne și schimbul de bune practici între profesori constituie pași importanți în aceasta direcție.

La gimnaziu, elevii trec printr-o etapă esențială în formarea competențelor de comunicare și gândire critică. Predarea limbii române trebuie să fie atractivă, utilă și adaptată intereselor lor, deoarece acest lucru îi motivează să învețe și să se exprime corect și creativ.

Inovarea didactică în acest context presupune folosirea unor metode moderne care să implice elevii activ, să le dezvolte autonomia și să îi facă să gândească critic. Profesorul nu mai este doar o sursă de informații, ci un facilitator care sprijină descoperirea și aplicarea cunoștințelor.

Metodele tradiționale, bazate pe dictare și exerciții repetitive, pot fi completate sau înlocuite cu activități interactive, folosind tehnologia și activități colaborative, pentru a crește interesul și implicarea elevilor.

Dezbateri și discuții ghidate

Elevii participă la dezbateri pe teme legate de literatura studiată, opiniile lor fiind argumentate. Acestea dezvoltă abilități oratorice și gândirea critică, dar și respectul pentru ideile celorlalți. Exemplu activitate: După lectura unei povești, elevii sunt împărțiți în două echipe care susțin păreri opuse despre un personaj (de exemplu, dacă a fost sau nu vinovat). Profesorul moderează discuția, ajutându-i să formeze argumente și să respecte opiniile celorlalți.

Beneficii: Dezvoltă gândirea critică, exprimarea clară, ascultarea activă.

Jocuri educaționale și activități creative creative

Exemplu activitate: „Cuvântul zilei” – elevii inventează propoziții sau povești scurte în care folosesc un cuvânt nou învățat recent. Sau, jocuri de tip „Scrabble” sau „Bingo cuvinte” pentru a fixa vocabularul.

Beneficii: Stimulează creativitatea, vocabularul, plăcerea de a învăța.

Se pot folosi jocuri de cuvinte, competiții de scriere creativă sau dramatizări care fac învățarea mai dinamică și atractivă.

Învățarea prin proiecte

Elevii pot lucra în echipe pentru a crea materiale, cum ar fi reviste literare, bloguri școlare, prezentări multimedia sau chiar piese de teatru, dezvoltând colaborarea și responsabilitatea.

Exemplu activitate: Elevii realizează un mini-proiect „Mică revistă literară” – fiecare grup alege o temă (ex.: prietenia), selectează texte, operează pe electronice și redactează articole, poze, recenzii. La final, prezintă revista colegilor.

Beneficii: Învăță să colaboreze, să planifice, să redacteze și să-și exprime opinia.

Tehnologia în serviciul învățării

Utilizarea tabletelor, platformelor educaționale online, aplicațiilor interactive (ex: pentru gramatică, vocabular) sau a resurselor video facilitează înțelegerea noțiunilor și stimulează interesul.

Exemplu activitate: Crearea unui podcast audio în care elevii citesc povești sau poezii, discută teme din literatură sau gramatica într-un mod interactiv. Sau, folosirea unei platforme online pentru jocuri pe gramatică și ortografie.

Beneficii: Dezvoltă competențe digitale, comunicare orală și scrisă.

Evaluarea formată și sumativă

Evaluarea se face prin teste variate, dar și prin portofolii de lucrări, proiecte și autoevaluare. Feedback-ul trebuie să fie clar și constructiv pentru a motiva elevii să își îmbunătățească performanțele.

Exemplu activitate: Portofoliu digital în care elevii strâng texte scrise pe parcursul semestrului, reflectând apoi asupra progresului lor. Complementar, testele online interactive oferă feedback instantaneu.

Beneficii: Oferă feedback continuu, construiește autonomia în învățare.

Metode diferențiate

Profesorul adaptează activitățile în funcție de nevoile fiecărui elev, oferind sprijin suplimentar celor care au dificultăți și provocări pentru cei care au un ritm mai rapid. Exemplu activitate: Pentru un exercițiu de scriere creativă, elevii aleg nivelul de dificultate: pot scrie o povestire simplă sau o compunere cu cerințe suplimentare. Profesorul oferă resurse și sugestii adaptate fiecăruia.

Beneficii: Respectă diversitatea ritmului și nivelului elevilor.

Pentru ca aceste metode să fie eficiente, este nevoie ca profesorii să colaboreze și să împărtășească experiențele pozitive. Școlile pot organiza ateliere de formare și întâlniri pentru schimb de idei și materiale.

De asemenea, crearea unor comunități profesionale online ajută cadrele didactice să rămână la curent cu noile metode și să le adapteze pentru elevii lor. Implicarea elevilor în exprimarea opiniei despre metodele de predare crește calitatea procesului educațional.

A fi deschis la experimentare și reflecție continuă este esențial pentru dezvoltarea unei practici didactice inovatoare. Astfel, elevii de gimnaziu vor învăța limba română într-un mod plăcut și eficient, dezvoltând competențe care le vor folosi pe tot parcursul vieții.

BIBLIOGRAFIE

Ioan Cerghit – Metode de învățământ, Editura Polirom

Ioan Neacșu – Învățarea eficientă, Editura Polirom

Mariana Norel – Didactica limbii și literaturii române, Editura Paralela 45

Adriana Stoica – Strategii didactice moderne, Editura Didactică și Pedagogică

Evaluare și competențe

Radu Ion T. – Evaluarea educațională, Editura Polirom

MODERN TEACHING-LEARNING-ASSESSMENT METHODS AND PROMOTING GOOD PRACTICES

Drăgan Florența
Lisa Secondary School

Didactic innovation in Romanian language involves the use of modern teaching-learning-assessment methods, which stimulate the active participation of students, develop communication skills and support formative assessment. By applying good practices and innovative educational strategies, Romanian language lessons become more attractive, more efficient and closer to the real needs of students.

Didactic innovation in teaching Romanian is a necessity for adapting the educational process to the requirements of modern society and for stimulating students' interest in learning. Traditional teaching methods, based mainly on the unilateral transmission of knowledge, no longer fully meet the current needs of students, who require an active, interactive and student-centered educational path.

Innovation involves the integration of modern methods that stimulate critical thinking, creativity, autonomy and collaboration. In Romanian, this may mean using digital technologies, educational games, project-based learning, or differentiated teaching methods to respond to the diversity of students in the classroom.

Modern Teaching-Learning-Assessment

Interactive methods: The use of group discussions, debates, brainstorming, and teamwork helps develop communication and argumentation skills, essential in learning the Romanian language.

Project-based learning: Students work on interdisciplinary themes or topics that actively involve them in research, writing, and presentation, which facilitates the consolidation of knowledge in a practical and applied way.

Digital technologies: The use of educational platforms, text-creation applications, podcasts, or videos involves a multimedia approach that captures attention and offers multiple perspectives on literary and grammatical texts.

Formative and summative assessment: Assessment must be continuous, varied, and provide constructive feedback. Interactive online tests, electronic portfolios, self-assessments and peer assessments can be used to monitor progress.

Differentiated methods: Adapting content, time and teaching aids to the level and pace of each student is essential to support academic success.

Promoting Good Practices and Innovative Methods

Promoting teaching innovation in Romanian requires a collaborative framework between teachers who implement these methods and share positive experiences. It is important for schools to encourage continuous training of teachers in the field of modern methodology and the use of educational technologies.

Creating online platforms or discussion groups for the exchange of teaching materials, examples of activities, assessments and innovative strategies can significantly contribute to professional development. Also, involving students in the feedback process on the methods applied helps to adjust them to real needs.

In conclusion, didactic innovation in teaching Romanian must be a continuous, student-centered process that supports the development of essential skills for communication, critical thinking and lifelong learning. Promoting modern methods and exchanging good practices among teachers are important steps in this direction.

In middle school, students go through an essential stage in the development of communication and critical thinking skills. Teaching Romanian must be attractive, useful and adapted to their interests, as this motivates them to learn and express themselves correctly and creatively.

Didactic innovation in this context involves the use of modern methods that actively involve students, develop their autonomy and make them think critically. The teacher is no longer just a source of information, but a facilitator who supports the discovery and application of knowledge.

Traditional methods, based on dictation and repetitive exercises, can be supplemented or replaced with interactive activities, using technology and collaborative activities, to increase student interest and involvement.

Debates and guided discussions

Students participate in debates on topics related to the literature studied, their opinions being argued. This develops oratory skills and critical thinking, but also respect for the ideas of others. Example activity: After reading a story, students are divided into two teams that support opposing opinions about a character (for example, whether he was guilty or not). The teacher moderates the discussion, helping them form arguments and respect the opinions of others.

Benefits: Develops critical thinking, clear expression, as Send feedback

Use the arrows to see the full translation. Educational games and creative activities

Example activity: "Word of the day" - students invent sentences or short stories in which they use a new word recently learned. Or, "Scrabble" or "Word Bingo" games to fix vocabulary.

Benefits: Stimulates creativity, vocabulary, the pleasure of learning.

Word games, creative writing competitions or dramatizations can be used to make learning more dynamic and attractive.

Learning through projects

Students can work in teams to create materials, such as literary magazines, school blogs, multimedia presentations or even plays, developing collaboration and responsibility.

Example activity: Students carry out a mini-project "Small literary magazine" - each group chooses a theme (e.g.: friendship), selects texts, operates on electronics and writes articles, pictures, reviews. Finally, they present the magazine to their colleagues.

Benefits: Learn to collaborate, plan, write and express their opinion.

Technology in the service of learning

The use of tablets, online educational platforms, interactive applications (e.g. for grammar, vocabulary) or video resources facilitates understanding of concepts and stimulates interest.

Example activity: Creating an audio podcast in which students read stories or poems, discuss literature or grammar topics in an interactive way. Or, using an online platform for grammar and spelling games.

Benefits: Develops digital skills, oral and written communication.

Formative and summative assessment

The assessment is done through various tests, but also through portfolios of work, projects and self-assessment. Feedback must be clear and constructive in order to motivate students to improve their performance.

Example activity: Digital portfolio in which students collect written texts throughout the semester, then reflect on their progress. Additionally, interactive online tests provide instant feedback.

Benefits: Provides continuous feedback, builds autonomy in learning.

Differentiated methods

The teacher adapts activities according to the needs of each student, offering additional support to those who have difficulties and challenges to those who have a faster pace. Example activity: For a creative writing exercise, students choose the level of difficulty: they can write a simple story or a composition with additional requirements. The teacher provides resources and suggestions adapted to each one.

Benefits: Respects the diversity of students' pace and level.

For these methods to be effective, it is necessary for teachers to collaborate and share positive experiences. Schools can organize training workshops and meetings to exchange ideas and materials.

Also, creating online professional communities helps teachers stay up to date with new methods and adapt them for their students. Involving students in expressing their opinion about teaching methods increases the quality of the educational process.

Being open to experimentation and continuous reflection is essential for the development of innovative teaching practices. In this way, middle school students will learn Romanian in a pleasant and efficient way, developing skills that they will use throughout their lives.

BIBLIOGRAPHY

Ioan Cerghit – Teaching methods, Polirom Publishing House

Ioan Neacșu – Effective learning, Polirom Publishing House

Mariana Norel – Didactics of the Romanian language and literature, Paralela 45 Publishing House

Adriana Stoica – Modern teaching strategies, Didactic and Pedagogical Publishing House
Assessment and skills

Radu Ion T. – Educational evaluation, Polirom Publishing House

Send feedback

DIGITALIZAREA EDUCAȚIEI

Mehedințu Andreea Melania,
Școala Gimnazială Lisa

În societatea contemporană, tehnologia digitală a devenit o componentă esențială a vieții de zi cu zi, influențând profund toate domeniile de activitate, inclusiv educația. Digitalizarea educației reprezintă procesul de integrare a tehnologiilor digitale în activitățile de predare, învățare și evaluare, cu scopul de a îmbunătăți calitatea actului educațional și de a răspunde cerințelor unei societăți bazate pe cunoaștere. Această transformare oferă oportunități importante pentru modernizarea procesului instructiv-educativ, facilitând accesul la informație, personalizarea învățării și dezvoltarea competențelor necesare secolului XXI.

Integrarea tehnologiei în procesul instructiv-educativ

Integrarea tehnologiei în procesul instructiv-educativ presupune utilizarea dispozitivelor digitale și a resurselor electronice pentru susținerea activităților didactice. Calculatorul, tableta, telefonul inteligent, tabla interactivă și internetul au devenit instrumente importante care contribuie la diversificarea metodelor de predare și la creșterea atractivității lecțiilor.

Prin utilizarea tehnologiei, profesorii pot prezenta informațiile într-o manieră interactivă, folosind prezentări multimedia, videoclipuri educaționale, simulări și aplicații specializate. Aceste resurse facilitează înțelegerea conceptelor complexe și stimulează participarea activă a elevilor. De exemplu, în cadrul disciplinelor științifice pot fi utilizate laboratoare virtuale, iar la disciplinele umaniste pot fi accesate arhive digitale și materiale multimedia relevante.

Un alt avantaj al integrării tehnologiei îl reprezintă posibilitatea personalizării procesului de învățare. Elevii pot parcurge conținuturile în ritmul propriu, pot reveni asupra informațiilor neînțelese și pot beneficia de exerciții adaptate nivelului lor de pregătire. Astfel, procesul educațional devine mai flexibil și mai eficient.

De asemenea, tehnologia facilitează comunicarea și colaborarea dintre profesori, elevi și părinți. Platformele digitale permit transmiterea rapidă a informațiilor, distribuirea materialelor didactice și monitorizarea progresului școlar. În acest mod, se creează un mediu educațional mai transparent și mai bine conectat.

Cu toate acestea, integrarea tehnologiei necesită investiții în infrastructură, formarea cadrelor didactice și asigurarea accesului egal la resurse digitale pentru toți elevii. Fără aceste condiții, există riscul apariției unor diferențe semnificative între beneficiarii sistemului educațional.

Utilizarea platformelor digitale în educație

Platformele digitale au devenit instrumente indispensabile în procesul educațional modern. Acestea oferă spații virtuale în care profesorii și elevii pot desfășura activități de predare, învățare, evaluare și colaborare.

Printre funcționalitățile oferite de platformele digitale se numără distribuirea materialelor educaționale, organizarea lecțiilor online, realizarea testelor și evaluărilor, comunicarea în timp real și gestionarea temelor. Prin intermediul acestor instrumente, activitatea didactică poate continua indiferent de locația participanților.

Utilizarea platformelor digitale a cunoscut o dezvoltare accelerată în perioada pandemiei de COVID-19, când școlile au fost nevoite să adopte rapid metode de învățare la distanță. Această experiență a demonstrat că tehnologia poate asigura continuitatea educației chiar și în situații dificile.

Platformele digitale contribuie la creșterea autonomiei elevilor, oferindu-le acces permanent la resurse educaționale și posibilitatea de a-și organiza propriul proces de învățare. În același timp, profesorii pot urmări progresul elevilor prin rapoarte și statistici generate automat, ceea ce facilitează identificarea dificultăților și adaptarea strategiilor didactice.

Un alt avantaj important este stimularea colaborării. Elevii pot lucra împreună la proiecte, pot participa la forumuri de discuții și pot schimba idei într-un mediu virtual. Astfel, sunt dezvoltate competențe precum comunicarea, lucrul în echipă și rezolvarea problemelor.

Cu toate beneficiile sale, utilizarea platformelor digitale trebuie să fie însoțită de măsuri privind securitatea datelor și protejarea informațiilor personale. De asemenea, este necesară promovarea unui comportament responsabil în mediul online, pentru a preveni riscurile asociate utilizării internetului.

Dezvoltarea competențelor digitale

Un obiectiv esențial al digitalizării educației îl reprezintă dezvoltarea competențelor digitale ale elevilor și profesorilor. Aceste competențe sunt indispensabile într-o societate în care tehnologia influențează majoritatea activităților profesionale și sociale.

Competențele digitale includ capacitatea de a utiliza eficient dispozitivele și aplicațiile digitale, de a căuta și evalua informațiile online, de a comunica și colabora prin intermediul tehnologiei, precum și de a crea conținut digital. În plus, acestea presupun cunoașterea regulilor de securitate cibernetică și utilizarea responsabilă a resurselor digitale.

În școală, dezvoltarea competențelor digitale poate fi realizată atât prin discipline specifice, cât și prin integrarea tehnologiei în toate domeniile de studiu. Elevii învață să utilizeze programe informatice, să realizeze prezentări, să prelucreze date și să participe la activități colaborative online. Aceste experiențe contribuie la formarea unor abilități esențiale pentru viitoarea lor integrare profesională.

Cadrele didactice au, la rândul lor, nevoie de competențe digitale solide pentru a putea utiliza eficient tehnologia în activitatea educațională. Formarea continuă a profesorilor reprezintă o condiție importantă pentru succesul procesului de digitalizare.

Dezvoltarea competențelor digitale contribuie și la formarea gândirii critice. Elevii trebuie să învețe să identifice sursele credibile de informație, să analizeze conținuturile accesate și să combată dezinformarea. În acest context, educația digitală devine o componentă esențială a educației moderne.

Concluzie

Digitalizarea educației reprezintă o direcție fundamentală pentru modernizarea sistemului de învățământ și adaptarea acestuia la cerințele societății actuale. Integrarea tehnologiei în procesul instructiv-educativ, utilizarea platformelor digitale și dezvoltarea competențelor digitale contribuie la creșterea calității educației și la pregătirea elevilor pentru provocările viitorului. Pentru valorificarea deplină a beneficiilor digitalizării, este necesară asigurarea accesului echitabil la tehnologie, formarea continuă a profesorilor și promovarea unei utilizări responsabile a resurselor digitale. Astfel, educația digitală poate deveni un factor important al progresului social și economic.

Bibliografie

UNESCO, ICT in Education: A Critical Literature Review and Its Implications, Paris, 2020.
European Commission, Digital Education Action Plan 2021–2027, Bruxelles, 2021.
OECD, Students, Computers and Learning: Making the Connection, Paris, 2015.
Ministerul Educației, Strategia privind digitalizarea educației din România – SMART.Edu, București, 2021.
Vasile Breban, Metode moderne de predare și învățare, Editura Didactică și Pedagogică, București, 2018.
Pedagogie, Editura Polirom, Iași, ediții recente.
UNESCO – Digital Learning Resources
Comisia Europeană – Educație Digitală

DIGITALIZATION OF EDUCATION

Mehedințu Andreea Melania,
Școala Gimnazială Lisa

Introduction

In contemporary society, digital technology has become an essential component of everyday life, profoundly influencing all fields of activity, including education. The digitalization of education refers to the process of integrating digital technologies into teaching, learning, and assessment activities in order to improve the quality of education and meet the demands of a knowledge-based society. This transformation offers significant opportunities for modernizing the educational process by facilitating access to information, personalizing learning, and developing the skills required in the 21st century.

Integration of Technology in the Teaching-Learning Process

The integration of technology in the teaching-learning process involves the use of digital devices and electronic resources to support educational activities. Computers, tablets, smartphones, interactive whiteboards, and the internet have become important tools that contribute to diversifying teaching methods and increasing student engagement.

Through the use of technology, teachers can present information in an interactive manner by using multimedia presentations, educational videos, simulations, and specialized applications. These resources facilitate the understanding of complex concepts and encourage students' active participation. For example, virtual laboratories can be used in science subjects, while digital archives and multimedia resources can support the study of humanities. Another advantage of integrating technology is the possibility of personalizing the learning process. Students can study content at their own pace, review information whenever necessary,

and benefit from exercises adapted to their level of knowledge and skills. As a result, the educational process becomes more flexible and effective.

Furthermore, technology facilitates communication and collaboration among teachers, students, and parents. Digital platforms enable the rapid exchange of information, the distribution of educational materials, and the monitoring of academic progress. In this way, a more transparent and connected educational environment is created.

However, the successful integration of technology requires investments in infrastructure, teacher training, and equal access to digital resources for all students. Without these conditions, there is a risk of increasing educational inequalities.

The Use of Digital Platforms in Education

Digital platforms have become indispensable tools in modern education. They provide virtual spaces where teachers and students can carry out teaching, learning, assessment, and collaborative activities.

Among the functionalities offered by digital platforms are the distribution of educational materials, the organization of online lessons, the administration of tests and assessments, real-time communication, and assignment management. Through these tools, educational activities can continue regardless of the participants' location.

The use of digital platforms expanded significantly during the COVID-19 pandemic, when schools were forced to rapidly adopt distance learning methods. This experience demonstrated that technology can ensure the continuity of education even in challenging circumstances.

Digital platforms contribute to increasing students' autonomy by providing permanent access to educational resources and allowing them to organize their own learning process. At the same time, teachers can monitor students' progress through automatically generated reports and statistics, making it easier to identify learning difficulties and adapt teaching strategies accordingly.

Another important advantage is the promotion of collaboration. Students can work together on projects, participate in discussion forums, and exchange ideas in a virtual environment. In this way, important skills such as communication, teamwork, and problem-solving are developed.

Despite their many benefits, the use of digital platforms must be accompanied by measures to ensure data security and protect personal information. It is also necessary to promote responsible online behavior in order to prevent risks associated with internet use.

Development of Digital Competencies

One of the main objectives of educational digitalization is the development of digital competencies among both students and teachers. These competencies are essential in a society where technology influences most professional and social activities.

Digital competencies include the ability to effectively use digital devices and applications, search for and evaluate online information, communicate and collaborate through technology, and create digital content. In addition, they involve understanding cybersecurity principles and using digital resources responsibly.

In schools, digital competencies can be developed both through specific technology-related subjects and through the integration of digital tools across all areas of study. Students learn how to use software applications, create presentations, process data, and participate in

collaborative online activities. These experiences contribute to the development of skills that are essential for their future professional integration.

Teachers also need strong digital competencies in order to effectively use technology in educational activities. Continuous professional development and training are therefore essential for the successful implementation of digitalization in education.

The development of digital competencies also contributes to fostering critical thinking skills. Students must learn how to identify reliable sources of information, analyze digital content critically, and combat misinformation. In this context, digital education becomes a fundamental component of modern education.

Conclusion

The digitalization of education represents a fundamental direction for modernizing educational systems and adapting them to the demands of contemporary society. The integration of technology into the teaching-learning process, the use of digital platforms, and the development of digital competencies contribute to improving the quality of education and preparing students for future challenges. To fully benefit from digitalization, it is necessary to ensure equal access to technology, provide continuous teacher training, and promote the responsible use of digital resources. In this way, digital education can become an important driver of social and economic progress.

Bibliography

UNESCO. ICT in Education: A Critical Literature Review and Its Implications. Paris: UNESCO Publishing, 2020.

European Commission. Digital Education Action Plan 2021–2027: Resetting Education and Training for the Digital Age. Brussels: European Commission, 2021.

OECD. Students, Computers and Learning: Making the Connection. Paris: OECD Publishing, 2015.

Neil Selwyn. Education and Technology: Key Issues and Debates. London: Bloomsbury Academic, 2021.

Tony Bates. Teaching in a Digital Age: Guidelines for Designing Teaching and Learning. Vancouver: BCcampus, 2022.

World Economic Forum. Schools of the Future: Defining New Models of Education for the Fourth Industrial Revolution. Geneva, 2020.

UNESCO – Digital Learning and Transformation of Education

European Commission – Digital Education Action Plan

EDUCAȚIA – CHEIA SUCCESULUI ÎN VIAȚĂ

Mitran Mariana Monica

Introducere

Educația este unul dintre cele mai importante elemente ale dezvoltării umane. Ea reprezintă procesul prin care oamenii dobândesc cunoștințe, își formează caracterul și își dezvoltă abilitățile necesare pentru a se integra în societate. De-a lungul timpului, educația a fost considerată fundamentul progresului și al civilizației, contribuind la dezvoltarea atât a individului, cât și a comunității din care acesta face parte.

Rolul educației în viața omului

Încă din primii ani de viață, educația influențează modul în care o persoană gândește, comunică și acționează. În familie, copilul învață primele reguli de comportament și primele valori morale. Ulterior, școala completează acest proces prin transmiterea de cunoștințe și prin dezvoltarea capacităților intelectuale.

Educația îi ajută pe oameni să își descopere aptitudinile și talentele, oferindu-le șansa de a-și construi un viitor mai bun. O persoană educată are posibilitatea de a alege dintr-o gamă mai largă de profesii și de a se adapta mai ușor schimbărilor din societate.

Educația și societatea

Societatea modernă are nevoie de oameni bine pregătiți pentru a putea evolua. Medicii, profesorii, inginerii, cercetătorii și specialiștii din toate domeniile își desfășoară activitatea datorită educației primite. Astfel, nivelul de dezvoltare al unei țări depinde în mare măsură de calitatea sistemului său educațional.

Educația contribuie și la formarea unor cetățeni responsabili. Ea promovează respectul față de lege, toleranța, solidaritatea și spiritul civic. O populație educată este mai capabilă să participe activ la viața democratică și să contribuie la rezolvarea problemelor comunității.

Educația în era digitală

În secolul XXI, tehnologia a schimbat semnificativ procesul educativ. Internetul oferă acces rapid la informații, iar platformele online permit învățarea de la distanță. Aceste oportunități facilitează accesul la educație pentru milioane de oameni din întreaga lume.

Totuși, utilizarea tehnologiei implică și anumite riscuri, precum dependența de dispozitive electronice sau accesul la informații incorecte. Din acest motiv, educația modernă trebuie să îi învețe pe elevi să selecteze informațiile corecte și să folosească tehnologia în mod responsabil.

Concluzie

În concluzie, educația reprezintă baza dezvoltării personale și sociale. Ea oferă cunoștințe, formează caractere și deschide numeroase oportunități pentru viitor. Prin educație, oamenii își pot îmbunătăți viața și pot contribui la progresul societății. De aceea, educația trebuie să fie o prioritate pentru fiecare individ și pentru fiecare stat care dorește să își construiască un viitor prosper.

EDUCATION – THE KEY TO SUCCESS IN LIFE

Mitran Mariana Monica

Introduction

Education is one of the most important elements of human development. It is the process through which people acquire knowledge, shape their character, and develop the skills necessary to integrate into society. Throughout history, education has been considered the foundation of progress and civilization, contributing to the development of both individuals and the communities to which they belong.

The Role of Education in Human Life

From the earliest years of life, education influences the way a person thinks, communicates, and acts. Within the family, children learn their first rules of behavior and moral

values. Later, school complements this process by providing knowledge and developing intellectual abilities.

Education helps people discover their talents and abilities, giving them the opportunity to build a better future. An educated person has access to a wider range of career opportunities and can adapt more easily to changes in society.

Education and Society

Modern society needs well-educated people in order to develop and progress. Doctors, teachers, engineers, researchers, and specialists in all fields perform their work thanks to the education they have received. Therefore, the level of development of a country largely depends on the quality of its educational system.

Education also contributes to the formation of responsible citizens. It promotes respect for the law, tolerance, solidarity, and civic spirit. An educated population is more capable of actively participating in democratic life and contributing to solving community problems.

Education in the Digital Age

In the 21st century, technology has significantly changed the educational process. The Internet provides quick access to information, while online platforms make distance learning possible. These opportunities facilitate access to education for millions of people around the world.

However, the use of technology also involves certain risks, such as dependence on electronic devices and access to inaccurate information. For this reason, modern education must teach students how to evaluate information critically and use technology responsibly.

Conclusion

In conclusion, education is the foundation of both personal and social development. It provides knowledge, shapes character, and opens numerous opportunities for the future. Through education, people can improve their lives and contribute to the progress of society. Therefore, education should be a priority for every individual and for every state that wishes to build a prosperous future.

EDUCAȚIA – FACTOR ESENȚIAL ÎN DEZVOLTAREA INDIVIDULUI ȘI A SOCIETĂȚII

Mitran Mrcel Adrian

Introducere

Educația reprezintă procesul prin care oamenii dobândesc cunoștințe, competențe, valori și atitudini necesare pentru integrarea și participarea activă în societate. Ea începe încă din primii ani de viață și continuă pe tot parcursul existenței. În lumea contemporană, caracterizată de schimbări rapide și de progres tehnologic, educația este considerată cheia succesului personal și a dezvoltării sociale.

De-a lungul istoriei, educația a fost privită ca un mijloc de transmitere a culturii și a experienței acumulate de generațiile anterioare. Astăzi, rolul său este mult mai complex, contribuind la formarea unor cetățeni responsabili, capabili să se adapteze provocărilor unei societăți aflate în continuă transformare.

Importanța educației în dezvoltarea individului

Educația contribuie în mod direct la dezvoltarea intelectuală, morală și socială a individului. Prin intermediul acesteia, oamenii învață să citească, să scrie, să comunice și să își dezvolte gândirea critică. În plus, educația îi ajută să înțeleagă lumea în care trăiesc și să ia decizii informate.

Un alt rol important al educației este dezvoltarea personalității. Școala nu oferă doar informații, ci și modele de comportament și valori precum respectul, responsabilitatea, toleranța și spiritul de cooperare. Aceste valori contribuie la formarea unor persoane capabile să relaționeze armonios cu cei din jur.

Educația influențează și viitorul profesional al individului. Persoanele educate au șanse mai mari de a obține locuri de muncă bine plătite și de a se adapta cerințelor pieței muncii. Într-o economie bazată pe cunoaștere, nivelul de educație reprezintă unul dintre cei mai importanți factori ai succesului profesional.

Rolul educației în dezvoltarea societății

O societate educată este o societate mai prosperă și mai stabilă. Educația contribuie la dezvoltarea economică prin formarea unei forțe de muncă bine pregătite și capabile să inoveze. Țările care investesc în educație au, de regulă, economii mai puternice și un nivel de trai mai ridicat.

De asemenea, educația favorizează coeziunea socială și promovează valorile democratice. Persoanele educate sunt mai implicate în viața comunității, respectă drepturile și libertățile celorlalți și participă activ la procesul decizional.

Educația joacă un rol esențial și în combaterea sărăciei și a discriminării. Prin accesul la educație, oamenii pot depăși barierele sociale și economice și își pot îmbunătăți condițiile de viață. Astfel, educația contribuie la construirea unei societăți mai echitabile și mai incluzive.

Formele educației

Procesul educativ se realizează prin mai multe forme:

Educația formală

Este organizată și desfășurată în instituții de învățământ, precum școli, licee și universități. Aceasta urmează un curriculum stabilit și are obiective educaționale clare.

Educația nonformală

Se desfășoară în afara sistemului tradițional de învățământ și include activități precum cercurile școlare, cursurile de formare, taberele educative și proiectele extracurriculare.

Educația informală

Are loc în viața de zi cu zi, în familie, în grupurile de prieteni, prin intermediul mass-media și al experiențelor personale. Această formă de educație contribuie semnificativ la dezvoltarea caracterului și a valorilor individuale.

Provocările educației în secolul XXI

În prezent, educația se confruntă cu numeroase provocări. Una dintre cele mai importante este adaptarea la dezvoltarea tehnologică. Apariția internetului și a inteligenței artificiale a schimbat modul în care elevii și studenții învață și accesează informațiile.

O altă provocare este asigurarea accesului egal la educație pentru toți copiii, indiferent de mediul social sau economic din care provin. În multe regiuni ale lumii există încă dificultăți legate de accesul la școală, lipsa resurselor și abandonul școlar.

De asemenea, educația modernă trebuie să îi pregătească pe tineri pentru meserii care poate nici nu există încă, dezvoltând competențe precum creativitatea, adaptabilitatea, colaborarea și gândirea critică.

Concluzie

În concluzie, educația reprezintă fundamentul dezvoltării personale și sociale. Ea contribuie la formarea caracterului, la dobândirea cunoștințelor și la dezvoltarea competențelor necesare pentru o viață activă și responsabilă. Totodată, educația susține progresul economic, promovează egalitatea de șanse și consolidează valorile democratice.

Într-o lume aflată într-o continuă schimbare, investiția în educație este una dintre cele mai importante investiții pe care o societate le poate face. Prin educație, oamenii își construiesc viitorul, iar societățile își

EDUCATION – AN ESSENTIAL FACTOR IN THE DEVELOPMENT OF THE INDIVIDUAL AND SOCIETY

Mitran Mrcel Adrian

Introduction

Education is the process through which people acquire knowledge, skills, values, and attitudes necessary for integration and active participation in society. It begins in the early years of life and continues throughout one's entire existence. In the contemporary world, characterized by rapid changes and technological progress, education is considered the key to personal success and social development.

Throughout history, education has been regarded as a means of transmitting culture and the experience accumulated by previous generations. Today, its role is much more complex, contributing to the formation of responsible citizens capable of adapting to the challenges of a constantly changing society.

The Importance of Education in Individual Development

Education contributes directly to the intellectual, moral, and social development of individuals. Through education, people learn to read, write, communicate, and develop critical thinking skills. Moreover, education helps them understand the world they live in and make informed decisions.

Another important role of education is the development of personality. School provides not only information but also behavioral models and values such as respect, responsibility, tolerance, and cooperation. These values help shape individuals who can interact harmoniously with others.

Education also influences a person's professional future. Educated individuals have greater chances of obtaining well-paid jobs and adapting to the demands of the labor market. In a knowledge-based economy, the level of education is one of the most important factors contributing to professional success.

The Role of Education in the Development of Society

An educated society is a more prosperous and stable society. Education contributes to economic development by creating a well-trained workforce capable of innovation. Countries that invest in education generally have stronger economies and higher living standards.

Furthermore, education promotes social cohesion and democratic values. Educated individuals are more involved in community life, respect the rights and freedoms of others, and actively participate in decision-making processes.

Education also plays an essential role in combating poverty and discrimination. Through access to education, people can overcome social and economic barriers and improve their living conditions. Therefore, education contributes to building a more equitable and inclusive society.

Forms of Education

The educational process is carried out through several forms:

Formal Education

Formal education is organized and conducted within educational institutions such as schools, high schools, and universities. It follows an established curriculum and has clearly defined educational objectives.

Non-formal Education

Non-formal education takes place outside the traditional education system and includes activities such as educational clubs, training courses, educational camps, and extracurricular projects.

Informal Education

Informal education occurs in everyday life, within the family, among friends, through the media, and through personal experiences. This form of education significantly contributes to the development of character and personal values.

Challenges of Education in the 21st Century

Today, education faces numerous challenges. One of the most important is adapting to technological development. The emergence of the Internet and artificial intelligence has changed the way students learn and access information.

Another challenge is ensuring equal access to education for all children, regardless of their social or economic background. In many parts of the world, difficulties related to school access, lack of resources, and school dropout rates still exist.

Moreover, modern education must prepare young people for jobs that may not even exist yet by developing skills such as creativity, adaptability, collaboration, and critical thinking.

Conclusion

In conclusion, education is the foundation of personal and social development. It contributes to character formation, the acquisition of knowledge, and the development of the skills necessary for an active and responsible life. At the same time, education supports economic progress, promotes equal opportunities, and strengthens democratic values.

In a world that is constantly changing, investing in education is one of the most important investments a society can make. Through education, individuals build their future, and societies ensure their long-term

DIGITALIZAREA EDUCAȚIEI – INTEGRAREA TEHNOLOGIEI ÎN PROCESUL INSTRUCTIV-EDUCATIV ÎN GRĂDINIȚĂ

Prof. ed. timpurie: Socol Violeta
Școala Gimnazială „Al. Colfescu”,
structură Grădinița cu Program Prelungit Nr. 7, Alexandria

Societatea contemporană este caracterizată printr-o dezvoltare rapidă a tehnologiei și a mijloacelor digitale, fapt care influențează toate domeniile vieții sociale, inclusiv educația. În acest context, digitalizarea educației reprezintă un proces necesar pentru adaptarea sistemului educațional la cerințele actuale ale societății bazate pe cunoaștere și informație. În învățământul preșcolar, integrarea tehnologiei în procesul instructiv-educativ are rolul de a sprijini dezvoltarea armonioasă a copilului, de a stimula interesul pentru învățare și de a facilita accesul la resurse educaționale moderne.

Digitalizarea educației timpurii presupune utilizarea unor instrumente digitale precum tablete, laptopuri, videoproiectoare, table interactive, aplicații educaționale și platforme online, integrate într-o manieră echilibrată și adaptată particularităților de vârstă ale preșcolarilor. Prin intermediul acestor resurse, activitățile didactice devin mai atractive, interactive și eficiente. Integrarea tehnologiei în grădiniță nu înseamnă înlocuirea metodelor tradiționale, ci completarea acestora cu strategii moderne de predare-învățare-evaluare. Rolul educatoarei rămâne esențial, aceasta devenind un facilitator al învățării și un ghid în utilizarea responsabilă a resurselor digitale.

Rolul tehnologiei în procesul instructiv-educativ din grădiniță

Tehnologia contribuie semnificativ la creșterea calității actului educațional prin diversificarea modalităților de predare și prin stimularea participării active a copiilor. Preșcolarii sunt atrași de elementele vizuale, de animații, sunete și jocuri interactive, iar utilizarea tehnologiei răspunde acestor nevoi specifice vârstei.

Printre principalele avantaje ale integrării tehnologiei în grădiniță se numără:

- creșterea motivației și a interesului pentru activități;
- dezvoltarea atenției și a memoriei;
- stimularea creativității și a gândirii logice;
- facilitarea învățării prin joc;
- accesul la resurse educaționale variate și interactive;
- dezvoltarea competențelor digitale încă de la vârste mici.

Prin utilizarea jocurilor educaționale digitale, copiii pot învăța literele, cifrele, culorile, formele geometrice sau pot descoperi informații despre natură și mediul înconjurător într-un mod atractiv și accesibil. De asemenea, tehnologia facilitează învățarea colaborativă și comunicarea dintre copii, educatoare și părinți.

În perioada educației online și hibride, instrumentele digitale au demonstrat importanța lor în menținerea continuității procesului educațional. Platformele online și aplicațiile video au permis desfășurarea activităților la distanță și au contribuit la dezvoltarea unor noi competențe atât pentru cadrele didactice, cât și pentru copii și părinți.

Modalități de integrare a tehnologiei în activitățile din grădiniță

Integrarea tehnologiei în activitățile instructiv-educative trebuie realizată gradual, echilibrat și adaptat particularităților de vârstă ale copiilor. Educatoarea are responsabilitatea de a selecta resurse digitale adecvate și de a organiza activități care să îmbine jocul tradițional cu cel digital. Printre cele mai utilizate mijloace digitale în grădiniță se regăsesc:

- tabla interactivă;
- videoproiectorul;
- calculatorul și laptopul;
- tabletele;
- aplicațiile și jocurile educaționale;
- platformele online pentru comunicare și învățare.

Tabla interactivă reprezintă un instrument modern care transformă activitatea didactică într-una dinamică și atractivă. Copiii pot participa direct la activități prin atingerea imaginilor, rezolvarea sarcinilor și interacțiunea cu diferite elemente multimedia. Videoproiectorul facilitează prezentarea imaginilor, filmelor educative și poveștilor animate, contribuind la dezvoltarea atenției și a înțelegerii mesajului transmis.

Aplicațiile educaționale sunt utilizate pentru dezvoltarea limbajului, a competențelor matematice și a gândirii logice. Prin jocuri interactive, copiii învață într-un mod plăcut și accesibil. De exemplu, activitățile de recunoaștere a literelor sau numerelor devin mai interesante prin utilizarea animațiilor și a efectelor sonore.

De asemenea, tehnologia poate fi integrată în activități artistice și creative. Copiii pot realiza desene digitale, colaje sau pot asculta cântece și povești interactive. Aceste activități contribuie la dezvoltarea imaginației și a expresivității.

Un alt aspect important îl reprezintă colaborarea cu familia. Platformele digitale și grupurile online facilitează comunicarea dintre educatoare și părinți, oferind posibilitatea transmiterii materialelor educaționale și a feedbackului privind progresul copiilor.

Avantaje și limite ale digitalizării în educația timpurie

Digitalizarea educației aduce numeroase beneficii, însă utilizarea excesivă sau necorespunzătoare a tehnologiei poate avea și efecte negative asupra dezvoltării copilului.

Printre avantajele digitalizării se numără:

- acces rapid la informații și resurse educaționale;
- adaptarea activităților la ritmul individual al copilului;
- dezvoltarea competențelor digitale;
- creșterea atractivității activităților didactice;
- facilitarea colaborării și comunicării.

Totuși, există și anumite limite sau riscuri:

- expunerea excesivă la ecrane;
- diminuarea interacțiunii directe dintre copii;
- dependența de tehnologie;
- dificultăți de concentrare;
- accesul inegal la resurse digitale.

Din acest motiv, specialiștii recomandă utilizarea moderată și echilibrată a tehnologiei în educația timpurie. Activitățile digitale trebuie alternate cu jocuri tradiționale, activități practice, mișcare și interacțiuni sociale directe. Rolul educatoarei este de a monitoriza timpul petrecut în fața ecranelor și de a selecta conținuturi educative adecvate vârstei copiilor.

Concluzii

Digitalizarea educației reprezintă o direcție importantă de modernizare a procesului instructiv-educativ din grădiniță. Integrarea tehnologiei în activitățile didactice contribuie la creșterea atractivității învățării, la dezvoltarea competențelor digitale și la formarea unor deprinderi necesare în societatea actuală.

Tehnologia oferă oportunități multiple pentru realizarea unor activități interactive și adaptate nevoilor copiilor, însă succesul acestui proces depinde de modul în care resursele digitale sunt utilizate de cadrele didactice. O utilizare echilibrată și responsabilă a tehnologiei poate transforma grădinița într-un mediu educațional modern, creativ și stimulat.

În concluzie, tehnologia trebuie privită ca un instrument de sprijin al educației, nu ca un substitut al relației umane dintre educatoare și copil. Îmbinarea armonioasă dintre metodele tradiționale și cele moderne poate conduce la realizarea unui act educațional eficient și adaptat cerințelor secolului XXI.

Bibliografie

1. Catalano, H., Albușescu, I., *Educația timpurie digitală. Cadre teoretice și aplicative*, Didactica Publishing House, 2024.
2. „Integrarea tehnologiei în procesul educațional”, EDICT.
3. „Digitalizarea procesului instructiv-educativ și a activității manageriale”, EDICT.
4. „Integrarea mijloacelor digitale în grădiniță”.
5. „Educația timpurie în era digitală: aplicarea modelului blended-learning în grădiniță”, iTech.
6. Johnson-Pop, A., Baraitaru, M., Stănculescu, N., *Ghid metodic privind utilizarea tehnologiilor digitale în procesul instructiv-educativ*.
7. „Utilizarea tehnologiei în învățământul preșcolar”, Ministerul Educației.
8. „Tema 4 – Integrarea instrumentelor online și resurselor în format digital în activități didactice”, Universitatea din București.

DIGITALIZATION OF EDUCATION – THE INTEGRATION OF TECHNOLOGY INTO THE INSTRUCTIONAL-EDUCATIONAL PROCESS IN KINDERGARTEN

Early Childhood Education Teacher: Socol Violeta

Școala Gimnazială „Al. Colfescu”,

structure: Kindergarten with Extended Program No. 7, Alexandria

Contemporary society is characterized by the rapid development of technology and digital means, a fact that influences all areas of social life, including education. In this context, the digitalization of education represents a necessary process for adapting the educational system to the current demands of a knowledge- and information-based society. In preschool education, the integration of technology into the instructional-educational process aims to support the harmonious development of the child, stimulate interest in learning, and facilitate access to modern educational resources.

The digitalization of early education involves the use of digital tools such as tablets, laptops, video projectors, interactive whiteboards, educational applications, and online platforms, integrated in a balanced manner and adapted to the age-specific characteristics of preschool children. Through these resources, teaching activities become more attractive, interactive, and efficient.

The integration of technology in kindergarten does not mean replacing traditional methods, but complementing them with modern teaching-learning-assessment strategies. The role of the teacher remains essential, as she becomes a facilitator of learning and a guide in the responsible use of digital resources.

The Role of Technology in the Instructional-Educational Process in Kindergarten

Technology significantly contributes to improving the quality of the educational act by diversifying teaching methods and stimulating children's active participation. Preschoolers are attracted to visual elements, animations, sounds, and interactive games, and the use of technology responds to these age-specific needs.

Among the main advantages of integrating technology in kindergarten are:

- increasing motivation and interest in activities;
- developing attention and memory;
- stimulating creativity and logical thinking;
- facilitating learning through play;
- providing access to varied and interactive educational resources;
- developing digital skills from an early age.

By using digital educational games, children can learn letters, numbers, colors, geometric shapes, or discover information about nature and the surrounding environment in an attractive and accessible way. Technology also facilitates collaborative learning and communication between children, teachers, and parents.

During the period of online and hybrid education, digital tools demonstrated their importance in maintaining the continuity of the educational process. Online platforms and video applications enabled the conduct of distance learning activities and contributed to the development of new skills for teachers, children, and parents alike.

Ways of Integrating Technology into Kindergarten Activities

The integration of technology into instructional-educational activities must be carried out gradually, in a balanced manner, and adapted to the age-specific characteristics of children. The teacher is responsible for selecting appropriate digital resources and organizing activities that combine traditional and digital play.

Among the most commonly used digital tools in kindergarten are:

- the interactive whiteboard;
- the video projector;
- the computer and laptop;
- tablets;
- educational applications and games;
- online platforms for communication and learning.

The interactive whiteboard is a modern tool that transforms teaching activities into dynamic and attractive experiences. Children can directly participate in activities by touching images, solving tasks, and interacting with various multimedia elements. The video projector facilitates

the presentation of images, educational films, and animated stories, contributing to the development of attention and understanding of the transmitted message.

Educational applications are used to develop language, mathematical skills, and logical thinking. Through interactive games, children learn in a pleasant and accessible way. For example, activities involving the recognition of letters or numbers become more interesting through the use of animations and sound effects.

Technology can also be integrated into artistic and creative activities. Children can create digital drawings and collages or listen to songs and interactive stories. These activities contribute to the development of imagination and expressiveness.

Another important aspect is collaboration with the family. Digital platforms and online groups facilitate communication between teachers and parents, offering the possibility of sharing educational materials and feedback regarding children's progress.

Advantages and Limitations of Digitalization in Early Education

The digitalization of education brings numerous benefits; however, excessive or inappropriate use of technology may also have negative effects on a child's development.

Among the advantages of digitalization are:

- quick access to information and educational resources;
- adaptation of activities to the child's individual pace;
- development of digital skills;
- increased attractiveness of teaching activities;
- facilitation of collaboration and communication.

However, there are also certain limitations or risks:

- excessive exposure to screens;
- reduced direct interaction between children;
- dependence on technology;
- difficulties in maintaining concentration;
- unequal access to digital resources.

For this reason, specialists recommend the moderate and balanced use of technology in early education. Digital activities should alternate with traditional games, practical activities, physical movement, and direct social interaction. The teacher's role is to monitor screen time and select educational content appropriate to the children's age.

Conclusions

The digitalization of education represents an important direction for modernizing the instructional-educational process in kindergarten. Integrating technology into teaching activities contributes to increasing the attractiveness of learning, developing digital skills, and forming abilities necessary in contemporary society.

Technology offers multiple opportunities for carrying out interactive activities adapted to children's needs; however, the success of this process depends on the way digital resources are used by teachers. A balanced and responsible use of technology can transform kindergarten into a modern, creative, and stimulating educational environment.

In conclusion, technology should be viewed as a tool that supports education, not as a substitute for the human relationship between teacher and child. The harmonious combination of traditional and modern methods can lead to an efficient educational act adapted to the requirements of the 21st century.

Bibliography

1. Catalano, H., Albulescu, I., *Digital Early Education. Theoretical and Applied Frameworks*, Didactica Publishing House, 2024.
2. "Integrating Technology into the Educational Process," EDICT.
3. "Digitalization of the Instructional-Educational Process and Managerial Activity," EDICT.
4. "Integration of Digital Means in Kindergarten."
5. "Early Education in the Digital Era: Applying the Blended-Learning Model in Kindergarten," iTeach.
6. Johnson-Pop, A., Baraitaru, M., Stănculescu, N., *Methodological Guide on the Use of Digital Technologies in the Instructional-Educational Process*.
7. "The Use of Technology in Preschool Education," Ministerul Educației.
8. "Topic 4 – Integrating Online Tools and Digital Resources into Teaching Activities," Universitatea din București.

DIGITALIZAREA EDUCAȚIEI ÎN ÎNVĂȚĂMÂNTUL PRIMAR: OPORTUNITĂȚI ȘI PROVOCĂRI

Prof.înv.primar Toma Alina Alexandra
Școala Gimnazială "Mihai Viteazul" Alexandria

În contextul societății moderne, caracterizată prin acces rapid la informație și utilizarea frecventă a dispozitivelor digitale, integrarea tehnologiei în educație devine o necesitate, nu doar o opțiune.

Din punct de vedere pedagogic, digitalizarea susține trecerea de la modelul tradițional de predare, centrat pe profesor, la un model modern, centrat pe elev. Elevul devine participant activ în procesul de învățare, având posibilitatea de a explora informații, de a lucra colaborativ și de a învăța în ritm propriu. Teoriile moderne ale educației, precum constructivismul, evidențiază importanța învățării prin descoperire și experiență directă. Instrumentele digitale facilitează acest tip de învățare prin simulări, jocuri educaționale și activități interactive. În același timp, conceptul de „învățare blended” (combinarea activităților tradiționale cu cele digitale) este tot mai utilizat în școli, deoarece oferă flexibilitate și diversitate în procesul educațional. Digitalizarea contribuie și la dezvoltarea competențelor-cheie necesare în societatea actuală: competențe digitale, gândire critică, creativitate, comunicare și colaborare.

Avantajele utilizării resurselor și platformelor digitale în învățământul primar: copiii sunt atrași de tehnologie și reacționează pozitiv la activitățile interactive. Lecțiile realizate cu ajutorul imaginilor, animațiilor, videoclipurilor sau jocurilor educaționale devin mai interesante și stimulează participarea activă; platformele digitale permit adaptarea conținuturilor la nivelul fiecărui elev. Astfel, copiii pot exersa în ritm propriu, pot relua anumite activități și primesc feedback imediat; încă din ciclul primar, elevii învață să utilizeze responsabil dispozitivele digitale și să acceseze informații utile. Aceste competențe sunt esențiale pentru integrarea în societatea actuală; profesorii și elevii au acces la manuale digitale, biblioteci online, exerciții interactive și materiale multimedia care îmbogățesc procesul de predare-învățare; Platformele

educaționale permit o comunicare mai eficientă între profesori, elevi și părinți. Temele, anunțurile și rezultatele evaluărilor pot fi transmise rapid și clar.

Dezavantajele utilizării resurselor și platformelor digitale în învățământul primar: utilizarea îndelungată a dispozitivelor digitale poate duce la dependență și la reducerea interesului pentru activitățile tradiționale, precum lectura sau jocul în aer liber; expunerea prelungită la ecrane poate afecta vederea, postura și capacitatea de concentrare a copiilor. De aceea, timpul petrecut în fața dispozitivelor trebuie gestionat cu atenție; nu toți elevii beneficiază de dispozitive performante sau de conexiune stabilă la internet. Acest aspect poate crea diferențe între copii și poate afecta egalitatea de șanse în educație; în anumite situații, utilizarea excesivă a platformelor online poate diminua comunicarea directă dintre elevi și profesori, afectând dezvoltarea relațiilor sociale și emoționale; integrarea eficientă a tehnologiei presupune pregătirea cadrelor didactice pentru utilizarea platformelor și resurselor digitale. Lipsa competențelor digitale poate limita eficiența procesului educațional.

În activitatea practică, profesorii pot utiliza diverse platforme și aplicații pentru a face lecțiile mai atractive și mai eficiente. De exemplu, aplicațiile interactive pot fi folosite pentru exerciții de matematică, jocuri de vocabular sau activități de consolidare a cunoștințelor. Tabla interactivă permite prezentarea unor materiale vizuale și realizarea unor activități colaborative. De asemenea, videoclipurile educaționale și animațiile ajută elevii să înțeleagă mai ușor noțiunile abstracte. În evaluare, platformele digitale oferă posibilitatea realizării unor teste interactive cu feedback imediat, ceea ce contribuie la monitorizarea progresului elevilor.

Tehnologia trebuie să reprezinte un instrument de sprijin al procesului educațional, nu un scop în sine. În învățământul primar, resursele și platformele digitale pot crește motivația elevilor, pot facilita învățarea interactivă și pot contribui la dezvoltarea competențelor necesare în societatea actuală. Totuși, utilizarea tehnologiei trebuie realizată într-un mod echilibrat și responsabil, ținând cont atât de avantajele, cât și de limitele acesteia. Rolul profesorului rămâne esențial în selectarea și utilizarea adecvată a resurselor digitale, astfel încât procesul educațional să fie eficient și adaptat nevoilor elevilor.

Bibliografie

- Cucos, Constantin – *Pedagogie*, Editura Polirom, Iași, 2014.
- Iucu, Romiță B. – *Instruirea școlară. Perspective teoretice și aplicative*, Editura Polirom, Iași, 2008.
- Joița, Elena – *Pedagogie și elemente de psihologie școlară*, Editura Arves, Craiova, 2010.
- [Ministerul Educației](#) – documente și strategii privind digitalizarea educației.
- [UNESCO – Digital Learning Resources](#)
- [European Commission – Digital Education Action Plan](#)
- UNICEF – Digital Learning and Education
- [Platforma educațională Google for Education](#) – exemple de instrumente digitale utilizate în educație.
- [Microsoft Education](#) – resurse și aplicații pentru activități educaționale digitale.

DIGITALIZATION OF EDUCATION IN PRIMARY EDUCATION: OPPORTUNITIES AND CHALLENGES

**Primary School Teacher Toma Alina Alexandra
“Mihai Viteazul” Secondary School, Alexandria**

In modern society, characterized by rapid access to information and frequent use of digital devices, integrating technology into education has become a necessity rather than an option.

From a pedagogical perspective, digitalization supports the transition from the traditional teacher-centered model to a modern student-centered approach. The student becomes an active participant in the learning process, having the opportunity to explore information, collaborate with peers, and learn at their own pace. Modern educational theories, such as constructivism, emphasize the importance of learning through discovery and direct experience. Digital tools facilitate this type of learning through simulations, educational games, and interactive activities. At the same time, the concept of blended learning — combining traditional and digital activities — is increasingly used in schools because it offers flexibility and diversity in the educational process. Digitalization also contributes to the development of key competencies necessary in contemporary society: digital competence, critical thinking, creativity, communication, and collaboration.

Advantages of Using Digital Resources and Platforms in Primary Education: children are naturally attracted to technology and respond positively to interactive activities. Lessons that include images, animations, videos, or educational games become more engaging and encourage active participation; digital platforms allow educational content to be adapted to each student's level and pace. Students can practice independently, repeat activities when necessary, and receive immediate feedback; from the primary school level, students learn how to use digital devices responsibly and how to access useful information. These skills are essential for integration into modern society; teachers and students have access to digital textbooks, online libraries, interactive exercises, and multimedia materials that enrich the teaching-learning process; educational platforms facilitate more efficient communication between teachers, students, and parents. Homework assignments, announcements, and assessment results can be shared quickly and clearly.

Disadvantages of Using Digital Resources and Platforms in Primary Education: extended use of digital devices may lead to dependence and reduce children's interest in traditional activities such as reading or outdoor play; long exposure to screens may affect children's eyesight, posture, and concentration. Therefore, screen time must be carefully managed; not all students benefit from high-performance devices or stable internet connections. This may create inequalities and affect equal educational opportunities; in some situations, excessive use of online platforms may reduce direct communication between students and teachers, affecting the development of social and emotional relationships; effective integration of technology requires teachers to be trained in the use of digital platforms and resources. Lack of digital competencies may limit the effectiveness of the educational process.

In practice, teachers can use various platforms and applications to make lessons more attractive and efficient. For example, interactive applications can be used for mathematics exercises, vocabulary games, or knowledge consolidation activities. Interactive whiteboards

allow teachers to present visual materials and organize collaborative activities. Educational videos and animations also help students better understand abstract concepts. For assessment purposes, digital platforms make it possible to create interactive tests with immediate feedback, contributing to effective monitoring of students' progress. Technology should serve as a support tool for the educational process, not as an end in itself.

In primary education, digital resources and platforms can increase student motivation, facilitate interactive learning, and contribute to the development of skills necessary in contemporary society. However, technology must be used in a balanced and responsible manner, taking into account both its advantages and limitations. The teacher's role remains essential in selecting and appropriately using digital resources so that the educational process becomes efficient and adapted to students' needs.

Bibliography

1. Cucos, Constantin – *Pedagogy*, Polirom Publishing House, Iași, 2014.
2. Iucu, Romița B. – *School Instruction. Theoretical and Applied Perspectives*, Polirom Publishing House, Iași, 2008.
3. Joița, Elena – *Pedagogy and Elements of School Psychology*, Arves Publishing House, Craiova, 2010.
4. Ministry of Education Romania – documents and strategies regarding the digitalization of education.
5. UNESCO – Digital Education
6. European Commission – Digital Education Action Plan
7. UNICEF – Digital Learning and Education
8. Google for Education
9. Microsoft Education

DIGITALIZAREA EDUCAȚIEI ÎN GRĂDINIȚĂ – OPORTUNITĂȚI, PROVOCĂRI ȘI PERSPECTIVE

Profesor pentru educație timpurie: Marinescu Maria
Unitatea de învățământ: Școala Gimnazială „Nicu Constantinescu”
– Structură Grădinița cu Program Prelungit Nr. 1 Buzău

Educația reprezintă fundamentul dezvoltării unei societăți moderne, iar schimbările rapide produse de evoluția tehnologică determină adaptarea permanentă a procesului instructiv-educativ. În ultimii ani, tehnologia digitală a devenit un element important al activităților desfășurate în unitățile de învățământ, oferind multiple oportunități de inovare și eficientizare a actului educațional.

În educația timpurie, utilizarea tehnologiei trebuie realizată într-o manieră echilibrată și adaptată nivelului de dezvoltare al copiilor. Preșcolarii sunt atrași de elementele vizuale, interactive și dinamice, iar resursele digitale pot transforma activitățile de învățare în experiențe captivante și motivante. Tablele interactive, aplicațiile educaționale, materialele multimedia și platformele digitale contribuie la dezvoltarea atenției, a limbajului, a creativității și a gândirii logice.

Totodată, integrarea tehnologiei în grădiniță presupune o responsabilitate majoră din partea cadrelor didactice, care trebuie să selecteze conținuturi adecvate, să stabilească limite sănătoase privind timpul petrecut în fața ecranelor și să îmbine armonios metodele tradiționale cu cele moderne.

1. Digitalizarea educației – necesitate a societății actuale

Transformările tehnologice au influențat profund modul în care oamenii comunică, lucrează și învață. În prezent, competențele digitale sunt considerate esențiale pentru integrarea eficientă în societate, iar școala are rolul de a contribui la formarea acestora încă de la vârste mici.

Digitalizarea educației presupune utilizarea tehnologiei în procesul de predare–învățare–evaluare, cu scopul de a îmbunătăți calitatea actului educațional și de a facilita accesul la informație. În învățământul preșcolar, acest proces trebuie realizat gradual, respectând principiile pedagogiei moderne și nevoile specifice ale copilului.

Tehnologia oferă multiple beneficii în activitatea instructiv-educativă: creșterea motivației pentru învățare, stimularea curiozității și a interesului copiilor, diversificarea strategiilor didactice, accesul rapid la resurse educaționale variate, facilitarea învățării interactive și dezvoltarea competențelor digitale timpurii.

În contextul actual, digitalizarea nu mai reprezintă doar o opțiune, ci o necesitate care contribuie la modernizarea sistemului educațional și la pregătirea copiilor pentru cerințele secolului XXI.

2. Rolul tehnologiei în educația timpurie

Perioada preșcolară este esențială pentru dezvoltarea intelectuală, emoțională și socială a copilului. În această etapă se formează deprinderi, atitudini și comportamente care influențează evoluția ulterioară a personalității.

Tehnologia poate deveni un instrument valoros în activitățile desfășurate la grădiniță atunci când este utilizată în mod responsabil și creativ. Resursele digitale pot sprijini învățarea prin joc, pot facilita participarea activă a copiilor și pot transforma informația abstractă în experiențe concrete și accesibile.

Exemple de resurse digitale utilizate în grădiniță: prezentări interactive, povești animate, jocuri educaționale, cântece și materiale audio-video, aplicații pentru dezvoltarea limbajului, platforme educaționale și tabla interactivă.

Activitățile digitale stimulează implicarea copiilor și contribuie la dezvoltarea unor competențe importante: comunicarea, colaborarea, creativitatea, rezolvarea de probleme, atenția și memoria și coordonarea motrică.

De asemenea, utilizarea imaginilor, sunetelor și animațiilor facilitează înțelegerea informațiilor și susține procesul de învățare prin experiență directă.

3. Rolul cadrului didactic în integrarea tehnologiei

Succesul utilizării tehnologiei în educația timpurie depinde în mare măsură de competențele și implicarea cadrului didactic. Educatoarea are rolul de mediator între copil și resursele digitale, selectând activități adecvate și organizând situații de învățare atractive.

Profesorul pentru educație timpurie trebuie să: utilizeze tehnologia în scop educativ, adapteze conținuturile la particularitățile de vârstă, combine metodele tradiționale cu cele

moderne, participarea activă a copiilor ,promoveze utilizarea responsabilă a dispozitivelor digitale și colaboreze eficient cu familia.

Competențele digitale ale cadrului didactic devin tot mai importante în contextul educației moderne. Participarea la cursuri de formare, schimburile de bune practici și utilizarea platformelor educaționale contribuie la dezvoltarea profesională continuă.

În același timp, educatoarea trebuie să mențină echilibrul între activitățile digitale și cele practice, motrice, artistice sau de socializare directă, deoarece copilul preșcolar are nevoie de experiențe variate pentru o dezvoltare armonioasă.

4. Avantajele utilizării tehnologiei în grădiniță

Integrarea resurselor digitale în activitatea didactică oferă numeroase avantaje atât pentru copii, cât și pentru cadrele didactice.

Pentru copii :creșterea interesului pentru activități, participare activă și implicare emoțională , dezvoltarea gândirii logice și a creativității ,învățare prin joc și explorare acces la informații diverse și atractive și dezvoltarea competențelor digitale de bază.

Pentru cadrele didactice: diversificarea strategiilor de predare , realizarea unor activități interactive , acces rapid la materiale educaționale ,posibilitatea individualizării învățării și eficientizarea evaluării.

Pentru familie: comunicare mai eficientă cu grădinița , implicare activă în activitățile educative și acces la informații și resurse utile.

Tehnologia poate facilita și educația incluzivă, oferind sprijin copiilor cu cerințe educaționale speciale prin aplicații adaptate și metode interactive care stimulează învățarea.

5. Limite și provocări ale digitalizării în educația timpurie

Deși tehnologia oferă numeroase beneficii, utilizarea excesivă sau necorespunzătoare poate avea efecte negative asupra dezvoltării copilului. Din acest motiv, este necesară o abordare echilibrată și responsabilă.

Printre provocările întâlnite se numără: timpul excesiv petrecu în fața ecranelor diminuarea interacțiunilor sociale directe ,riscul dependenței de dispozitive, accesul la conținuturi nepotrivite ,dificultăți de concentrare și lipsa resurselor tehnologice în anumite unități școlare.

Specialiștii recomandă ca activitățile digitale din grădiniță să fie scurte, interactive și integrate armonios în programul zilnic. Tehnologia nu trebuie să înlocuiască jocul liber, comunicarea directă, activitățile motrice sau experiențele practice.

Un alt aspect important îl reprezintă parteneriatul dintre grădiniță și familie. Părinții trebuie informați și sprijiniți pentru a utiliza tehnologia într-un mod sănătos și educativ și pentru a monitoriza activitățile digitale ale copiilor.

6. Exemple de bune practici în activitatea cu preșcolarii

În activitatea desfășurată la grupa de preșcolari, utilizarea tehnologiei poate contribui semnificativ la creșterea interesului și a implicării copiilor.

Exemple de activități:

Audierea și vizionarea poveștilor interactive – copiii urmăresc imagini animate și participă activ la poveste prin întrebări și jocuri.

Jocuri educaționale digitale – exerciții pentru dezvoltarea limbajului, recunoașterea culorilor, formelor geometrice și numerelor.

Activități muzicale și de mișcare – utilizarea materialelor audio-video pentru dans, ritm și coordonare.

Prezentări multimedia tematice – imagini și videoclipuri despre natură, animale, anotimpuri sau meserii.

Activități online cu familia – transmiterea materialelor educative și realizarea unor proiecte comune.

Aceste activități contribuie la crearea unui mediu educațional modern, atractiv și adaptat intereselor copiilor.

Digitalizarea educației reprezintă una dintre cele mai importante direcții de dezvoltare ale învățământului contemporan. În educația timpurie, tehnologia poate deveni un partener valoros al cadrului didactic, contribuind la modernizarea procesului instructiv-educativ și la dezvoltarea competențelor necesare viitorului.

Utilizarea resurselor digitale în grădiniță trebuie realizată echilibrat, responsabil și adaptat particularităților de vârstă ale copiilor. Rolul educatoarei este esențial în selectarea activităților și în crearea unui mediu sigur și stimulat.

Prin îmbinarea armonioasă a metodelor tradiționale cu cele moderne, educația timpurie poate răspunde provocărilor societății actuale și poate contribui la formarea unor copii creativi, curioși, autonomi și pregătiți pentru lumea digitală.

Bibliografie

Cucoș, C., Pedagogie, Editura Polirom, Iași, 2014.

Vrășmaș, E., Educația timpurie, Editura Aramis, București, 2012.

Joița, E., Instruirea constructivistă – o alternativă. Fundamente. Strategii, Editura Aramis, București, 2006.

Ministerul Educației, Curriculum pentru educație timpurie, București, 2019.

Iucu, R., Instruirea școlară. Perspective teoretice și aplicative, Editura Polirom, Iași, 2008.

UNICEF România – materiale privind educația digitală și educația incluzivă.

DIGITALIZATION OF EDUCATION IN KINDERGARTEN – OPPORTUNITIES, CHALLENGES, AND PERSPECTIVES EARLY CHILDHOOD EDUCATION TEACHER:

Maria Marinescu

Educational Institution: "Nicu Constantinescu" Secondary School
– Kindergarten with Extended Program No. 1, Buzău

Education is the foundation of the development of a modern society, and the rapid changes brought about by technological advancement require the continuous adaptation of the teaching and learning process. In recent years, digital technology has become an important component of educational activities, providing numerous opportunities for innovation and enhancing the effectiveness of the educational process.

In early childhood education, technology should be used in a balanced manner and adapted to children's developmental level. Preschool children are naturally attracted to visual, interactive, and dynamic elements, and digital resources can transform learning activities into engaging and motivating experiences. Interactive whiteboards, educational applications,

multimedia materials, and digital platforms contribute to the development of attention, language skills, creativity, and logical thinking.

At the same time, integrating technology into kindergarten education places significant responsibility on teachers, who must carefully select appropriate content, establish healthy limits regarding screen time, and successfully combine traditional teaching methods with modern approaches.

1. Digitalization of Education – A Necessity in Contemporary Society

Technological advancements have profoundly influenced the way people communicate, work, and learn. Today, digital competencies are considered essential for successful participation in society, and schools play a crucial role in developing these competencies from an early age.

The digitalization of education involves the use of technology in the teaching, learning, and assessment process with the aim of improving educational quality and facilitating access to information. In preschool education, this process should be implemented gradually while respecting the principles of modern pedagogy and children's specific developmental needs.

Technology offers numerous benefits in educational activities, including:

- increasing children's motivation to learn;
- stimulating curiosity and interest;
- diversifying teaching strategies;
- providing quick access to a wide range of educational resources;
- facilitating interactive learning;
- fostering the early development of digital skills.

In today's context, digitalization is no longer merely an option but a necessity that contributes to modernizing the educational system and preparing children for the demands of the twenty-first century.

2. The Role of Technology in Early Childhood Education

The preschool years are essential for a child's intellectual, emotional, and social development. During this stage, children develop skills, attitudes, and behaviors that significantly influence the future development of their personality.

Technology can become a valuable educational tool in kindergarten when used responsibly and creatively. Digital resources support learning through play, encourage children's active participation, and transform abstract information into concrete and accessible experiences.

Examples of digital resources used in kindergarten include:

- interactive presentations;
- animated stories;
- educational games;
- songs and audio-video materials;
- language development applications;
- educational platforms;
- interactive whiteboards.

Digital activities encourage children's engagement and contribute to the development of important competencies such as:

- communication;

- collaboration;
- creativity;
- problem-solving;
- attention and memory;
- motor coordination.

Furthermore, the use of images, sounds, and animations facilitates understanding and supports experiential learning.

3. The Teacher's Role in Integrating Technology

The successful use of technology in early childhood education largely depends on the teacher's competencies and commitment. The preschool teacher acts as a mediator between the child and digital resources by selecting appropriate activities and organizing attractive learning experiences.

An early childhood education teacher should:

- use technology for educational purposes;
- adapt digital content to children's developmental characteristics;
- combine traditional and modern teaching methods;
- encourage children's active participation;
- promote the responsible use of digital devices;
- collaborate effectively with families.

Teachers' digital competencies have become increasingly important within modern education. Participation in professional development courses, the exchange of best practices, and the use of educational platforms contribute to continuous professional growth.

At the same time, teachers must maintain a healthy balance between digital activities and practical, physical, artistic, and face-to-face social activities, as preschool children require diverse experiences for harmonious development.

4. Advantages of Using Technology in Kindergarten

The integration of digital resources into educational activities offers numerous benefits for both children and teachers.

Benefits for Children

- increased interest in educational activities;
- active participation and emotional engagement;
- development of logical thinking and creativity;
- learning through play and exploration;
- access to diverse and engaging information;
- development of basic digital skills.

Benefits for Teachers

- diversification of teaching strategies;
- implementation of interactive learning activities;
- quick access to educational materials;
- opportunities for individualized instruction;
- more efficient assessment processes.

Benefits for Families

- improved communication with the kindergarten;
- greater involvement in educational activities;

- access to useful information and educational resources.

Technology can also support inclusive education by providing children with special educational needs access to adapted applications and interactive methods that stimulate learning.

5. Limitations and Challenges of Digitalization in Early Childhood Education

Although technology offers numerous advantages, excessive or inappropriate use may have negative effects on children's development. Therefore, a balanced and responsible approach is essential.

Among the main challenges are:

- excessive screen time;
- reduced face-to-face social interaction;
- the risk of digital device dependency;
- exposure to inappropriate content;
- difficulties in maintaining concentration;
- insufficient technological resources in some educational institutions.

Experts recommend that digital activities in kindergarten should be brief, interactive, and naturally integrated into the daily schedule. Technology should never replace free play, direct communication, physical activities, or hands-on learning experiences.

Another important aspect is the partnership between the kindergarten and the family. Parents should be informed and supported in using technology in healthy and educational ways and encouraged to monitor their children's digital activities.

6. Examples of Good Practices in Preschool Education

In preschool classrooms, the use of technology can significantly increase children's interest and participation.

Examples of activities include:

- **Listening to and watching interactive stories** – children follow animated illustrations and actively participate through questions and educational games.
- **Digital educational games** – activities designed to develop language skills and support the recognition of colors, geometric shapes, and numbers.
- **Music and movement activities** – using audio-video materials for dance, rhythm, and coordination exercises.
- **Thematic multimedia presentations** – images and videos about nature, animals, seasons, or different professions.
- **Online family activities** – sharing educational materials and completing collaborative projects with parents.

These activities contribute to creating a modern, engaging educational environment adapted to children's interests.

Conclusion

The digitalization of education represents one of the most important directions in the development of contemporary education. In early childhood education, technology can become a valuable partner for teachers, contributing to the modernization of the teaching and learning process and supporting the development of competencies required for the future.

The use of digital resources in kindergarten should be balanced, responsible, and adapted to children's developmental characteristics. The teacher plays a vital role in selecting appropriate activities and creating a safe, stimulating learning environment.

By successfully combining traditional and modern teaching methods, early childhood education can respond effectively to the challenges of contemporary society and contribute to raising creative, curious, independent children who are well prepared for the digital world.

References

- Cucoș, C. (2014). *Pedagogy*. Iași: Polirom Publishing House.
- Vrășmaș, E. (2012). *Early Childhood Education*. Bucharest: Aramis Publishing House.
- Joița, E. (2006). *Constructivist Instruction – An Alternative: Foundations and Strategies*. Bucharest: Aramis Publishing House.
- Romanian Ministry of Education. (2019). *Curriculum for Early Childhood Education*. Bucharest.
- Iucu, R. (2008). *School Instruction: Theoretical and Applied Perspectives*. Iași: Polirom Publishing House.
- UNICEF Romania. *Materials on Digital Education and Inclusive Education*.

METODE INTERACTIVE DE PREDARE ȘI ÎNVĂȚARE A LIMBII ENGLEZE ÎN CONTEXT EUROPEAN

Prof. Streche Delia Ionela

Școala Gimnazială „Mihai Viteazul”, Alexandria, județul Teleorman, România

Învățarea interactivă reprezintă o formă modernă a învățării școlare, apărută din necesitatea ca școala să țină pasul cu transformările profunde din viața socială și umană. Individul care învață activ devine inițiatorul și organizatorul propriilor experiențe de învățare, fiind capabil să își reorganizeze și restructureze permanent cunoștințele și competențele dobândite. Teoriile educaționale moderne evidențiază faptul că școala are un rol esențial în formarea unor cetățeni responsabili, conștienți de rolul lor în viața socială și spirituală a societății contemporane. Procesul educațional este unul activ, în care învățarea devine eficientă.

În contextul schimbărilor rapide prin care trece societatea, elevii au nevoie de capacitatea de a selecta informațiile și de a distinge ceea ce este esențial de ceea ce este secundar pentru propriile interese. Ei trebuie să înțeleagă legăturile dintre informații, să le descopere semnificația și să elimine informațiile lipsite de relevanță. Un obiectiv formativ important urmărit în dezvoltarea elevilor este cultivarea gândirii critice, obiectiv realizat în mod deosebit prin utilizarea strategiilor interactive de învățare. Aceste strategii reprezintă un nivel superior în ierarhia strategiilor didactice, fără a exclude însă metodele tradiționale. Pentru dezvoltarea gândirii critice, profesorul trebuie să adopte un demers didactic centrat pe învățarea activă și interactivă, utilizând metode, procedee și tehnici eficiente de învățare.

Prin metode interactive de învățare înțelegem acele situații sau metode active prin care elevii nu mai sunt considerați simpli receptori ai informației, ci devin participanți activi și coautori ai propriei formări. Sunt considerate interactive acele metode care mobilizează elevul, îi concentrează atenția, îl determină să urmărească lecția cu interes și curiozitate și îi stimulează imaginația, înțelegerea, capacitatea de anticipare, memoria și alte procese cognitive.

Aceste metode îi ajută pe elevi să caute, să cerceteze și să descopere singuri cunoștințele pe care urmează să le dobândească, să identifice soluții la probleme, să prelucreze informațiile

și, în esență, îi învață cum să învețe și să lucreze independent. O îndrumare rigidă, care impune noile cunoștințe fără a le oferi elevilor timp și spațiu pentru reflecție, formularea de întrebări sau exprimarea propriilor opinii, nu face decât să împiedice manifestarea spontaneității, a gândirii și a imaginației. În schimb, lectura independentă, învățarea prin descoperire, învățarea prin cooperare și problematizarea implică elevii într-o măsură mult mai mare decât explicația, expunerea sau demonstrația. Un avantaj important al acestor metode interactive este faptul că ele pot fi utilizate cu succes atât în procesul de învățare, cât și în evaluare.

Dintre metodele și tehnicile activ-participative utilizate cu succes în activitatea didactică și menite să diversifice metodologia predării, pot fi menționate:

1. Metoda piramidei (sau metoda bulgărelui de zăpadă) se bazează pe îmbinarea activității individuale cu cea desfășurată în cooperare, în cadrul grupurilor. Aceasta constă în integrarea contribuției fiecărui membru al echipei într-o abordare comună, menită să conducă la rezolvarea unei sarcini sau a unei probleme.

2. Metoda diamantului este utilizată pentru caracterizarea unui personaj. Se alege un substantiv (personajul), după care se notează două adjective, trei verbe, o propoziție alcătuită din patru cuvinte și, la final, un verb la gerunziu sau un sinonim al substantivului inițial.

3. Caligrama poate fi utilizată atât în lecțiile de predare-învățare, cât și în cele de consolidare și sistematizare a cunoștințelor, individual sau în grup. Cuvintele ori propozițiile sunt dispuse astfel încât să redea forma obiectului care constituie tema propusă spre studiu.

4. Metoda R.A.I. (Răspunde – Aruncă – Interoghează) este o metodă de fixare, sistematizare și verificare a cunoștințelor. Ea urmărește realizarea feedbackului prin intermediul unui joc cu o minge ușoară. Elevul care aruncă mingea formulează o întrebare din lecția predată pentru colegul care o prinde. Acesta răspunde la întrebare, apoi aruncă mingea unui alt coleg, adresând o nouă întrebare. Elevii care nu cunosc răspunsul sunt eliminați din joc, la fel și cei care nu pot răspunde la propria întrebare.

5. Brainstorming-ul este una dintre cele mai răspândite metode de stimulare a creativității în activitatea de grup, încurajând participarea tuturor membrilor. El poate fi definit drept „o modalitate de obținere, într-un timp scurt, a unui număr mare de idei din partea unui grup de persoane” (J. G. Rawlinson).

6. Tehnica „Ciorchinele” este o metodă de predare-învățare care constă într-o organizare grafică a ideilor generate prin brainstorming, evidențiind relațiile și conexiunile dintre acestea.

7. Tehnica „Gândește – Lucrează în perechi – Comunică” presupune o activitate de învățare colaborativă prin care elevii sunt stimulați să reflecteze asupra unui text sau a unui conținut informațional, să colaboreze cu un coleg în formularea ideilor, iar ulterior să le prezinte întregii clase.

Metodele interactive favorizează interacțiunea dintre participanți, conducând la o învățare mai activă și la rezultate educaționale evidente. Acestea contribuie la democratizarea actului didactic, oferind șanse egale de învățare tuturor elevilor, deoarece valorifică teoria inteligențelor multiple și permit afirmarea fiecărui elev în funcție de potențialul și nivelul său de dezvoltare proximală.

Bibliografie

- Cucoș, C., *Pedagogie*, Editura Polirom, București, 1998, p. 13.
- Dumitru, Ion Al., *Dezvoltarea gândirii critice și învățarea eficientă*, Editura De Vest, Timișoara, 2000, p. 93.

- Macarie, C., *Alternative metodologice moderne – o provocare pentru activitatea didactică*, Editura Măiastra, Târgu-Jiu, 2005, p. 22.
- Opriș, D., Opriș, M., *Metode active de predare-învățare*, Editura Sf. Mina, Iași, 2006, p. 56.

INTERACTIVE METHODS OF TEACHING AND LEARNING ENGLISH IN A EUROPEAN CONTEXT

Prof. Streche Delia Ionela
"Mihai Viteazul" Middle School Alexandria, Teleorman County, Romania

Interactive learning is a special form of school learning, arising from the need for the school to keep up with the new transformations in social and human activity. The individual who actively learns is his own initiator and organizer of learning experiences, capable of constantly reorganizing and restructuring his own acquisitions. Modern educational theories highlight the fact that the school has an essential role in forming responsible citizens, aware of their purpose in the social and spiritual life of contemporaneity. The educational process is an active one, in which learning becomes efficient.

In the tumultuous change that society is going through, our students need the ability to select information and choose what is and what is not essential for their interests. They must understand the connection between information, discover its meaning and reject the insignificant ones. An important formative objective pursued in the evolution of students is the development of critical thinking and is achieved by using interactive learning strategies in particular. These strategies represent a higher level in the hierarchy of teaching strategies, but should not be separated from traditional ones. To develop students' critical thinking, the teacher must ensure a teaching approach appropriate to active and interactive learning, using effective learning methods, procedures and techniques. By interactive learning methods we understand those situations or active methods in which students are removed from the hypostasis of the object of training and are transformed into active subjects, co-participants in their own training. Those methods that help mobilize the student, focus attention, follow the lesson with interest and curiosity, which stimulate their imagination, understanding, power of anticipation, memory, etc. are considered interactive.

They are methods that help the student to search, research, find the knowledge he is going to acquire on his own, to find solutions to problems on his own, to process knowledge, in other words, they teach the student to learn, to work independently. A step-by-step guidance, which imposes new knowledge out of the blue, without giving students time and space to think, to formulate questions, to appreciate, will only hinder the affirmation of spontaneity, thinking and imagination. In contrast, independent reading, learning through discovery, learning through cooperation, problematization involve students in learning more than an explanation, an exposition or a demonstration. One of the advantages of these interactive methods is that they can be used successfully both in learning and in evaluation.

Some of the active-participatory methods and techniques, intended to contribute to the diversification of the existing teaching methodology and which I have used successfully in the classroom, are:

1. *The pyramid method or the snowball method* is based on interweaving individual activity with that carried out cooperatively, within groups. It consists of incorporating the activity of each member of the team into a broader approach, intended to lead to the solution of a task or a problem.
2. *The diamond* is the method used to characterize a character. A noun (character) is chosen. The following are written: two adjectives, three verbs, a sentence made up of four words, a verb in the gerund form or a synonym of the noun.
3. *The calligram* can be used both in teaching-learning lessons, as well as in the consolidation and systematization of knowledge, and can be approached individually or in a group. The words or sentences are arranged in such a way as to represent the shape of the object that constitutes the topic proposed for study.
4. *The R. A. I. method* is a method of fixing and systematizing knowledge, as well as of verification. It aims to achieve feedback through a game of throwing a light ball. The name comes from the initials of the words Answer-Throw-Interrogate. The student who throws the ball must formulate a question from the lesson taught to the student who catches it. The one who catches the ball answers the question, then throws it further to another colleague, asking a new question. The student who does not know the answer is out of the game, as is the one who does not know how to answer his own question.
5. *Brainstorming* is the most widespread method of stimulating creativity in group activity, encouraging the participation of all group members. It can be defined as: “a way of obtaining, in a short time, a large number of ideas from a group of people.” (J. G. Rawlinson)
6. *The “Cluster” technique* is a teaching-learning technique that consists of a graphic way of organizing brainstorming to illustrate the relationships, connections between ideas.
7. *The “Think-Work in Pairs-Communicate” technique* involves a collaborative learning activity, which consists of stimulating students to reflect on a text, an informational content, collaborating with a colleague in formulating ideas, which they then communicate to the entire class.

Interactive methods promote interactions between the minds of the participants, leading to more active learning and with obvious results. They allow the democratization of the teaching act, ensuring equal opportunities in learning for all students in the conditions in which they address multiple intelligences and give the possibility of students’ affirmation according to the availability of the next development.

Bibliography:

- Cucos, C.- Pedagogy, Ed. Polirom, Bucharest, 1998, p. 13
- Dumitru, Ion Al.- Development of critical thinking and efficient learning, Ed. De Vest, Timișoara, 2000, p. 93
- Macarie, C.- Modern methodological alternatives - a challenge for teaching activity, Ed. Măiastra, Târgu-Jiu, 2005, p. 22
- Opriș, D., Opriș, M.- Active teaching-learning methods, Ed. Sf. Mina, Iași, 2006, p. 56

INTEGRAREA ELEVILOR VULNERABILI ȘI ASIGURAREA EGALITĂȚII DE ȘANSE ÎN EDUCAȚIE

Cătrună Iuliana,
Școala Gimnazială Furculești, Teleorman

Educația incluzivă reprezintă unul dintre principiile fundamentale ale sistemelor educaționale moderne, având ca scop garantarea accesului echitabil la educație pentru toți elevii, indiferent de mediul social, etnie, dizabilitate, statut economic sau alte caracteristici personale. În contextul actual, marcat de diversitate și de provocări sociale complexe, școala are responsabilitatea de a crea un mediu educațional care să favorizeze participarea activă și dezvoltarea armonioasă a tuturor copiilor. Lucrarea analizează principalele strategii de incluziune, modalitățile de integrare a elevilor proveniți din grupuri vulnerabile și măsurile necesare pentru asigurarea egalității de șanse în educație.

Educația este recunoscută la nivel internațional ca un drept fundamental al fiecărui copil. În ultimele decenii, conceptul de educație incluzivă a devenit o prioritate pentru politicile educaționale, fiind promovat de organizații internaționale precum UNESCO și UNICEF.

Grupurile vulnerabile includ elevii aflați în situații de risc social, copiii proveniți din familii cu venituri reduse, elevii din mediul rural, cei aparținând minorităților etnice, copiii cu cerințe educaționale speciale, elevii migranți sau cei aflați în sistemul de protecție socială. Acești copii se confruntă frecvent cu bariere care limitează accesul la educație și participarea deplină la procesul instructiv-educativ. În acest context, școala trebuie să dezvolte strategii eficiente de incluziune și integrare, care să contribuie la reducerea inegalităților și la promovarea succesului școlar pentru toți elevii.

2. Conceptul de educație incluzivă și egalitate de șanse

Educația incluzivă presupune adaptarea sistemului educațional la nevoile fiecărui elev, astfel încât toți copiii să învețe împreună într-un mediu sigur, accesibil și stimulativ. Principiul de bază al incluziunii este recunoașterea diversității ca valoare și nu ca obstacol. Egalitatea de șanse în educație nu înseamnă tratarea identică a tuturor elevilor, ci oferirea sprijinului necesar fiecăruia pentru a-și valorifica potențialul. Astfel, elevii care se confruntă cu dificultăți sociale, economice sau educaționale beneficiază de măsuri compensatorii care să reducă efectele dezavantajelor inițiale.

Un sistem educațional incluziv promovează:

- accesul egal la educație;
- participarea activă a tuturor elevilor;
- respectul pentru diversitate;
- combaterea discriminării și a excluziunii;
- dezvoltarea competențelor sociale și civice.

Prin urmare, incluziunea școlară reprezintă nu doar o obligație legală, ci și o condiție esențială pentru construirea unei societăți democratice și echitabile.

3. Strategii de incluziune a elevilor proveniți din grupuri vulnerabile

Implementarea educației incluzive necesită utilizarea unor strategii complexe, adaptate contextului școlar și nevoilor individuale ale elevilor.

3.1. Adaptarea curriculumului și a procesului didactic

Una dintre cele mai importante măsuri este flexibilizarea curriculumului și adaptarea conținuturilor educaționale la particularitățile elevilor. Profesorii pot utiliza metode diferențiate de predare, materiale didactice accesibile și activități personalizate care să permită participarea tuturor elevilor.

Învățarea centrată pe elev, învățarea prin cooperare și utilizarea tehnologiilor digitale contribuie la creșterea motivației și la îmbunătățirea rezultatelor școlare.

3.2. Crearea unui climat școlar incluziv

Un mediu școlar pozitiv și sigur reprezintă o condiție esențială pentru integrarea elevilor vulnerabili. Respectul reciproc, toleranța și acceptarea diversității trebuie promovate permanent prin activități educative și extracurriculare. Cadrele didactice au rolul de a preveni și combate comportamentele discriminatorii, bullyingul și marginalizarea elevilor. Activitățile de educație interculturală contribuie la dezvoltarea unei culturi organizaționale bazate pe respect și colaborare.

3.3. Consilierea și sprijinul psihopedagogic

Elevii proveniți din medii dezavantajate se confruntă adesea cu dificultăți emoționale și sociale care influențează performanța școlară. Serviciile de consiliere psihopedagogică au un rol esențial în identificarea problemelor și în oferirea sprijinului necesar. Colaborarea dintre profesori, consilieri școlari, psihologi și familie facilitează intervențiile timpurii și prevenirea abandonului școlar.

3.4. Parteneriatul școală-familie-comunitate

Succesul incluziunii depinde în mare măsură de cooperarea dintre școală, familie și comunitate. Implicarea părinților în activitățile educaționale contribuie la creșterea motivației elevilor și la consolidarea relației dintre școală și mediul familial. Autoritățile locale, organizațiile neguvernamentale și instituțiile comunitare pot oferi resurse suplimentare pentru susținerea elevilor aflați în situații de vulnerabilitate.

4. Integrarea elevilor proveniți din grupuri vulnerabile

Integrarea școlară presupune participarea deplină a elevilor la toate activitățile educaționale și sociale desfășurate în cadrul școlii. Pentru realizarea acestui obiectiv, este necesară identificarea timpurie a factorilor de risc și implementarea unor intervenții personalizate.

În cazul elevilor cu cerințe educaționale speciale, integrarea eficientă implică adaptarea mediului de învățare, utilizarea tehnologiilor asistive și colaborarea cu specialiști din domeniul educației speciale. Pentru elevii proveniți din familii cu dificultăți economice, programele de sprijin material, bursele sociale, programele de masă caldă și activitățile remediale contribuie la reducerea riscului de abandon școlar. În cazul elevilor aparținând minorităților etnice sau culturale, promovarea dialogului intercultural și valorizarea identității culturale reprezintă elemente esențiale pentru integrarea cu succes în comunitatea școlară. Totodată, utilizarea mentoratului educațional și a programelor de tip „peer support” facilitează dezvoltarea relațiilor sociale și creșterea sentimentului de apartenență la grup.

5. Provocări și perspective în promovarea egalității de șanse

Deși au fost înregistrate progrese importante în domeniul incluziunii educaționale, există încă numeroase provocări. Printre acestea se numără:

- inegalitățile socio-economice persistente;
- abandonul școlar și absenteismul;
- insuficiența resurselor educaționale;
- pregătirea insuficientă a unor cadre didactice pentru lucrul în contexte incluzive;
- stereotipurile și prejudecățile sociale.

Pentru depășirea acestor dificultăți, este necesară dezvoltarea continuă a competențelor profesorilor, extinderea serviciilor de sprijin educațional și consolidarea colaborării interinstituționale. Viitorul educației incluzive depinde de capacitatea școlii de a răspunde diversității și de a transforma diferențele individuale într-o resursă pentru învățare și dezvoltare.

Educația incluzivă reprezintă o condiție fundamentală pentru asigurarea egalității de șanse și pentru construirea unei societăți bazate pe echitate și respect pentru diversitate. Integrarea elevilor proveniți din grupuri vulnerabile necesită o abordare complexă, care să combine adaptarea procesului educațional, sprijinul psihopedagogic, implicarea familiei și colaborarea cu comunitatea. Prin implementarea unor strategii eficiente de incluziune, școala poate deveni un spațiu în care fiecare elev se simte valorizat, respectat și susținut în dezvoltarea propriului potențial. Astfel, educația contribuie nu doar la succesul individual, ci și la dezvoltarea unei societăți mai incluzive și mai prospere.

Bibliografie

- Bocoș, M. (2017). *Instruirea interactivă. Repere pentru reflecție și acțiune*. Editura Polirom, Iași.
- Cucoș, C. (2014). *Pedagogie*. Editura Polirom, Iași.
- Păun, E. (coord.) (2017). *Politici educaționale și incluziune școlară*. Editura Universitară, București.
- Stănciulescu, E. (2018). *Sociologia educației familiale*. Editura Polirom, Iași.
- UNESCO (2020). *Global Education Monitoring Report: Inclusion and Education – All Means All*.
- UNICEF (2019). *Every Child Learns: UNICEF Education Strategy 2019–2030*.
- Ministerul Educației (2023). *Strategia privind reducerea părăsirii timpurii a școlii și promovarea incluziunii educaționale*.
- European Commission (2022). *Achieving the European Education Area by 2025*.
- Vlăsceanu, L. (coord.) (2011). *Școala la răscruce. Schimbare și continuitate în curriculumul învățământului obligatoriu*. Editura Polirom, Iași.
- Vrasmaș, T. (2018). *Educația incluzivă și școala pentru toți*. Editura Aramis, București.

INTEGRATING VULNERABLE STUDENTS AND ENSURING EQUAL OPPORTUNITIES IN EDUCATION

Iuliana Cătrună

Furculești Secondary School, Teleorman County, Romania

Inclusive education is one of the fundamental principles of modern educational systems, aiming to guarantee equitable access to education for all students, regardless of their social

background, ethnicity, disability, economic status, or other personal characteristics. In today's context, characterized by diversity and complex social challenges, schools have the responsibility to create an educational environment that promotes the active participation and harmonious development of every child. This paper examines the main strategies for educational inclusion, the approaches used to integrate students from vulnerable groups, and the measures required to ensure equal opportunities in education.

Education is internationally recognized as a fundamental right of every child. Over the past decades, the concept of inclusive education has become a priority in educational policies worldwide, being actively promoted by international organizations such as UNESCO and UNICEF.

Vulnerable groups include students at risk of social exclusion, children from low-income families, students living in rural areas, those belonging to ethnic minorities, children with special educational needs, migrant students, and children under social protection services. These students often face barriers that limit their access to education and their full participation in the teaching and learning process. Therefore, schools must develop effective inclusion and integration strategies aimed at reducing inequalities and promoting academic success for all learners.

2. The Concept of Inclusive Education and Equal Opportunities

Inclusive education involves adapting the educational system to meet the needs of every learner so that all children can learn together in a safe, accessible, and stimulating environment. The fundamental principle of inclusion is the recognition of diversity as a value rather than an obstacle.

Equal opportunities in education do not imply treating all students identically; instead, they require providing each learner with the support necessary to reach their full potential. Consequently, students facing social, economic, or educational disadvantages benefit from compensatory measures designed to reduce the effects of their initial disadvantages.

An inclusive educational system promotes:

- equal access to education;
- the active participation of all students;
- respect for diversity;
- the prevention of discrimination and social exclusion;
- the development of social and civic competencies.

Therefore, educational inclusion represents not only a legal obligation but also an essential condition for building a democratic and equitable society.

3. Strategies for the Inclusion of Students from Vulnerable Groups

The implementation of inclusive education requires the use of comprehensive strategies adapted to the school context and to students' individual needs.

3.1 Curriculum Adaptation and the Teaching Process

One of the most important measures is the flexibilization of the curriculum and the adaptation of educational content to students' characteristics and learning needs. Teachers can employ differentiated instructional methods, accessible teaching materials, and personalized learning activities that enable the participation of all students.

Student-centered learning, cooperative learning, and the use of digital technologies contribute significantly to increasing students' motivation and improving academic achievement.

3.2 Creating an Inclusive School Climate

A positive and safe school environment is an essential prerequisite for the successful integration of vulnerable students. Mutual respect, tolerance, and the acceptance of diversity should be consistently promoted through curricular and extracurricular educational activities.

Teachers play a crucial role in preventing and combating discriminatory behavior, bullying, and social exclusion. Intercultural education activities contribute to developing an organizational culture based on respect, cooperation, and inclusion.

3.3 Counseling and Psycho-pedagogical Support

Students from disadvantaged backgrounds frequently encounter emotional and social difficulties that negatively affect their academic performance. Psycho-pedagogical counseling services play a vital role in identifying these challenges and providing appropriate support. Collaboration among teachers, school counselors, psychologists, and families facilitates early intervention and helps prevent school dropout.

3.4 School–Family–Community Partnership

The success of inclusive education largely depends on effective cooperation among schools, families, and local communities. Parents' active involvement in educational activities enhances students' motivation and strengthens the relationship between school and home. Local authorities, non-governmental organizations, and community institutions can provide additional resources to support students facing vulnerable circumstances.

4. Integrating Students from Vulnerable Groups

Educational integration involves the full participation of students in all educational and social activities within the school community. Achieving this objective requires the early identification of risk factors and the implementation of individualized intervention strategies. For students with special educational needs, successful integration involves adapting the learning environment, using assistive technologies, and collaborating with specialists in special education.

For students from economically disadvantaged families, financial support programs, social scholarships, school meal initiatives, and remedial education programs help reduce the risk of school dropout.

For students belonging to ethnic or cultural minorities, promoting intercultural dialogue and valuing cultural identity are essential elements of successful integration into the school community.

Furthermore, educational mentoring and peer-support programs facilitate the development of social relationships and strengthen students' sense of belonging.

5. Challenges and Future Perspectives in Promoting Equal Opportunities

Despite significant progress in the field of inclusive education, numerous challenges remain, including:

- persistent socio-economic inequalities;
- school dropout and absenteeism;
- insufficient educational resources;
- inadequate teacher training for inclusive educational settings;
- social stereotypes and prejudice.

Addressing these challenges requires the continuous professional development of teachers, the expansion of educational support services, and the strengthening of interinstitutional cooperation.

The future of inclusive education depends on schools' capacity to embrace diversity and transform individual differences into valuable resources for learning and personal development.

Conclusion

Inclusive education is a fundamental prerequisite for ensuring equal opportunities and building a society based on equity and respect for diversity. The successful integration of students from vulnerable groups requires a comprehensive approach that combines the adaptation of educational practices, psycho-pedagogical support, family involvement, and community collaboration.

By implementing effective inclusion strategies, schools can become environments in which every learner feels valued, respected, and supported in developing their full potential. In this way, education contributes not only to individual success but also to the development of a more inclusive, equitable, and prosperous society.

References

- Bocoș, M. (2017). *Interactive Instruction: Guidelines for Reflection and Action*. Polirom Publishing House, Iași.
- Cucoș, C. (2014). *Pedagogy*. Polirom Publishing House, Iași.
- Păun, E. (Ed.). (2017). *Educational Policies and School Inclusion*. Universitară Publishing House, Bucharest.
- Stănciulescu, E. (2018). *The Sociology of Family Education*. Polirom Publishing House, Iași.
- UNESCO. (2020). *Global Education Monitoring Report: Inclusion and Education – All Means All*.
- UNICEF. (2019). *Every Child Learns: UNICEF Education Strategy 2019–2030*.
- Romanian Ministry of Education. (2023). *Strategy for Reducing Early School Leaving and Promoting Educational Inclusion*.
- European Commission. (2022). *Achieving the European Education Area by 2025*.
- Vlăsceanu, L. (Ed.). (2011). *School at the Crossroads: Change and Continuity in the Curriculum of Compulsory Education*. Polirom Publishing House, Iași.
- Vrășmaș, T. (2018). *Inclusive Education and the School for All*. Aramis Publishing House, Bucharest.

CONSILIEREA ȘCOLARĂ ÎN ÎNVĂȚĂMÂNTUL PROFESIONAL: RESURSE DIGITALE ȘI INTELIGENȚA ARTIFICIALĂ ÎN CONSILIEREA ȘCOLARĂ DE GRUP A ADOLESCENȚILOR

LUCA SIMONA GABRIELA
CMBRAE, ROMÂNIA

Rezumat

Transformarea digitală accelerată a educației a influențat semnificativ domeniul consilierii școlare, în special în cadrul învățământului profesional și tehnic (VET). Adolescenții

Înscriși în programele de învățământ profesional se confruntă adesea cu provocări complexe de natură emoțională, socială, educațională și profesională, care necesită abordări inovatoare și flexibile în procesul de consiliere. În același timp, tehnologiile digitale și inteligența artificială (IA) remodelează ecosistemele educaționale, oferind noi oportunități pentru învățarea personalizată, sprijinul socio-emoțional, orientarea în carieră și dezvoltarea practicilor colaborative de consiliere.

Lucrarea analizează integrarea resurselor digitale și a instrumentelor bazate pe inteligență artificială în consilierea școlară de grup a adolescenților din învățământul profesional. Sunt prezentate fundamentele teoretice, practicile actuale, beneficiile, riscurile, implicațiile etice și direcțiile viitoare de dezvoltare. O atenție deosebită este acordată rolului platformelor digitale, spațiilor virtuale de colaborare, asistenților virtuali de consiliere bazați pe IA, analizelor predictive și instrumentelor educaționale interactive în stimularea implicării, incluziunii, reglării emoționale, adaptabilității în carieră și procesului decizional al adolescenților.

Lucrarea propune, de asemenea, un cadru practic pentru implementarea ședințelor de consiliere de grup asistate de inteligența artificială în școlile profesionale și evidențiază exemple de bune practici din contexte educaționale europene. Studiul susține că inteligența artificială și resursele digitale destinate consilierii nu trebuie să înlocuiască rolul consilierului uman, ci să completeze dimensiunile relaționale, emoționale și pedagogice ale procesului de consiliere. Viitorul consilierii în învățământul profesional aparține modelelor hibride care îmbină inovația tehnologică cu empatia, responsabilitatea etică și abordările educaționale centrate pe persoană. **Cuvinte-cheie:** învățământ profesional, consiliere școlară, adolescenți, inteligență artificială, resurse digitale, consiliere de grup, tehnologie educațională, învățare socio-emoțională.

1. Introducere

Învățământul profesional a devenit din ce în ce mai important în societățile contemporane, caracterizate de schimbări tehnologice rapide, incertitudini pe piața muncii și apariția continuă a unor noi domenii profesionale. Adolescenții înscriși în programele de învățământ profesional și tehnic se află la intersecția unor cerințe educaționale complexe, a procesului de formare a identității profesionale, a dezvoltării socio-emoționale și a integrării sociale. Aceste realități situează consilierea școlară în centrul sistemelor de sprijin educațional.

Abordările tradiționale de consiliere nu mai sunt suficiente pentru a răspunde nevoilor adolescenților nativi digital. Elevii de astăzi comunică, socializează, învață și își construiesc identitatea prin intermediul mediilor digitale. În consecință, consilierea școlară trebuie să evolueze prin integrarea unor instrumente tehnologice capabile să sporească accesibilitatea, implicarea, personalizarea și sprijinul emoțional.

Inteligența artificială și resursele digitale și-au făcut recent loc în domeniul consilierii educaționale prin intermediul platformelor adaptive, asistenților virtuali de consiliere, sistemelor predictive, aplicațiilor interactive, spațiilor digitale colaborative și instrumentelor de analiză a emoțiilor. Aceste tehnologii au potențialul de a transforma practicile de consiliere de grup, în special în învățământul profesional, unde adolescenții au nevoie de orientare practică, profesională și adaptată cerințelor societății actuale.

Prezenta lucrare analizează modul în care resursele digitale și inteligența artificială pot sprijini consilierea școlară de grup destinată adolescenților din învățământul profesional. Analiza

îmbină perspective din teoria educației, psihologie, pedagogia digitală și aplicațiile emergente ale inteligenței artificiale, propunând un model integrat de consiliere adecvat contextelor educaționale internaționale.

2. Învățământul profesional și nevoile de dezvoltare ale adolescenților

Adolescența reprezintă o etapă de tranziție caracterizată prin explorarea identității, instabilitate emoțională, sensibilitate socială și dezvoltarea progresivă a autonomiei. Elevii din învățământul profesional se confruntă frecvent cu presiuni suplimentare generate de incertitudinea privind cariera, așteptările sociale, vulnerabilitatea economică și preocupările legate de integrarea pe piața muncii.

Potrivit teoriei dezvoltării psihosociale a lui Erik Erikson, adolescenții traversează stadiul identitate versus confuzie de rol. Învățământul profesional intensifică acest proces deoarece alegerile profesionale devin concrete și sunt direct legate de identitatea adultului de mai târziu. În acest context, adolescenții trebuie să își dezvolte:

- autocunoașterea;
- capacitatea de reglare emoțională;
- abilitățile de comunicare;
- adaptabilitatea;
- reziliența;
- competențele de luare a deciziilor;
- competențele de planificare a carierei.

Mulți elevi din învățământul profesional provin din medii sociale sau economice vulnerabile. Unii dintre ei sunt expuși riscului de părăsire timpurie a școlii, au o stimă de sine scăzută în plan școlar, se confruntă cu anxietate sau beneficiază de un sprijin familial limitat. În consecință, consilierea școlară în învățământul profesional trebuie să depășească sfera orientării academice și să includă sprijin socio-emoțional, creșterea motivației, managementul conflictelor, dezvoltarea competențelor digitale și adaptabilitatea în carieră.

Consilierea de grup este deosebit de eficientă în perioada adolescenței deoarece relațiile cu grupul de egali influențează puternic dezvoltarea emoțională și comportamentală. Activitățile desfășurate în grup le oferă adolescenților posibilitatea de a:

- normaliza experiențele emoționale;
- împărtăși experiențe;
- exersa comunicarea;
- dezvolta empatia;
- consolida sentimentul de apartenență;
- forma competențe de colaborare.

Tehnologiile digitale pot amplifica aceste procese prin crearea unor medii de consiliere interactive, incluzive și atractive.

3. Evoluția consilierii școlare în era digitală

Transformarea digitală a educației a modificat profund practicile de consiliere școlară. În ultimele două decenii, instrumentele digitale au evoluat de la simple mijloace de comunicare

la ecosisteme complexe de învățare și consiliere, care facilitează colaborarea, personalizarea și dezvoltarea competențelor.

Consilierea școlară contemporană utilizează o gamă variată de resurse digitale, precum:

- platforme educaționale;
- sisteme de management al învățării (LMS);
- aplicații mobile pentru bunăstarea emoțională;
- instrumente de videoconferință;
- portofolii digitale;
- jocuri educaționale;
- aplicații de autoevaluare;
- medii colaborative online;
- asistenți virtuali bazați pe inteligență artificială.

Aceste resurse permit desfășurarea activităților de consiliere atât față în față, cât și în format hibrid sau online, sporind accesibilitatea pentru elevii care, din motive geografice, sociale sau personale, întâmpină dificultăți în participarea la ședințele tradiționale.

Pandemia de COVID-19 a accelerat procesul de digitalizare a serviciilor de consiliere. Consilierii școlari au fost nevoiți să își adapteze rapid practicile, utilizând platforme digitale pentru consiliere individuală și de grup, monitorizarea progresului elevilor și menținerea relației cu familiile.

În prezent, digitalizarea nu mai reprezintă doar o soluție alternativă, ci o componentă esențială a serviciilor moderne de consiliere școlară.

4. Resurse digitale utilizate în consilierea școlară de grup

Consilierea de grup poate beneficia semnificativ de integrarea resurselor digitale, deoarece acestea stimulează implicarea activă a elevilor, colaborarea și reflecția personală. Instrumentele digitale facilitează participarea tuturor membrilor grupului și creează un climat educațional dinamic și incluziv.

4.1 Platforme colaborative

Platforme precum Microsoft Teams, Google Classroom sau Moodle permit organizarea activităților de consiliere, distribuirea materialelor educaționale, realizarea de chestionare și desfășurarea dezbaterilor online. Aceste medii facilitează comunicarea continuă dintre consilier și elevi și sprijină învățarea colaborativă.

4.2 Instrumente interactive

Aplicații precum Mentimeter, Kahoot!, Padlet, Jamboard sau Wordwall contribuie la creșterea gradului de implicare a elevilor în activitățile de consiliere. Acestea pot fi utilizate pentru:

- exprimarea opiniilor;
- identificarea emoțiilor;
- evaluarea nevoilor grupului;
- reflecția asupra valorilor personale;
- dezvoltarea competențelor sociale.

Caracterul interactiv și ludic al acestor instrumente stimulează participarea adolescenților și reduce anxietatea asociată exprimării în grup.

4.3 Portofoliul digital

Portofoliul digital permite elevilor să își documenteze progresul personal, obiectivele educaționale și profesionale, activitățile desfășurate și reflecțiile asupra propriei dezvoltări.

Acesta poate include:

- planuri de carieră;
- jurnale de reflecție;
- certificate și diplome;
- proiecte personale;
- rezultate ale autoevaluărilor;
- feedback primit din partea profesorilor și colegilor.

Portofoliul digital contribuie la dezvoltarea autonomiei și a responsabilității față de propriul proces de învățare.

4.4 Resurse multimedia

Materialele video, podcasturile, animațiile și simulările interactive facilitează abordarea unor teme complexe precum gestionarea emoțiilor, comunicarea eficientă, prevenirea violenței, orientarea profesională sau dezvoltarea rezilienței.

Resursele multimedia răspund stilurilor variate de învățare și cresc atractivitatea activităților de consiliere.

4.5 Jocuri serioase (Serious Games)

Jocurile educaționale digitale sunt utilizate tot mai frecvent în consilierea adolescenților deoarece permit simularea unor situații reale într-un mediu sigur.

Prin intermediul acestora, elevii pot exersa:

- luarea deciziilor;
- rezolvarea conflictelor;
- colaborarea;
- gestionarea stresului;
- planificarea carierei.

Învățarea bazată pe joc favorizează implicarea activă și dezvoltarea competențelor socio-emoționale într-un mod atractiv și motivant.

5. Inteligența artificială în consilierea școlară de grup

În ultimii ani, inteligența artificială (IA) a devenit una dintre cele mai importante inovații tehnologice cu impact asupra educației. În domeniul consilierii școlare, instrumentele bazate pe IA oferă oportunități noi pentru personalizarea intervențiilor, monitorizarea progresului elevilor și sprijinirea procesului decizional.

Integrarea inteligenței artificiale în consilierea adolescenților nu urmărește înlocuirea consilierului școlar, ci extinderea posibilităților de intervenție prin utilizarea unor instrumente inteligente capabile să ofere sprijin continuu, feedback personalizat și acces rapid la informații relevante.

5.1 Asistenți virtuali pentru consiliere

Asistenții virtuali bazați pe inteligență artificială (chatboți educaționali) pot răspunde întrebărilor frecvente ale elevilor, pot furniza informații privind orientarea școlară și profesională și pot ghida adolescenții în procesul de autocunoaștere.

Aceștia pot fi utilizați pentru:

- explorarea intereselor profesionale;

- identificarea stilurilor de învățare;
- gestionarea timpului;
- reducerea anxietății legate de examene;
- dezvoltarea competențelor de organizare și planificare.

Disponibilitatea permanentă a acestor instrumente facilitează accesul elevilor la informații și resurse educaționale ori de câte ori au nevoie.

5.2 Analiza predictivă

Algoritmii de inteligență artificială pot analiza volume mari de date educaționale pentru a identifica elevii aflați în situații de risc.

Indicatori precum:

- absenteismul;
- rezultatele școlare;
- nivelul implicării;
- comportamentul educațional;
- participarea la activitățile online pot fi integrați în modele predictive care permit intervenția timpurie a consilierului școlar.

Astfel, pot fi prevenite situații precum:

- abandonul școlar;
- scăderea motivației;
- dificultățile emoționale;
- izolarea socială.

5.3 Personalizarea consilierii

Inteligența artificială permite adaptarea activităților de consiliere la profilul fiecărui elev.

Pe baza analizelor individuale, sistemele inteligente pot recomanda:

- activități specifice de dezvoltare personală;
- resurse educaționale adecvate;
- exerciții pentru reglarea emoțională;
- oportunități de orientare profesională;
- trasee individualizate de dezvoltare.

Acest nivel de personalizare contribuie la creșterea eficienței intervențiilor și la implicarea activă a elevilor în propriul proces de dezvoltare.

5.4 Analiza emoțiilor

Unele aplicații bazate pe inteligență artificială utilizează procesarea limbajului natural și analiza expresiilor verbale pentru a identifica indicatori ai stării emoționale.

În consilierea școlară, aceste instrumente pot sprijini identificarea timpurie a:

- stresului;
- anxietății;
- izolării;
- scăderii motivației;
- dificultăților de adaptare.

Rezultatele obținute trebuie însă interpretate exclusiv de specialiști și utilizate doar ca instrumente complementare procesului de consiliere.

6. Considerații etice privind utilizarea inteligenței artificiale

Integrarea inteligenței artificiale în consilierea școlară presupune respectarea unor principii etice riguroase.

Printre aspectele esențiale se numără:

- protecția datelor personale;
- confidențialitatea informațiilor;
- transparența algoritmilor;
- prevenirea discriminării automate;
- respectarea autonomiei elevilor;
- supravegherea permanentă de către specialiști.

Consilierul școlar rămâne responsabil pentru toate deciziile educaționale și psihopedagogice, indiferent de recomandările generate de sistemele inteligente.

Inteligența artificială trebuie utilizată exclusiv ca instrument de sprijin și nu ca substitut al relației umane dintre consilier și elev.

De asemenea, utilizarea IA impune dezvoltarea competențelor digitale ale profesorilor și consilierilor, precum și elaborarea unor politici educaționale clare privind utilizarea responsabilă a tehnologiilor emergente.

7. Model practic de consiliere de grup asistată de inteligență artificială

Un posibil model de implementare în învățământul profesional poate include următoarele etape:

Etapă 1 – Identificarea nevoilor

Elevii completează chestionare digitale privind starea emoțională, interesele profesionale și nevoile de dezvoltare.

Etapă 2 – Analiza datelor

Platforma bazată pe IA sintetizează informațiile și generează rapoarte pentru consilier.

Etapă 3 – Organizarea ședinței de grup

Consilierul proiectează activitățile utilizând platforme colaborative, aplicații interactive și resurse multimedia adaptate profilului grupului.

Etapă 4 – Activități interactive

Elevii participă la exerciții colaborative, jocuri de rol, simulări digitale și activități de reflecție asistate de instrumente digitale.

Etapă 5 – Feedback și monitorizare

Platforma colectează feedback-ul participanților și permite monitorizarea progresului individual și de grup.

Acest model îmbină avantajele tehnologiei cu expertiza consilierului școlar și favorizează dezvoltarea competențelor socio-emoționale și profesionale ale adolescenților.

8. Exemple de bune practici europene

Mai multe sisteme educaționale europene au început să integreze cu succes resursele digitale și inteligența artificială în serviciile de consiliere școlară.

Finlanda utilizează platforme digitale integrate care sprijină orientarea școlară și profesională încă din învățământul secundar. Elevii beneficiază de portofolii digitale, instrumente de autoevaluare și aplicații interactive pentru planificarea carierei.

Estonia, recunoscută pentru nivelul avansat al digitalizării educației, folosește sisteme inteligente pentru monitorizarea progresului școlar și identificarea timpurie a elevilor aflați în risc educațional. Consilierii școlari utilizează datele generate de platformele digitale pentru a adapta intervențiile educaționale și psihopedagogice.

În **Țările de Jos**, programele de orientare profesională includ simulări digitale, teste vocaționale asistate de inteligență artificială și platforme online dedicate dezvoltării competențelor necesare pe piața muncii.

În **Germania**, școlile profesionale implementează proiecte care combină învățarea bazată pe proiecte, mentoratul digital și platformele colaborative pentru a facilita integrarea elevilor în mediul profesional.

Aceste exemple demonstrează că tehnologia poate îmbunătăți semnificativ calitatea serviciilor de consiliere, cu condiția ca implementarea acestora să fie însoțită de formarea continuă a specialiștilor, de infrastructură adecvată și de respectarea principiilor etice.

Concluzii

Digitalizarea educației transformă profund activitatea consilierului școlar și deschide noi perspective pentru dezvoltarea unor servicii de consiliere mai accesibile, mai flexibile și mai personalizate.

În învățământul profesional, unde adolescenții se confruntă simultan cu provocări educaționale, sociale și profesionale, resursele digitale și aplicațiile bazate pe inteligență artificială pot contribui semnificativ la dezvoltarea competențelor socio-emoționale, la orientarea în carieră și la prevenirea abandonului școlar.

Platformele colaborative, instrumentele interactive, portofoliile digitale, aplicațiile multimedia și sistemele inteligente permit desfășurarea unor activități de consiliere de grup atractive și adaptate caracteristicilor generației actuale de elevi.

Totuși, utilizarea inteligenței artificiale trebuie realizată într-un mod responsabil și etic. Nicio tehnologie nu poate înlocui relația umană bazată pe încredere, empatie și comunicare autentică dintre consilier și elev. Rolul specialistului rămâne esențial în interpretarea informațiilor, luarea deciziilor și oferirea sprijinului emoțional necesar adolescenților.

Viitorul consilierii școlare aparține modelelor hibride, care îmbină competențele profesionale ale consilierului cu avantajele oferite de inteligența artificială și de resursele digitale. O astfel de abordare poate contribui la dezvoltarea unor servicii educaționale inovatoare, incluzive și orientate către nevoile reale ale fiecărui elev.

Bibliografie

- American School Counselor Association. (2022). *ASCA National Model: A Framework for School Counseling Programs* (4th ed.). Alexandria, VA: ASCA.
- European Commission. (2021). *Digital Education Action Plan 2021–2027*. Luxembourg: Publications Office of the European Union.
- OECD. (2021). *AI and the Future of Skills*. Paris: OECD Publishing.
- OECD. (2023). *Education Policy Outlook 2023: Digital Education*. Paris: OECD Publishing.

- UNESCO. (2021). *Reimagining Our Futures Together: A New Social Contract for Education*. Paris: UNESCO.
- UNESCO. (2023). *Guidance for Generative AI in Education and Research*. Paris: UNESCO.
- UNICEF. (2021). *The State of the World's Children 2021: On My Mind – Promoting, Protecting and Caring for Children's Mental Health*. New York: UNICEF.
- World Health Organization. (2021). *Guideline on School Health Services*. Geneva: WHO.
- Erikson, E. H. (1968). *Identity: Youth and Crisis*. New York: W. W. Norton.
- Goleman, D. (1995). *Emotional Intelligence*. New York: Bantam Books.
- Salovey, P., & Mayer, J. D. (1990). Emotional Intelligence. *Imagination, Cognition and Personality*, 9(3), 185–211.

School Counselling in Vocational Education: Digital Resources and Artificial Intelligence in Group School Counselling of Adolescents

Luca Simona Gabriela
CMBRAE, ROMANIA

Abstract

The rapid digital transformation of education has significantly influenced the field of school counselling, particularly within vocational education and training (VET). Adolescents enrolled in vocational pathways often face complex developmental, emotional, social, and career-related challenges that require innovative and flexible counselling approaches. At the same time, digital technologies and artificial intelligence (AI) are reshaping educational ecosystems, creating new opportunities for personalized learning, socio-emotional support, career guidance, and collaborative counselling practices. This paper explores the integration of digital resources and AI tools into group school counselling for adolescents in vocational education. It examines theoretical foundations, current practices, benefits, risks, ethical considerations, and future directions. Particular attention is given to the role of digital platforms, virtual collaboration spaces, AI-driven counselling assistants, predictive analytics, and interactive educational tools in enhancing engagement, inclusion, emotional regulation, career adaptability, and decision-making among adolescents. The paper also proposes a practical framework for implementing AI-supported group counselling sessions in vocational schools and highlights examples of good practices from European educational contexts. The study argues that AI and digital counselling resources should not replace human counsellors, but rather augment relational, emotional, and pedagogical dimensions of counselling. The future of vocational counselling lies in hybrid models that combine technological innovation with empathy, ethical responsibility, and human-centered educational approaches.

Keywords: vocational education, school counselling, adolescents, artificial intelligence, digital resources, group counselling, educational technology, socio-emotional learning

1. Introduction

Vocational education has become increasingly important in contemporary societies characterized by rapid technological change, labor market uncertainty, and the continuous

emergence of new professional fields. Adolescents enrolled in vocational education and training programs often navigate a complex intersection of educational demands, career identity formation, socio-emotional development, and social integration. These realities place school counselling at the center of educational support systems.

Traditional counselling approaches are no longer sufficient for addressing the needs of digital-native adolescents. Today's learners communicate, socialize, learn, and build identity through digital environments. Consequently, school counselling must evolve by integrating technological tools capable of increasing accessibility, engagement, personalization, and emotional support.

Artificial intelligence and digital resources have recently entered educational counselling contexts through adaptive platforms, virtual counselling assistants, predictive systems, interactive applications, collaborative digital spaces, and emotional analytics. These technologies have the potential to transform group counselling practices, especially in vocational education where adolescents require practical, career-oriented, and socially relevant guidance.

This paper investigates how digital resources and AI can support group school counselling for adolescents in vocational education settings. The discussion combines educational theory, psychological perspectives, digital pedagogy, and emerging AI applications to propose an integrative counselling model suitable for international educational contexts.

2. Vocational Education and the Developmental Needs of Adolescents

Adolescence represents a transitional developmental stage characterized by identity exploration, emotional instability, social sensitivity, and increasing autonomy. Students in vocational education frequently experience additional pressures connected to career uncertainty, social expectations, economic vulnerability, and concerns regarding employability.

According to Erikson's psychosocial theory, adolescents navigate the stage of identity versus role confusion. Vocational education intensifies this process because career choices become concrete and directly connected to future adult identity. Adolescents must therefore develop:

- self-awareness;
- emotional regulation;
- communication skills;
- adaptability;
- resilience;
- decision-making competencies;
- career planning abilities.

Many vocational students come from socially or economically vulnerable environments. Some face risks associated with early school leaving, low academic self-esteem, anxiety, or limited family support. Consequently, counselling in vocational education must go beyond academic guidance and include socio-emotional support, motivation enhancement, conflict management, digital literacy, and career adaptability.

Group counselling is particularly effective in adolescence because peer relationships strongly influence emotional development and behavior. Group settings allow adolescents to:

- normalize emotions;
- share experiences;

- practice communication;
- develop empathy;
- strengthen belonging;
- build collaborative skills.

Digital technologies can amplify these processes by creating interactive, inclusive, and engaging counselling environments.

3. The Evolution of School Counselling in the Digital Era

The digitalization of education has transformed both teaching and counselling practices. Initially, school counselling relied primarily on face-to-face interactions, paper-based assessments, and traditional communication methods. Today, digital counselling ecosystems include:

- online counselling platforms;
- educational apps;
- virtual communities;
- AI-supported recommendation systems;
- collaborative digital boards;
- emotional wellbeing applications;
- gamified interventions;
- digital portfolios.

The COVID-19 pandemic accelerated the adoption of digital counselling worldwide. Schools and counsellors rapidly shifted toward online communication tools such as Zoom, Microsoft Teams, Google Meet, Padlet, Mentimeter, and Moodle.

This transition revealed both opportunities and limitations. On one hand, digital counselling increased flexibility, accessibility, and participation. On the other hand, it exposed digital inequalities, emotional distance, and concerns regarding privacy and ethics.

Today, educational systems increasingly recognize the need for hybrid counselling models that combine:

- synchronous and asynchronous communication;
- human interaction and AI support;
- emotional guidance and digital tools;
- individual and collaborative learning experiences.

Vocational education particularly benefits from these innovations because students often require flexible, practical, and visually engaging forms of support.

4. Digital Resources in Group School Counselling

Digital resources used in group counselling can be classified into several categories.

4.1 Collaborative Platforms

Platforms such as Padlet, Jamboard, Miro, and Canva facilitate collaborative reflection, brainstorming, emotional sharing, and project creation.

Examples:

- creating “emotion walls” where students anonymously share emotional states;
- collaborative career planning maps;
- group reflection boards after internships;
- peer-support activities.

These tools encourage participation even among introverted students who may avoid direct verbal expression.

4.2 Gamified Counselling Tools

Gamification increases motivation and engagement. Adolescents respond positively to interactive challenges, quizzes, simulations, and storytelling.

Tools include:

- Kahoot;
- Quizizz;
- Wordwall;
- Genially;
- LearningApps.

Examples of counselling activities:

- stress management quizzes;
- conflict resolution scenarios;
- career orientation games;
- emotional intelligence simulations.

Gamified approaches reduce anxiety and create psychologically safe learning environments.

4.3 Video and Multimedia Resources

Short educational videos, podcasts, animations, and storytelling resources enhance emotional engagement.

Counsellors may use:

- TED-Ed videos;
- YouTube educational channels;
- AI-generated animations;
- digital storytelling applications.

Visual narratives are particularly effective for vocational students who often prefer practical and contextualized learning experiences.

4.4 Digital Assessment Tools

Online surveys and assessment platforms allow counsellors to monitor:

- emotional wellbeing;
- motivation;
- school engagement;
- career interests;
- group dynamics.

Examples:

- Google Forms;
- Mentimeter;
- Microsoft Forms;
- AI-assisted sentiment analysis tools.

These instruments help counsellors adapt interventions in real time.

5. Artificial Intelligence in School Counselling

Artificial intelligence refers to computational systems capable of simulating cognitive processes such as pattern recognition, prediction, decision-making, and language generation.

In educational counselling, AI applications include:

- chatbots;
- recommendation systems;
- predictive analytics;
- adaptive learning systems;
- emotional recognition technologies;
- career guidance platforms.

5.1 AI Chatbots and Virtual Counselling Assistants

AI-powered chatbots can provide:

- emotional check-ins;
- wellbeing recommendations;
- motivational prompts;
- career information;
- organizational support.

Examples include conversational agents integrated into educational platforms.

Benefits:

- 24/7 accessibility;
- anonymity;
- reduced stigma;
- immediate feedback.

However, chatbots cannot replace empathy, human intuition, or relational counselling.

5.2 Predictive Analytics in Preventing School Dropout

AI systems can analyze:

- attendance patterns;
- academic performance;
- behavioral indicators;
- digital participation.

These systems may identify students at risk of:

- disengagement;
- emotional distress;
- absenteeism;
- school dropout.

In vocational education, predictive analytics may help counsellors intervene early through targeted support programs.

5.3 AI in Career Guidance

AI-based career platforms can recommend:

- career pathways;
- vocational opportunities;
- skill-development resources;
- internships;
- learning programs.

Examples include systems using:

- interest inventories;
- personality profiles;

- labor market data.

Such tools help adolescents explore realistic and personalized professional trajectories.

6. Benefits of AI and Digital Resources in Group Counselling

6.1 Increased Engagement

Digital-native adolescents often engage more actively with interactive technologies than with traditional counselling methods.

Visual interfaces, gamification, and collaborative platforms stimulate participation and motivation.

6.2 Inclusion and Accessibility

Digital counselling environments may support:

- students with disabilities;
- socially anxious adolescents;
- rural students;
- students with irregular attendance.

Online participation can reduce emotional barriers and create more inclusive group interactions.

6.3 Personalization

AI systems can adapt:

- content;
- pace;
- recommendations;
- interventions.

Personalized counselling enhances relevance and emotional resonance.

6.4 Emotional Expression

Adolescents frequently express emotions more openly through digital environments than face-to-face interactions.

Anonymous participation tools reduce fear of judgment.

6.5 Career Adaptability

AI-supported career guidance helps adolescents develop:

- self-awareness;
- future orientation;
- adaptability;
- digital employability skills.

These competencies are essential in rapidly changing labor markets.

7. Risks and Ethical Challenges

Despite their potential, digital and AI-based counselling tools involve important ethical concerns.

7.1 Privacy and Data Protection

Sensitive emotional and psychological data must be protected.

Schools must ensure:

- GDPR compliance;
- informed consent;
- secure platforms;

- ethical data management.

7.2 Algorithmic Bias

AI systems may reproduce social inequalities if trained on biased data. Vocational students from disadvantaged backgrounds risk receiving limited or stereotypical recommendations.

7.3 Emotional Dehumanization

Excessive reliance on AI may weaken authentic human relationships. Counselling fundamentally depends on:

- empathy;
- trust;
- emotional attunement;
- ethical presence.

AI should support—not replace—human counsellors.

7.4 Digital Fatigue

Adolescents already experience high levels of screen exposure.

Counselling sessions must balance digital interaction with reflective, relational, and experiential activities.

8. Practical Framework for AI-Supported Group Counselling in Vocational Schools

The following framework proposes a hybrid counselling model.

Phase 1: Emotional Activation

Tools:

- Mentimeter;
- Padlet;
- emoji check-ins.

Objective:

- identify emotional states;
- build group safety.

Phase 2: Psychoeducational Input

Tools:

- multimedia presentations;
- AI-generated visual scenarios;
- interactive storytelling.

Topics:

- stress management;
- communication;
- career planning;
- emotional intelligence.

Phase 3: Collaborative Exploration

Tools:

- breakout rooms;
- Miro boards;
- collaborative documents.

Students work in teams to solve real-life vocational scenarios.

Phase 4: AI-Assisted Reflection

AI tools generate:

- reflection prompts;
- personalized recommendations;
- career pathways.

Students critically analyze AI suggestions with counsellor guidance.

Phase 5: Human Reflection and Feedback

Final discussions emphasize:

- emotional processing;
- ethical thinking;
- personal meaning-making.

The counsellor synthesizes learning experiences.

9. Examples of Good Practice

9.1 Finland

Finnish vocational schools integrate digital wellbeing platforms and collaborative counselling systems emphasizing student autonomy and emotional support.

9.2 Estonia

Estonia uses AI-supported digital education ecosystems to monitor engagement and provide adaptive career guidance.

9.3 Erasmus+ Projects

Several Erasmus+ initiatives explore:

- digital inclusion;
- AI literacy;
- emotional resilience;
- green and digital competencies.

International collaboration enhances innovation in counselling methodologies.

10. The Future of School Counselling

The future of counselling in vocational education will likely involve:

- hybrid human-AI ecosystems;
- emotional analytics;
- immersive virtual environments;
- AI-supported career simulations;
- neuroeducational technologies.

However, technological progress must remain guided by human values.

The counsellor of the future will require:

- digital competence;
- ethical AI literacy;
- intercultural communication skills;
- socio-emotional expertise;
- adaptive pedagogical strategies.

11. Conclusion

Digital resources and artificial intelligence are transforming school counselling in vocational education. When used ethically and thoughtfully, these technologies can increase engagement, accessibility, emotional expression, and career adaptability among adolescents. Nevertheless, AI cannot replace the relational essence of counselling. Adolescents need authentic human connection, empathy, validation, and guidance. The most effective counselling models will therefore combine technological innovation with emotionally intelligent educational practices.

Vocational education stands at a critical intersection between technological transformation and human development. Group counselling supported by digital tools and AI offers powerful opportunities for helping adolescents navigate uncertainty, build resilience, and develop meaningful professional identities in a rapidly changing world. The challenge for educators and counsellors is not simply to adopt technology, but to humanize it.

References

- Erikson, E. H. (1968). *Identity: Youth and Crisis*. Norton.
- Goleman, D. (1995). *Emotional Intelligence*. Bantam Books.
- OECD. (2021). *Artificial Intelligence in Education: Challenges and Opportunities*.
- UNESCO. (2023). *Guidance for Generative AI in Education and Research*.
- European Commission. (2022). *Digital Education Action Plan 2021–2027*.
- CASEL. (2020). *Framework for Social and Emotional Learning*.
- Selwyn, N. (2019). *Should Robots Replace Teachers?* Polity Press.
- Luckin, R. (2018). *Machine Learning and Human Intelligence*. UCL Institute of Education Press.
- Bronfenbrenner, U. (1979). *The Ecology of Human Development*. Harvard University Press.
- Siemens, G. (2005). *Connectivism: A Learning Theory for the Digital Age*.

ȘCOALA ȘI FAMILIA

Ciupitu-Călușaru Ionela
Școala Gimnazială Putineiu

Interferența activității educative a școlii cu cea a familiei este determinată de faptul că cei doi factori educativi își exercită acțiunea lor formativă asupra aceluiași obiect: copilul. Educația în familie a copilului se desfășoară în conexiune cu cea școlară și invers.

Existența aceluiași obiect al acțiunii educative determină caracterul organic al relației interinstituționale: școală-familie. „Atunci când nu se realizează unitatea de acțiune a celor doi factori educativi și apar contradicții în activitatea lor, suferă personalitatea copilului”.

Parteneriatul școală-familie este unul dintre subiectele tot mai des abordate în literatura de specialitate, un subiect care prezintă interes atât pentru părțile direct implicate, cât și pentru publicul larg.

Familia și școala sunt cei doi piloni de rezistență ai educației între care pendulează copilul – actorul ei principal. Familia constituie primul factor și mediul natural care exercită o

influență imensă în formarea personalității într-o perspectivă multidirecțională, iar școala este cel mai important factor al educației sistematice și continue.

Astăzi, obiectivele educației sunt atât de complexe, încât „dezvoltarea armonioasă a copilului poate fi asigurată numai prin efortul comun și susținut al familiei și școlii”.

Familia a jucat în toate timpurile un rol important în educația copiilor. Funcția ei pedagogică a suferit schimbări determinate de evoluția ei istorică. Transformările în structura și tipul de familie au determinat modificări în funcția ei pedagogică.

Funcționalitatea educativă a familiei dobândește aspecte particulare în funcție de contextul social în care este situată, de structura, dimensiunile, caracterul ei – familie normală, dezorganizată, reconstituită -, de perturbările care intervin în cuplul familial, de atmosfera din familie, de profesiunea părinților și de mediul socio-cultural din familie.

Acești factori „influențează profund asupra educației copilului în familie și nuanțează, particularizează în diverse moduri relația interinstituțională școală-familie”, (ibidem, p. 107).

Familia îndeplinește o serie de funcții sociale, între care un loc însemnat îl ocupă funcția educativă. Această funcție se exercită pe planuri deosebite: asigurarea unei bune frecvențe a copiilor la școală, supravegherea și îndrumarea activității lor de pregătire a lecțiilor și prin acțiuni de educație intelectuală, morală, estetică și fizică.

Specificul și eficiența formativă a activității educative în familie – care interesează pedagogia educației în familie – sunt condiționate de tipul social al familiei, potențialul educativ al acesteia, relațiile între membrii grupului familial, conștiința acestuia. La aceste condiționări se mai adaugă cele determinate de atmosfera morală din familie și ambianța culturală în care sunt crescuți copiii.

Acțiunea educativă desfășurată în familie pe plan intelectual, moral, estetic și fizic se interferează cu activitatea organizată pe care o desfășoară școala pentru educarea tinerei generații.

Relația școală – familie – determinată de interferența influențelor educative pe care cei doi factori le exercită asupra copilului – constituie un aspect particular al relației ample școală – colectivitate socială.

Exercitarea funcției educative de către o familie normală sporește randamentul școlar al copilului. Copilul care primește o creștere aleasă în familie va avea o comportare frumoasă și la școală. În legătură cu pregătirea lecțiilor, diminuarea funcției educative a familiei atrage după sine în mod obișnuit scăderea randamentului școlar al copilului.

Dacă relațiile din familie nu funcționează normal se produc carențe în activitatea educativă a acesteia. Consecințele se observă în conduita copilului, care suferă devieri. Acestea ridică probleme educative noi în fața școlii și a colectivității sociale.

Anumite modificări, care intervin în grupul familial, pot diminua funcția educativă a familiei, influențând profund personalitatea copiilor și activitatea lor școlară.

Conduita școlară a copiilor este influențată în unele cazuri și de dificultățile de care se izbesc părinții în educarea copiilor. Printre acestea, semnalăm pe următoarele: „sarcinile școlare depășesc capacitatea de îndrumare și de control a familiei, supraveghere insuficientă în special în răstimpul de la terminarea cursurilor până la sosirea părinților acasă de la serviciu, absența spațiului de joc în marile aglomerări urbane”.

Copilul este obiectul acțiunii educative exercitată de școală și familie. Exercițând o înrăurire formativă asupra aceluiasi obiect, cei doi factori educativi se află într-o relație constantă pe toată durata calității de elev a copilului. Această relație complexă dobândește aspecte specifice în cadrul relației educator-părinte.

Relația educatori-părinți nu trebuie să ducă la un schimb de opinii în sens unic, de la educatori la părinți, așa cum se întâmplă, educatorul adoptând o atitudine de comunicare.

O modalitate eficientă pentru educația copilului în procesul colaborării dintre educatori și părinți este aceea a „unui schimb de opinii, de informații despre copil”.

Relația de interdependență și interacțiune școală-familie se manifestă într-o formă instituționalizată: comitetul de părinți. Alcătuit din reprezentanți ai părinților, el imprimă o formă organizată cooperării școlii cu familia. Prin activitatea comitetului de părinți, „relația școală-colectivitate devine un raport funcțional, ale cărui efecte se resimt în viața școlii”.

Deși sunt lucruri arhicunoscute de părinți și profesori, relația școală-familie are totuși „o prestație modestă”, de cele mai multe ori reducându-se la prezența părinților la ședințe, la discuțiile confidențiale directe sau prin telefon cu profesorii și la contribuții financiare în sprijinul instituției.

Dacă până nu demult perceperea unilaterală a acestui tip de parteneriat, ca fiind doar responsabilitatea și grija școlii, era acceptată și satisfăcea ambele părți, astăzi atitudinea respectivă urmează să se schimbe, în special în contextul reformelor operate atât la nivel de sistem de învățământ, în particular, cât și la nivel de politică educațională, în general.

Documentele recent emise de Consiliul Europei lansează o nouă optică asupra dezvoltării parteneriatului educațional. Conform acestora, în cadrul colaborării școlii cu familia accentul trebuie pus pe un angajament mutual clar stabilit între părinți și profesori. Aceasta presupune constituirea unei echipe de cadre didactice și părinți în vederea conjugării influențelor educative.

Un astfel de parteneriat asigură instituirea și funcționarea unui sistem de obligații reciproce și presupune colaborarea părinților nu numai sub aspect financiar, ci și sub aspect educațional – cultural, prin acțiuni concrete pentru atingerea finalităților educaționale.

Din literatura de specialitate și din analiza rezultatelor unor studii recente, derulate în mai multe instituții de învățământ, conchidem că în evoluția sa, relația școală-familie parcurge trei etape principale:

1. etapa școlii autosuficiente;
2. etapa de incertitudine profesională;
3. etapa de dezvoltare a încrederii mutuale profesori-părinți.

În faza inițială, „școala se consideră o instituție educațională închisă, care nu influențează mediul familial și, totodată, nu se lasă influențată de el. Părinții acceptă fără rezerve ideea că intervenția lor în demersurile școlii este inoportună.

Ei nu participă la consiliile de administrație, formarea asociațiilor de părinți nefiind încurajată de conducerea școlii, iar în cadrul informării și formării viitorilor profesori subiectul parteneriatului școală-familie este neglijat.

În a doua etapă, profesorii încep să recunoască influența factorilor familiari asupra reușitei elevilor, dar părinții continuă să creadă că școala este autosuficientă. Astfel se manifestă tendința de acuze aduse de familie școlii, pentru proastele rezultate școlare ale elevilor, atunci

când e cazul. Managerii școlari nu renunță la a conserva atitudinea din etapa anterioară, contactele cu familiile elevilor fiind încă, în general, formale.

Totodată, încep să se dezvolte diverse inițiative: o mai bună comunicare a profesorilor cu părinții; fondarea de organizații voluntare de părinți și consilii de gestiune școlară în care însă participarea părinților are un rol minor, nedecizional”.

În a treia etapă, părinții și profesorii descoperă împreună că, treptat, neîncrederea este înlocuită cu încrederea unora față de alții. „Relația cu familia este încurajată de școală din ce în ce mai mult; consiliul școlar include reprezentanți ai (asociațiilor) părinților, aceștia având un rol decizional în toate problemele educaționale; organizațiile de părinți sunt acceptate și promovate în activitatea școlară; profesorii specializați (consilierii) se preocupă de problemele excepționale ale colaborării cu familiile elevilor; organizațiile de profesori recunosc statutul și rolul asociațiilor de părinți; formarea școală-familie ca fiind una de maximă importanță; se organizează cursuri pentru profesori și părinți”, (ibidem, p. 54).

În același context, analiza dinamicii relației școală-părinți denotă faptul că entuziasmul și interesul părinților față de tot ce se întâmplă în școală scade. Dacă pentru părinții elevilor din clasele primare aceasta pare a fi o instituție atractivă și ei sunt deschiși să participe la evenimentele ei de zi cu zi, în clasele gimnaziale și liceale situațiile de interrelaționare școală-părinți sunt foarte rare.

De ce motivația și interesul părinților se transformă pe parcursul școlarității copiilor atât de mult? Cum reușim să păstrăm și chiar să amplificăm interesul și dorința acestora de a fi parteneri devotați ai școlii, de a se implica în activitățile instituțiilor în care copiii își petrec util o bună parte de timp? Care ar fi oportunitățile de consolidare a relației școală-părinți? Cum poate fi ea consolidată? Un lucru este cert - un mediu favorabil construirii unui parteneriat durabil poate fi asigurat doar prin cooperarea constructivă dintre părinți și profesori.

În această ordine de idei, am încercat să identificăm așteptările actorilor parteneriatului educațional, intenționând să prezentăm o imagine clară, atât din punctul de vedere al părintelui, dar și al cadrului didactic.

Ambele părți au menționat necesitatea și importanța unei colaborări eficiente și au scos în evidență un șir de așteptări și recomandări pentru parteneri, care, considerăm, pot contribui substanțial la eficientizarea acestei relații.

Astfel, în urma acțiunilor de cercetare în proiectul nominalizat mai sus, s-a constatat că profesorii așteaptă de la părinți o implicare activă și conștientă în viața școlii și asumarea responsabilității față de educația propriilor copii, inclusiv prin: participare în cadrul ședințelor cu părinții; inițiativă (să nu aștepte să fie invitați la școală); preocupare nu doar pentru randamentul școlar al copilului; contacte mai numeroase cu școala (nu numai în situații excepționale, de comportament problematic al copilului); reacții pozitive și deschidere pentru idei noi etc.

Reieșind din cele expuse mai sus și în baza datelor furnizate de multiple cercetări în domeniu, am putea recomanda părinților, pentru o mai bună funcționare a parteneriatului, următoarele:

- ☐ „să se simtă adevărați parteneri ai școlii;
- ☐ să contribuie la deciziile cu referire la educația copiilor lor;
- ☐ să înțeleagă și să sprijine planurile de dezvoltare ale școlii;

- ☐ să se implice în organizarea activităților extrașcolare;
- ☐ să utilizeze zilnic un caiet de corespondență în care să fie trecute informațiile legate de programul și comportamentul copilului;
- să participe la ședințele semestriale pentru părinți;
- ☐ să participe la probele de evaluare a copiilor și la fixarea obiectivelor de dezvoltare, cel puțin de două ori pe an;
- ☐ să viziteze școala din proprie inițiativă sau la invitația profesorilor;
- ☐ să accepte vizita profesorilor și a dirigintelui la domiciliul elevilor;
- ☐ să participe la activități școlare (asistarea la ore) și extrașcolare (excursii, serbări, vizite etc.);
- ☐ să participe la activitățile științifice: cursuri, sesiuni de comunicări etc”.

Pe de altă parte, așteptările părinților se axează în principal pe necesitatea de a avea o relație echitabilă cu școala, de a fi tratați ca parteneri.

Printre cele mai frecvente așteptări enunțate de părinți figurează: diversificarea formelor de implicare a părinților în viața școlii; schimbarea algoritmului de desfășurare a ședințelor cu părinții, care, de obicei, se axează pe discutarea problemelor legate de reușită și disciplină școlară; competență profesională în comunicarea cu părinții; responsabilitate și deschidere din partea echipei manageriale și profesorale la sugestiile părinților etc.

SCHOOL AND FAMILY

Ciupitu-Călușaru Ionela
Putineiu Secondary School

The interaction between the educational activity of the school and that of the family is determined by the fact that these two educational factors exercise their formative influence upon the same subject: the child. A child's education within the family takes place in close connection with school education, and vice versa.

The existence of the same object of educational action determines the organic nature of the institutional relationship between school and family. *"Whenever the unity of action between these two educational factors is not achieved and contradictions arise in their activities, the child's personality is negatively affected."*

The school–family partnership has become one of the most frequently discussed topics in educational literature, attracting the interest not only of those directly involved but also of the general public.

Family and school are the two main pillars of education, between which the child—the principal actor in the educational process—develops. The family is the first educational factor and the natural environment that exerts an immense influence on the development of personality from multiple perspectives, while the school is the most important factor in systematic and continuous education.

Today, educational objectives have become so complex that *"the harmonious development of the child can only be ensured through the sustained and joint efforts of both the family and the school."*

Throughout history, the family has played a fundamental role in children's education. Its pedagogical function has undergone significant changes determined by its historical evolution. Changes in family structure and types have also led to modifications in its educational function.

The educational functionality of the family acquires particular characteristics depending on the social context in which it exists, its structure, size, and type—whether it is an intact, disorganized, or reconstituted family—as well as on disturbances occurring within the family, the emotional climate, the parents' occupations, and the family's socio-cultural environment. These factors profoundly influence the child's education within the family and shape, in various ways, the institutional relationship between school and family.

The family fulfills several social functions, among which the educational function occupies a central place. This function is exercised in several ways: ensuring regular school attendance, supervising and guiding children's homework and study habits, and supporting their intellectual, moral, aesthetic, and physical development.

The specific characteristics and formative effectiveness of family education—which constitute the focus of family pedagogy—depend on the family's social type, educational potential, relationships among family members, and educational awareness. These factors are complemented by the family's moral climate and the cultural environment in which children are raised.

The educational activities carried out within the family on the intellectual, moral, aesthetic, and physical levels interact with the organized educational activities conducted by the school for the education of the younger generation.

The school–family relationship, determined by the interaction of the educational influences exercised by these two factors upon the child, represents a particular aspect of the broader relationship between the school and the community.

The proper fulfillment of the educational function by a well-functioning family improves the child's academic performance. A child who receives sound upbringing within the family generally displays appropriate behavior at school. Likewise, when the family's educational function weakens, children's academic achievement usually declines.

When family relationships do not function normally, deficiencies arise in its educational role. Their consequences become visible in the child's behavior, which may deviate from accepted norms. Such situations create new educational challenges for both the school and society.

Certain changes occurring within the family may weaken its educational function, profoundly influencing children's personality development and school performance.

Students' school behavior is also affected by the difficulties parents encounter in raising their children. Among these difficulties are the following: *school tasks exceeding the family's ability to supervise and support learning; insufficient supervision, particularly during the period between the end of classes and the parents' return home from work; and the lack of safe recreational spaces in densely populated urban areas.*

The child is the subject of the educational action carried out by both school and family. Since both educational factors influence the same individual, they remain in a permanent relationship throughout the child's entire school career. This complex relationship acquires specific characteristics within the teacher–parent partnership.

The relationship between teachers and parents should not consist solely of a one-way transmission of opinions from teachers to parents, as often happens when teachers adopt a purely informative communication style.

An effective approach to educating children through teacher–parent collaboration is based on *an exchange of opinions and information concerning the child*.

School–Family Partnership

The interdependent and interactive relationship between school and family is institutionalized through the **Parents' Committee**. Composed of parents' representatives, it provides an organized framework for cooperation between the school and the family. Through the activity of the Parents' Committee, *"the relationship between the school and the community becomes a functional one, whose effects are reflected in school life."*

Although both parents and teachers are well aware of its importance, the school–family relationship often remains rather modest in practice, frequently being limited to parents' attendance at meetings, confidential discussions with teachers—either face-to-face or by telephone—and financial contributions made in support of the school.

Until recently, the unilateral perception of this partnership, viewed exclusively as the responsibility of the school, was generally accepted and considered satisfactory by both parties. Today, however, this attitude needs to change, particularly in the context of educational reforms implemented both within the educational system and in educational policy as a whole.

Recent documents issued by the **Council of Europe** promote a new perspective on the development of educational partnerships. According to these documents, cooperation between school and family should be based on a clearly established mutual commitment between parents and teachers. This requires the formation of educational teams composed of teachers and parents working together to coordinate their educational influences.

Such a partnership ensures the establishment and effective functioning of a system of reciprocal responsibilities. It requires parents' involvement not only from a financial perspective but also from an educational and cultural one, through concrete actions aimed at achieving educational objectives.

Educational research and analyses conducted in various schools indicate that the school–family relationship generally evolves through **three main stages**:

1. **The stage of the self-sufficient school;**
2. **The stage of professional uncertainty;**
3. **The stage of developing mutual trust between teachers and parents.**

The Stage of the Self-Sufficient School

During the initial stage, *"the school considers itself a closed educational institution that neither influences the family environment nor allows itself to be influenced by it."* Parents unquestioningly accept the idea that their intervention in school matters is inappropriate.

They do not participate in school governing bodies, the establishment of parents' associations is not encouraged by school management, and the topic of school–family partnership is largely neglected in the training of future teachers.

The Stage of Professional Uncertainty

During the second stage, teachers begin to acknowledge the influence of family factors on students' academic success, while parents continue to believe that the school is self-sufficient.

Consequently, families tend to blame schools whenever students obtain poor academic results. At the same time, school administrators often maintain the attitudes characteristic of the previous stage, and contacts with families generally remain formal.

Nevertheless, several positive initiatives begin to emerge, including:

- improving communication between teachers and parents;
- establishing voluntary parents' organizations;
- creating school management councils in which parents participate, although their role remains largely consultative rather than decision-making.

The Stage of Mutual Trust

During the third stage, parents and teachers gradually discover that mutual distrust can be replaced by confidence and cooperation.

The relationship with families is increasingly encouraged by schools. School councils include representatives of parents' associations, who play an active role in educational decision-making. Parents' organizations are officially recognized and promoted within school life.

Specialized teachers and school counselors become involved in addressing exceptional situations concerning cooperation with families. Teachers' professional organizations acknowledge the importance and legitimacy of parents' associations, while teacher education programs recognize school–family partnership as a priority. Training courses are organized for both teachers and parents.

Within this context, analyses of the evolution of school–parent relationships indicate that parents' enthusiasm and interest in school life tend to decline as children grow older. While parents of primary school pupils generally perceive the school as an attractive institution and willingly participate in its daily activities, interaction between schools and parents becomes considerably less frequent during lower secondary and upper secondary education.

This raises several important questions:

- Why do parents' motivation and interest change so significantly throughout their children's schooling?
- How can schools preserve—and even strengthen—parents' willingness to become committed educational partners?
- What opportunities exist for reinforcing the relationship between schools and parents?
- How can this partnership be further strengthened?

One conclusion is clear: a favorable environment for building a lasting partnership can only be created through constructive cooperation between teachers and parents.

Expectations of Teachers and Parents Regarding the Educational Partnership

In this context, we sought to identify the expectations of the main actors involved in the educational partnership, with the aim of presenting a clear picture from both the parents' and the teachers' perspectives.

Both parties emphasized the necessity and importance of effective cooperation and outlined a series of expectations and recommendations which, in their opinion, could significantly improve the quality of this relationship.

Based on the findings of the research project mentioned above, it was concluded that teachers expect parents to become actively and consciously involved in school life and to assume responsibility for the education of their own children by:

- attending parents' meetings regularly;
- taking the initiative instead of waiting to be invited to school;
- showing concern not only for their children's academic performance but also for their overall development;
- maintaining frequent contact with the school, not only when behavioral or academic problems arise;
- demonstrating openness to new ideas and positive attitudes toward educational initiatives.

Based on these findings and on numerous studies in the field, the following recommendations can be made to parents in order to improve the effectiveness of the school–family partnership:

- regard themselves as genuine partners of the school;
- contribute to decisions concerning their children's education;
- understand and support the school's development plans;
- become involved in organizing extracurricular activities;
- use a daily communication notebook containing information about the child's schedule, progress, and behavior;
- participate in semester parent meetings;
- take part in their children's assessment processes and in establishing developmental objectives at least twice a year;
- visit the school on their own initiative or at the invitation of teachers;
- welcome home visits made by teachers or homeroom teachers whenever appropriate;
- participate in school activities, such as attending classes, and in extracurricular activities, including trips, celebrations, and educational visits;
- attend educational courses, conferences, workshops, and other scientific or pedagogical activities.

From the parents' perspective, expectations are mainly focused on the need for an equitable relationship with the school and on being treated as genuine educational partners.

Among the expectations most frequently expressed by parents are:

- diversifying the ways in which parents can become involved in school life;
- changing the traditional format of parents' meetings, which usually focus exclusively on academic achievement and discipline;
- improving teachers' communication skills in their interactions with parents;
- encouraging greater responsibility and openness on the part of school management and teaching staff toward parents' suggestions and initiatives.

Conclusion

An effective partnership between school and family is one of the fundamental prerequisites for children's successful educational development. Family and school are not competing educational institutions but complementary partners whose common mission is the harmonious development of every child.

Building a relationship based on mutual trust, open communication, shared responsibility, and active participation creates favorable conditions for students' academic success and personal development. Modern educational policies emphasize that parents should no longer be viewed merely as beneficiaries of educational services but as active partners involved in educational decision-making.

Consequently, strengthening the school–family partnership requires continuous efforts from both teachers and parents, as well as institutional support that encourages cooperation, transparency, and mutual respect. Only through genuine collaboration can schools successfully respond to the increasingly complex educational challenges of contemporary society.

Combaterea abandonului școlar în mediul rural prin educație incluzivă și practici inovatoare

Prof. Marioara Georgeta-Mihaela
Școala Gimnazială Putineiu

Abandonul școlar reprezintă una dintre cele mai importante provocări ale sistemului educațional contemporan, având implicații semnificative asupra dezvoltării individuale și sociale. Fenomenul afectează în mod deosebit comunitățile rurale, unde factorii economici, sociali și educaționali contribuie la creșterea riscului de părăsire timpurie a școlii. În contextul unei societăți aflate într-o continuă transformare, școala are responsabilitatea de a identifica și implementa măsuri eficiente pentru prevenirea abandonului școlar, prin promovarea incluziunii, a participării active și a dezvoltării competențelor necesare secolului XXI. Lucrarea analizează cauzele abandonului școlar în mediul rural și evidențiază rolul strategiilor educaționale inovatoare în reducerea acestui fenomen.

Educația reprezintă unul dintre principalii factori ai dezvoltării sociale și economice, contribuind la formarea capitalului uman și la reducerea inegalităților. Cu toate acestea, numeroși elevi nu reușesc să își finalizeze parcursul educațional, fenomenul abandonului școlar continuând să constituie o problemă majoră în multe comunități rurale.

Abandonul școlar nu înseamnă doar întreruperea studiilor, ci și limitarea șanselor de integrare socială și profesională. Elevii care părăsesc timpuriu sistemul educațional se confruntă adesea cu dificultăți în găsirea unui loc de muncă stabil, cu riscuri crescute de excluziune socială și cu posibilități reduse de participare activă la viața comunității.

În condițiile actuale, prevenirea abandonului școlar trebuie să devină o prioritate pentru toate instituțiile implicate în educație, iar școala rurală are un rol esențial în identificarea și sprijinirea elevilor aflați în situații de risc.

Cauzele abandonului școlar în mediul rural

Abandonul școlar este rezultatul interacțiunii dintre numeroși factori care influențează parcursul educațional al elevului. În mediul rural, cauzele cele mai frecvente sunt legate de situația economică a familiei, nivelul redus de educație al părinților, migrația acestora pentru muncă în străinătate și accesul limitat la resurse educaționale.

Dificultățile financiare determină uneori elevii să absenteze frecvent sau să renunțe complet la școală pentru a contribui la susținerea familiei. În alte situații, lipsa sprijinului

familial și a unui model educațional pozitiv reduce motivația pentru învățare și afectează rezultatele școlare.

La acestea se adaugă factorii școlari, precum dificultățile de adaptare la cerințele educaționale, rezultatele slabe la învățatură, lipsa sentimentului de apartenență la comunitatea școlară sau experiențele repetate de eșec. Toate aceste elemente pot conduce treptat la dezinteres și, în final, la abandon.

Incluziunea educațională – instrument de prevenire a abandonului

O școală incluzivă este o școală care oferă fiecărui elev șansa de a reuși. Incluziunea educațională presupune adaptarea procesului instructiv la nevoile individuale ale elevilor și eliminarea barierelor care împiedică participarea acestora la activitățile școlare.

În cazul elevilor aflați în risc de abandon, intervenția timpurie este esențială. Monitorizarea frecvenței, consilierea școlară, colaborarea cu familia și realizarea unor planuri personalizate de sprijin contribuie la menținerea elevilor în sistemul educațional.

De asemenea, activitățile extracurriculare, proiectele educaționale și programele remediale pot crește gradul de implicare al elevilor și pot consolida relația acestora cu școala.

Inovația educațională și creșterea motivației pentru învățare

Educația viitorului presupune utilizarea unor metode didactice care să răspundă intereselor și nevoilor elevilor. În acest sens, strategiile inovatoare contribuie la crearea unui mediu de învățare atractiv și relevant.

Învățarea prin proiecte, utilizarea tehnologiilor digitale, jocurile educaționale și activitățile colaborative stimulează participarea activă și dezvoltă competențe esențiale precum comunicarea, cooperarea și rezolvarea problemelor.

În școala rurală, proiectele care valorifică specificul local pot avea un impact deosebit asupra motivației elevilor. Implicarea acestora în activități legate de tradițiile comunității, protecția mediului sau dezvoltarea locală contribuie la consolidarea identității și la creșterea interesului pentru educație.

Rolul parteneriatului școală–familie–comunitate

Reducerea abandonului școlar nu poate fi realizată exclusiv prin intervenția școlii. Succesul demersurilor educaționale depinde de colaborarea permanentă dintre cadrele didactice, familie, autoritățile locale și instituțiile comunitare.

Părinții trebuie sprijiniți să înțeleagă importanța educației și să participe activ la procesul de formare a copiilor. În același timp, autoritățile locale și organizațiile comunitare pot contribui prin programe sociale, burse, activități educative și măsuri de sprijin pentru elevii vulnerabili.

Experiența școlilor care au dezvoltat parteneriate solide cu comunitatea demonstrează că implicarea tuturor actorilor educaționali conduce la reducerea absenteismului și la creșterea ratei de participare școlară.

Concluzii

Combaterea abandonului școlar reprezintă una dintre condițiile fundamentale pentru construirea unei educații echitabile și orientate spre viitor. În mediul rural, succesul acestui demers depinde de capacitatea școlii de a crea un mediu incluziv, de a utiliza metode inovatoare și de a dezvolta parteneriate eficiente cu familia și comunitatea.

Educația viitorului trebuie să ofere fiecărui elev șansa de a-și valorifica potențialul, indiferent de contextul social sau economic din care provine. Prin măsuri adaptate nevoilor

reale ale elevilor și prin implicarea tuturor factorilor educaționali, abandonul școlar poate fi prevenit, iar școala poate deveni un spațiu al oportunităților și al dezvoltării personale.

Bibliografie

Fartușnic, C. (coord.) (2014). *Participarea la educație în învățământul obligatoriu din România*. București: Editura Universitară.

Jigău, M. (2018). *Abandonul școlar și părăsirea timpurie a școlii*. București: Institutul de Științe ale Educației.

OECD (2023). *Education at a Glance*. Paris: OECD Publishing.

UNESCO (2022). *Global Education Monitoring Report*. Paris: UNESCO.

Ministerul Educației (2023). *Strategia privind reducerea părăsirii timpurii a școlii*.

COMBATING SCHOOL DROPOUT IN RURAL AREAS THROUGH INCLUSIVE EDUCATION AND INNOVATIVE PRACTICES

Prof. Marioara Georgeta-Mihaela
Putineiu Secondary School, Romania

School dropout is one of the most significant challenges facing contemporary educational systems, with considerable implications for both individual and social development. This phenomenon particularly affects rural communities, where economic, social, and educational factors increase the risk of early school leaving. In the context of a rapidly changing society, schools have the responsibility to identify and implement effective measures to prevent school dropout by promoting inclusion, active participation, and the development of the competencies required in the 21st century. This paper examines the causes of school dropout in rural areas and highlights the role of innovative educational strategies in reducing this phenomenon.

Education is one of the main drivers of social and economic development, contributing to human capital formation and the reduction of inequalities. Nevertheless, many students fail to complete their educational journey, and school dropout continues to be a major concern in numerous rural communities.

School dropout does not merely mean discontinuing formal education; it also limits opportunities for social and professional integration. Students who leave school early often face difficulties in finding stable employment, are at greater risk of social exclusion, and have fewer opportunities to participate actively in community life.

Under current conditions, preventing school dropout must become a priority for all institutions involved in education. Rural schools play a crucial role in identifying and supporting students who are at risk of leaving the educational system.

Causes of School Dropout in Rural Areas

School dropout results from the interaction of numerous factors influencing students' educational pathways. In rural areas, the most common causes are related to families' economic circumstances, parents' low educational attainment, parental migration abroad for employment, and limited access to educational resources.

Financial hardship sometimes forces students to miss school frequently or even abandon their studies in order to contribute to their family's income. In other cases, the lack of family

support and the absence of positive educational role models reduce students' motivation to learn and negatively affect their academic performance.

These challenges are compounded by school-related factors such as difficulties adapting to educational demands, poor academic achievement, a weak sense of belonging to the school community, and repeated experiences of failure. Together, these elements may gradually lead to disengagement and, ultimately, school dropout.

Educational Inclusion as a Tool for Preventing School Dropout

An inclusive school is one that provides every student with the opportunity to succeed. Educational inclusion involves adapting the teaching and learning process to students' individual needs while removing barriers that prevent their full participation in school activities.

For students at risk of dropping out, early intervention is essential. Monitoring attendance, providing school counseling, maintaining close collaboration with families, and developing individualized support plans all contribute to keeping students engaged in education.

Furthermore, extracurricular activities, educational projects, and remedial programs can increase students' involvement and strengthen their connection with the school community.

Educational Innovation and Increasing Motivation for Learning

Education for the future requires teaching methods that respond to students' interests and learning needs. In this respect, innovative strategies contribute to creating an engaging and meaningful learning environment.

Project-based learning, the integration of digital technologies, educational games, and collaborative activities encourage active participation while developing essential competencies such as communication, teamwork, and problem-solving.

In rural schools, projects that capitalize on local traditions and community resources can have a particularly positive impact on students' motivation. Involving learners in activities related to local heritage, environmental protection, or community development helps strengthen their identity and increases their interest in education.

The Role of the School–Family–Community Partnership

Reducing school dropout cannot be achieved solely through the efforts of schools. The success of educational initiatives depends on continuous cooperation among teachers, families, local authorities, and community organizations.

Parents should be supported in understanding the importance of education and encouraged to participate actively in their children's learning process. At the same time, local authorities and community organizations can contribute through social support programs, scholarships, educational activities, and assistance for vulnerable students.

The experience of schools that have developed strong partnerships with their communities demonstrates that the involvement of all educational stakeholders leads to lower absenteeism rates and higher levels of school participation.

Conclusions

Combating school dropout is one of the fundamental conditions for building an equitable and future-oriented education system. In rural areas, the success of this endeavor depends on schools' ability to create inclusive learning environments, implement innovative teaching practices, and develop effective partnerships with families and local communities.

Education for the future must provide every student with the opportunity to realize their full potential, regardless of their social or economic background. Through measures tailored to students' real needs and the active involvement of all educational stakeholders, school dropout can be prevented, allowing schools to become places of opportunity, inclusion, and personal development.

References

- Fartușnic, C. (Ed.). (2014). *Participation in Education within Compulsory Education in Romania*. Bucharest: Universitară Publishing House.
- Jigău, M. (2018). *School Dropout and Early School Leaving*. Bucharest: Institute of Educational Sciences.
- OECD. (2023). *Education at a Glance*. Paris: OECD Publishing.
- UNESCO. (2022). *Global Education Monitoring Report*. Paris: UNESCO.
- Romanian Ministry of Education. (2023). *Strategy for Reducing Early School Leaving*.

INTEGRAREA TEHNOLOGIEI ÎN PROCESUL INSTRUCTIV-EDUCATIV

Prof. Ștefan Florin IANCU

Școala Gimnazială „Mihai Eminescu” Alexandria

Integrarea tehnologiei în procesul instructiv-educativ

Tehnologia digitală a devenit o componentă esențială a societății contemporane, influențând profund toate domeniile de activitate, inclusiv educația. Integrarea tehnologiei în procesul instructiv-educativ nu mai reprezintă doar o opțiune, ci o necesitate, deoarece elevii de astăzi cresc într-un mediu caracterizat de acces rapid la informație și de utilizarea permanentă a dispozitivelor digitale. În acest context, școala are responsabilitatea de a valorifica resursele tehnologice pentru a îmbunătăți calitatea actului educațional și pentru a forma competențele necesare secolului XXI.

Utilizarea tehnologiei în activitatea didactică contribuie la diversificarea strategiilor de predare, învățare și evaluare. Platformele educaționale, aplicațiile interactive, tablele inteligente, resursele multimedia și instrumentele de colaborare online permit profesorilor să creeze lecții atractive și adaptate nevoilor elevilor. Prin intermediul acestora, informațiile pot fi prezentate într-o manieră vizuală și interactivă, stimulând interesul și implicarea activă a elevilor în procesul de învățare.

Un avantaj important al integrării tehnologiei îl reprezintă personalizarea învățării. Elevii pot parcurge conținuturile în ritm propriu, pot beneficia de exerciții diferențiate și de feedback imediat asupra progresului lor. Astfel, profesorul poate adapta activitatea didactică în funcție de nivelul de pregătire și de particularitățile fiecărui elev, favorizând incluziunea și egalitatea de șanse.

De asemenea, tehnologia facilitează dezvoltarea competențelor digitale, considerate competențe-cheie pentru integrarea socială și profesională. Utilizarea responsabilă a internetului, căutarea și selectarea informațiilor relevante, colaborarea online, comunicarea

digitală și utilizarea aplicațiilor educaționale contribuie la formarea unor cetățeni capabili să răspundă cerințelor societății bazate pe cunoaștere.

În procesul de evaluare, instrumentele digitale oferă multiple posibilități de verificare a progresului școlar. Testele online, chestionarele interactive, portofoliile electronice și aplicațiile de evaluare permit monitorizarea continuă a performanțelor elevilor și oferirea unui feedback rapid și obiectiv. Totodată, acestea reduc timpul necesar corectării și facilitează analiza rezultatelor.

Integrarea tehnologiei favorizează și colaborarea dintre școală, familie și comunitate. Platformele educaționale permit comunicarea eficientă între profesori, elevi și părinți, transmiterea rapidă a informațiilor și monitorizarea activităților școlare. În acest mod, părinții pot fi implicați mai activ în procesul educațional și pot sprijini dezvoltarea copiilor.

Cu toate beneficiile sale, utilizarea tehnologiei presupune și anumite provocări. Accesul inegal la echipamente și la internet, nivelul diferit al competențelor digitale ale cadrelor didactice și riscul utilizării excesive a dispozitivelor reprezintă aspecte care necesită soluții adecvate. De aceea, este necesară formarea continuă a profesorilor, dezvoltarea infrastructurii digitale și promovarea unei utilizări echilibrate și responsabile a tehnologiei în educație.

În concluzie, integrarea tehnologiei în procesul instructiv-educativ contribuie la modernizarea educației și la creșterea calității actului didactic. Folosită în mod responsabil și adaptată obiectivelor educaționale, tehnologia stimulează participarea activă a elevilor, dezvoltă competențele digitale și facilitează învățarea pe tot parcursul vieții. Rolul profesorului rămâne însă esențial, deoarece succesul utilizării tehnologiei depinde de capacitatea acestuia de a selecta și valorifica resursele digitale în beneficiul dezvoltării fiecărui elev.

Bibliografie

1. Cucos, C. (2014). *Pedagogie*. Iași: Editura Polirom.
2. Istrate, O. (coord.) (2020). *Educația digitală*. București: Editura Universitară.
3. Ministerul Educației (2022). *Strategia privind digitalizarea educației din România – SMART.Edu*.
4. OECD (2023). *Education at a Glance 2023*. Paris: OECD Publishing.
5. UNESCO (2023). *Global Education Monitoring Report 2023: Technology in Education – A Tool on Whose Terms?*

INTEGRATING TECHNOLOGY INTO THE TEACHING–LEARNING PROCESS

Prof. Ștefan Florin IANCU
"Mihai Eminescu" Secondary School, Alexandria, Romania

Integrating Technology into the Teaching–Learning Process

Digital technology has become an essential component of contemporary society, profoundly influencing all fields of activity, including education. Integrating technology into the teaching–learning process is no longer merely an option but a necessity, as today's students grow up in an environment characterized by rapid access to information and the constant use of digital devices. In this context, schools have the responsibility to capitalize on technological

resources in order to improve the quality of education and to develop the competencies required in the 21st century.

The use of technology in teaching contributes to the diversification of instructional, learning, and assessment strategies. Educational platforms, interactive applications, smart boards, multimedia resources, and online collaboration tools enable teachers to design engaging lessons tailored to students' needs. Through these resources, information can be presented in a visual and interactive manner, increasing students' interest and encouraging their active participation in the learning process.

One of the major advantages of integrating technology is the personalization of learning. Students can progress through educational content at their own pace, benefit from differentiated learning activities, and receive immediate feedback on their progress. Consequently, teachers can adapt instruction according to each learner's level of knowledge and individual characteristics, thereby promoting inclusion and equal educational opportunities.

Furthermore, technology facilitates the development of digital competencies, which are recognized as key skills for social and professional integration. Responsible internet use, searching for and selecting reliable information, online collaboration, digital communication, and the effective use of educational applications all contribute to preparing students for the demands of a knowledge-based society.

Technology also offers numerous opportunities for improving the assessment process. Online quizzes, interactive tests, electronic portfolios, and digital assessment platforms allow teachers to continuously monitor students' progress and provide prompt, objective feedback. At the same time, these tools reduce the time required for grading and facilitate the analysis of learning outcomes.

Another significant benefit of educational technology is the strengthening of cooperation between schools, families, and communities. Digital learning platforms facilitate effective communication among teachers, students, and parents, enabling the rapid exchange of information and continuous monitoring of students' academic progress. In this way, parents become more actively involved in their children's education and can better support their learning process.

Despite its many advantages, the integration of technology also presents several challenges. Unequal access to digital devices and internet connectivity, varying levels of teachers' digital competence, and the risk of excessive screen time require appropriate educational policies and solutions. Therefore, continuous professional development for teachers, investment in digital infrastructure, and the promotion of responsible and balanced technology use are essential for maximizing the benefits of digital education.

In conclusion, integrating technology into the teaching–learning process contributes significantly to the modernization of education and to improving the quality of instruction. When used appropriately and aligned with educational objectives, technology enhances students' active participation, develops essential digital skills, and supports lifelong learning. Nevertheless, the teacher remains the central figure in the educational process, as the successful integration of technology ultimately depends on the educator's ability to select and effectively use digital resources in order to support every student's learning and personal development.

References

1. Cucuș, C. (2014). *Pedagogy*. Polirom Publishing House, Iași, Romania.
2. Istrate, O. (Ed.). (2020). *Digital Education*. Universitară Publishing House, Bucharest, Romania.
3. Romanian Ministry of Education. (2022). *SMART.Edu – Strategy for the Digitalization of Education in Romania*.
4. OECD. (2023). *Education at a Glance 2023*. OECD Publishing, Paris.
5. UNESCO. (2023). *Global Education Monitoring Report 2023: Technology in Education – A Tool on Whose Terms?*

ARTIFICIAL INTELLIGENCE AND THE REDEFINITION OF PEDAGOGICAL PARADIGMS: IMPLEMENTING THE 5E MODEL AND UDL IN MODERN CLASSROOMS

Author: Pınar ÜNAL AKPINAR

Position: Project Coordinator / English Language Teacher, R&D Unit, Osmangazi District Directorate of National Education (OMEM), Bursa, Türkiye

Context: Invited Expert Mobility, Erasmus+ Programme (2025-1-RO01-KA121-SCH-000327472) hosted by Casa Corpului Didactic (CCD) Teleorman, Alexandria, Romania.

Abstract

The rapid ascension of Artificial Intelligence (AI) in this decade marks a profound paradigm shift in global education systems. This article provides a comprehensive educational framework for transforming generic AI models into highly specialized instructional mentors, without requiring paid subscriptions. Drawing from the expert mobility initiative at CCD Teleorman, this paper explores the algorithmic synergy of data grounding, multi-format digital output, and structured prompt engineering combined with the 5E Instructional Model and Universal Design for Learning (UDL) principles. By evaluating advanced digital tools such as Microsoft Copilot, Diffit, Magic School AI, Gamma, and Genially, we provide actionable workflows to automate lesson differentiation, enhance digital citizenship, foster parental engagement, and build sustainable 'Green School' networks across European classrooms.

Keywords: Artificial Intelligence, 5E Instructional Model, Universal Design for Learning (UDL), Classroom Differentiation, Erasmus+ Priorities.

1. Introduction

Contemporary education has moved beyond the traditional paradigm centered on the unilateral transmission and passive accumulation of information. As the global volume of data expands exponentially every few years, the contemporary educator's mission must pivot toward building critical thinking, media literacy, and cognitive resilience. In the landscape of 2026 education, integrating Artificial Intelligence (AI) is no longer an optional luxury but a core technical competency, mirroring basic literacy.

However, as highlighted by pedagogical theory, the integration of technology must always remain anchored in robust instructional strategies. Technology is the engine, but pedagogy remains the driver. John Dewey's foundational assertion that *"education is not preparation for life; education is life itself"* underscores that students learn by actively living through meaningful, authentic digital experiences [1]. This paper outlines a practical roadmap developed during the international expert exchange between Osmangazi District Directorate of National Education (OMEM) Bursa and CCD Teleorman, demonstrating how cutting-edge AI ecosystems can serve as an augmented "copilot" to foster inclusive, creative, and eco-responsible classrooms across Europe.

2. Prompt Engineering and the 5E Model: Powering Up the AI Assistant

A common misconception among educators is evaluating AI models merely as standard, conversational search tools. To extract high-level pedagogical outputs, teachers must transition to advanced *Data Grounding* and structured prompt engineering. During our workshops at CCD Teleorman, we utilized Microsoft Copilot (providing free access to advanced large language engines) as an automated instructional design companion.

Instead of relying on generic queries, educators were trained to use the "Upload" feature to introduce temporary local knowledge blocks, such as localized national curricula or project guidelines. This technique commands the AI model to stop algorithmic guessing and rely strictly on the attached document as its primary source of truth. To orchestrate this interaction, we developed and implemented a Master Prompt Framework:

"Act as an Expert Instructional Designer and a veteran mentor. I have uploaded my specific curriculum document. Based strictly on this source of truth, design an engaging lesson plan. Your rules: Use the 5E Instructional Model (Engage, Explore, Explain, Elaborate, Evaluate) and ensure all activities are fully inclusive, following Universal Design for Learning (UDL) guidelines. Do you understand your role?"

Once the structural persona is confirmed, the AI can rapidly generate multi-format pedagogical materials such as structured evaluation tables, step-by-step experiment checklists, and 15-minute introductory kinesthetic activities using simple physical classroom objects. According to modern methodological breakdowns, these interactive teaching methods significantly enhance lesson quality and ensure the rapid, long-term retention of content [2].

This process effectively transitions the teacher from a basic content consumer into an educational director, using the AI as an efficient, automated teaching assistant.

3. Inclusion and Equity through Algorithmic Differentiation

One of the most persistent institutional challenges in modern classrooms is addressing the highly diverse spectrum of student learning profiles within a single room. Teachers routinely manage classrooms containing advanced learners, average-level students, and students with Special Educational Needs (SEN) or language barriers. Historically, manually preparing three separate, adapted versions of a single lesson took hours of administrative work.

To fulfill the core European priority of Inclusion and Diversity, we explored the specialized differentiation capabilities of Diffit [3]. The cognitive logic behind this workflow is vital: *we do not alter the core scientific concept; we modify the linguistic and structural complexity of the delivery vehicle.*

By inputting a complex text or a specific descriptive topic into Diffit, educators can automatically scale the language down to lower grade readability levels or translate it into multiple target languages (e.g., Romanian or Turkish) in seconds. The platform simultaneously generates adapted reading passages, visual vocabulary glossaries, and targeted comprehension questions. Jean Piaget's research on childhood moral and cognitive development reminds us that developmental progress shifts from tracking externally imposed structures to understanding systems via active social cooperation [4]. By exporting these differentiated materials directly into structured graphic organizers within Google Slides via Diffit, teachers ensure equity, making the exact same core curriculum dynamically accessible to every learner regardless of their cognitive baseline.

4. Automated Assessment and the Interactive Digital Ecosystem

To reduce administrative workloads and maximize direct student mentorship time, educators must leverage specialized multi-tool AI environments. Magic School AI serves as an exemplary productivity hub for rapid instructional generation.

[YouTube Video Transcript] → [Magic School AI Engine] → 1. Video Summary & Study Guide

→ 2. 5-Question Targeted Quiz

→ 3. 4-Point UDL Evaluation

Rubric

→ 4. Automated Parent Email

Updates

During the training deployment, we demonstrated how pasteable video transcripts could be parsed by specialized sub-modules. In under two minutes, a single educational video transcript regarding the Solar System yields a 5-bullet-point concept summary, a 10-term academic vocabulary list for ESL learners, a targeted multiple-choice video quiz, and a highly structured 4-point project evaluation rubric ensuring transparent grading criteria. Furthermore, to strengthen school-family collaboration, the platform automatically drafts professional, contextualized parent emails detailing the digital tools explored in class and suggesting simple, matching at-home learning activities.

To avoid the pitfalls of "Blank Page Syndrome," educators can pair these text-heavy outputs with generative layout engines like Gamma.app. Gamma acts as an integrated AI designer that instantly synthesizes raw lesson outlines into fluid, interactive presentations, webpages, or digital documents. It automatically scales web responsive cards, allowing teachers to easily embed interactive blocks, live forms, and multimedia streams directly into scrollable micro-learning sites.

5. Gamification, Emotional Connection, and Green Literacy

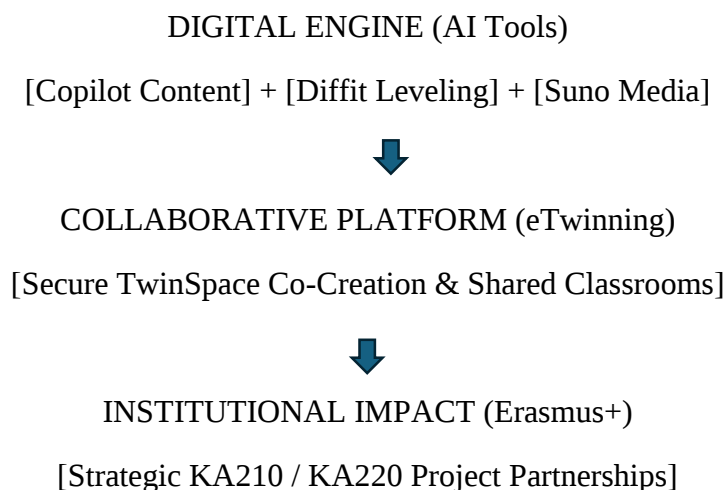
In alignment with the Green Erasmus objectives, modern classroom management must integrate gamification and emotional anchors to make environmental sustainability personally meaningful to contemporary students. Passive lectures on climate change fail to engage the modern teenage brain; conversely, cooperative digital creation builds lasting student ownership.

Our sustainable instructional design workflow utilizes a multi-layered digital approach:

1. **Democratic Brainstorming:** Teachers deploy minimalistic, zero-technical-friction boards like AnswerGarden or Padlet to aggregate instantaneous classroom word clouds or anonymous student definitions of "Sustainability". Quiet or reserved students are thus given equal digital presence to influence the project parameters.
2. **AI-Driven Music Production:** These student-selected keywords and co-created lyrics are transferred into Suno AI (Custom Mode). By selecting specific instrumentation and styles(e.g., "*Upbeat Modern Pop, catchy chorus, inspirational piano*"), the AI synthesizes professional-grade project anthems. The emotional resonance of hearing their own environmental ideas translated into a multilingual anthem serves as a powerful motivator, matching Sir Ken Robinson's theory on unlocking human potential through personalized creativity [5].
3. **Gamified Evaluation:** Finally, using Genially, these distinct learning components are housed within an interactive Educational Escape Room. Students work collaboratively in teams to solve sequential academic riddles, unpack code keys hidden within AI-generated video quizzes, and crack interactive locks to defeat virtual environmental hazards. This framework successfully converts standard summary assessment into an active, immersive problem-solving adventure [6, 7].

6. eTwinning: The Gateway to Sustained European Cooperation

The implementation of advanced pedagogical AI tools finds its ultimate longitudinal expression within the framework of eTwinning and the European School Education Platform (ESEP). While individual AI platforms streamline daily material generation, eTwinning provides the cooperative European digital ecosystem required to scale these local innovations into transnational student collaborations.

eTwinning serves as the ideal low-barrier-to-entry testing ground for institutional innovation, requiring no complex financial administration. Within the secure, monitored environment of the TwinSpace, teachers from different European countries can seamlessly co-manage shared digital learning spaces.

AI tools optimize this international cooperation at every stage: Gemini and Copilot assist cross-border teachers in co-authoring unified project timelines, Diffit removes language barriers by translating and leveling student instructions simultaneously, and creative tools like Suno allow mixed international student teams to co-produce shared cultural artifacts. By embedding these collaborative AI workflows into eTwinning project designs, schools build the necessary institutional capacity, digital readiness, and trust required to smoothly transition into large-scale, long-term Erasmus+ Key Action 1 (Mobility) and Key Action 2 (Cooperation Partnerships) initiatives.

7. Conclusion

The digital bridge established between the Osmangazi District Directorate of National Education (OMEM) and CCD Teleorman highlights the profound evolution occurring in modern pedagogy. Artificial Intelligence does not minimize or replace the human role of the professional educator. Instead, by automating time-intensive administrative tasks, grading rubrics, and initial material differentiation, AI serves as an essential copilot that liberates the

teacher's schedule. This newly recovered time can be redirected into what matters most: direct student mentorship, emotional support, creative facilitation, and true inclusion. The future of European education is not an automated space run by algorithms, but an augmented learning ecosystem where advanced machine intelligence is intentionally leveraged to amplify human empathy, cross-cultural collaboration, and pedagogical excellence.

References

- [1] Dewey, J. (1916). *Democracy and Education*. New York: Macmillan.
- [2] Cerghit, I. (2006). *Metode de învățământ*. Iași: Editura Polirom.
- [3] European Commission. (2022). *Ethical guidelines on the use of artificial intelligence and data in teaching and learning*. Directorate-General for Education, Youth, Sport and Culture.
- [4] Piaget, J. (1932). *The Moral Judgment of the Child*. New York: Free Press.
- [5] Robinson, K. (2009). *The Element: How Finding Your Passion Changes Everything*. London: Penguin Books.
- [6] Bergmann, J., & Sams, A. (2012). *Flip Your Classroom: Reach Every Student in Every Class Every Day*. ISTE.
- [7] Cucoș, C. (2014). *Pedagogie*. Ediția a III-a. Iași: Editura Polirom.